

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • มิถุนายน 2016

เลิยโฮนา

บิดาเป็นพรแก่ชีวิตบุตร
บิดาอย่างไร น. 4, 10

ผู้สอนศาสนาในญี่ปุ่น อธิการ
ควบคุม อัครสาวกคนใหม่: เอ็ดเดอร์
แกรีย์ อี. สตีเวนสัน น. 14

พระคัมภีร์มอรมอนฟื้นฟูสายตา
ทางวิญญาณอย่างไร น. 20

คำถาม 14 ข้อพร้อมคำตอบเกี่ยวกับ
ชีวิตหลังความตาย น. 32

“พวกเขาจะไม่หิวหรือกระหาย, ทั้งความร้อนหรือแสงแดดจะไม่ทำร้ายพวกเขา;
เพราะพระองค์ผู้ทรงเมตตาพวกเขาจะทรงนำพวกเขาไป, แม้ตามแหล่งน้ำ
พระองค์ก็จะทรงนำทางพวกเขา.”

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
พระบิดาของเรา ครุพีเลียงของเรา
โดย ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: ศาสนพิธีและพันธสัญญา
พระวิหาร

บทความพิเศษ

- 14 **เอ็ดเดอร์เกรียอี. สตีเวนสัน:**
ใจที่เข้าใจ
โดย เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
เอ็ดเดอร์สตีเวนสันรับใช้ด้วยใจที่เข้าใจ
การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ
พรแห่งการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด
และความสามารถของศาสนจักรในการ
เป็นพรแก่คนตกทุกข์ได้ยาก
- 20 **ตาของคนที่มองจะมองเห็น**
โดย เอ็ดเดอร์ลินน์ จี. รอบบินส์
พระคัมภีร์มอรมอนเป็นสภากาชาด
ปากที่ส่องของพระเยซูคริสต์และ
พระกิตติคุณอันรุ่งโรจน์ของพระองค์

- 26 **ปาฏิหาริย์ที่ละเอียดอ่อนเจ็ดประการ**
ระหว่างทาง
โดย เอเฟรม สมิธ
การเดินทางของผมตั้งแต่จุดเริ่ม
ต้นอันต่ำต้อยเมื่อเป็นเด็กกำพร้าไป
จนถึงการรับใช้พระเจ้าเมื่อเป็นผู้สอน
ศาสนาเป็นปาฏิหาริย์โดยแท้

- 28 **จงตามเรามา: สอนพื้นฐานที่บ้าน**
โดย อลิเซีย สแตนตัน และนาตาลี
แคมป์เบลล์
แนวคิดสำหรับการเรียนเกี่ยวกับหัวข้อ
เยาวชนประจำเดือนเป็นครอบครัว

- 32 **เรารู้อะไรเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย**
โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์
เราช่วยตอบคำถามของผู้อื่นเกี่ยวกับ
ชีวิตหลังความตายได้เพราะความจริง
อันแจ่มชัดและมีค่าของพระกิตติคุณ
ที่ได้รับการฟื้นฟู

- 36 **ประสบการณ์เปลี่ยนแปลงใจ**
โดย เอ็ดเดอร์เอ็ดเวิร์ด คูเบ
เมื่อลูกสาวของเราล้มป่วย ข้าพเจ้า
ตระหนักว่าใจข้าพเจ้าต้องเปลี่ยนมาก
เท่ากับใจแอลมา

ปกิณกะ

- 8 **สิ่งที่เราเชื่อ: เราเชื่อในการทำตาม**
ศาสตาศาพยากรณ์
- 10 **บ้านเรา ครอบครัวเรา:**
แบบอย่างความรักของคุณพ่อ
สงวนนาม
- 12 **เพลง: จงมาหาพระองค์**
โดย ริโอคอร์ด อี. เคอร์ติส และฮิวจ์
ดับเบิลยู. ดักกอลล์
- 40 **ภาพสะท้อน: ไซโย!**
โดย จี. เกรก ไคเซอร์
- 41 **การรับใช้ในศาสนจักร:**
ไม่มีทางเกิดขึ้นขณะที่ผมรับใช้!
โดย เบรตต์ เจ. พอร์เตอร์
- 42 **เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย**
- 80 **จนกว่าเราจะพบกันอีก:**
แสดงประจักษ์พยานเรื่องอะไร
ทำไม และอย่างไร
โดย ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู.
คิมบัลล์

ภาพปก

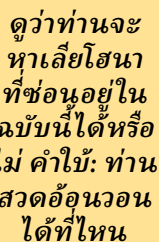
ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย โคดี้ เบลล์ ปกหน้าด้านใน:
ภาพถ่ายโดย iStock/Thinkstock. ปกหลังด้านใน:
ภาพถ่ายโดย เดสลี นิลสัน

46 ความมุ่งมั่นและการเป็นสานุศิษย์
โดย เอ็ดเวิร์ด เดวิด เอฟ. อีแวนส์
เราจำเป็นต้องมีความมุ่งมั่นเพื่อที่จะเป็น
สานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอดและบรรลุเป้าหมายที่แท้จริงๆ
เป้าหมายที่พระบิดาบนสวรรค์ทรง
ทราบว่าเขาต้องบรรลุเพื่อเตรียมรับ
ความเป็นนรีนทร์

50 แชมป์สนับสนุนวันสะบาโต
โดย ชามเมธา แม็กแฟลเดน

การเลือกเป็นของเรา เราจะลงแข่งวันอาทิตย์และพยายามเป็นแชมป์ระดับโลกให้ได้ หรือเราจะสละสิทธิ์รอบนั้นและรักษาวินัยสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์

ดูว่าท่านจะ
หาเลยโฮนา
ที่ซ่อนอยู่ใน
ฉบับนี้ได้หรือ
ม่ คำใบ้: ท่าน
สวดอ้อนวอน
ได้ที่ไหน

52 ส่วนที่ยากที่สุดของการเป็นผู้สอนศาสนา

โดย เวนดี้ อุลริช

ท่านเคยอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและ สิ่งสอนกิตติคุณของเรามาแล้ว แต่ท่านรู้วิธีพูดคุยกับคนแปลกหน้า และเผชิญกับการถูกปฏิเสธหรือไม่ ปรับปรุงทักษะอื่นๆ บางอย่างที่ท่านจะต้องมีเมื่อเป็นผู้สอนศาสนา

57 ห้องสนทนา

58 จากสนามเผยแผ่: จิตวิญญาณร้องทูล
โดย สตีเฟ่น ดักเดล

ดูเหมือนเขาไม่เป็นมิตร เข้าใกล้ยาก
และออกจะน่ากลัว แต่เขาเป็นเพียง
คนที่ต้องการคำตอบในรั้นครั้งบางอย่าง

61 คำตอบจากผู้นำศาสนจักร:
วิธีช่วยผู้สอนศาสนา
โดย เอ็ดเดอร์ เดวิด เอ. เบคนาร์

62 คำถาม & คำตอบ

พ่อแม่มองฉันสบถ ฟังเพลงเสียงดัง และดูรายการทีวีที่ไม่เหมาะสม ฉันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้รู้สึกถึงพระวิญญูณที่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันอาทิตย์

64 การเป็นเพื่อนที่ดี

โดย เดวิด มอราเลส

เราทุกคนต้องการเพื่อน ต่อไปนี้เป็นวิธี
สร้างเพื่อนที่ดีและเป็นเพื่อนที่ดีด้วย

66 เด็กที่ขึ้นอย่างภาคภูมิ:
ยึดมั่นความถูกต้อง
โดย อายเซีย แทน

68 **คูศิกษาของจอร์แดน**
โดยคริสติน ไอติ

จอร์แดนไม่ทราบจะทำอย่างไรเมื่อไม่มี
คูศิกษาพระคัมภีร์มีมอรมอนของเขา
แต่แล้วเขาก็เกิดความคิดที่ดีมาก!

70 ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า
ท่านจะทำได้บ้างเพื่อคุ้มครอง
วิญญาณท่านให้ปลอดภัยและมีความสุข

72 คำตอบจากอุ๊ครสาวก: เราทำสัญญา
อะไรบ้างเมื่อรับบัพติศมา
โดย เอ็ดเดอร์นีดี แอล. แอนเดอร์เซ็น

73 หน้านี้ของหนู

74 วีรบุรุษพระคัมภีร์มอรมอน: เอบิชเป็นผู้สอนศาสนา

75 จันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนได้

76 เรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอน: แอลมาสอนวิธีสวดอ้อนวอน

79 หน้าระบายสี: ฉันจะมีความคารวะ

มิถุนายน 2016 ปีที่ 22 เล่มที่ 6
เลียวนา 13286 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรเบิร์ต เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาชกริก,
ดีเทอร์ เอฟ. อุทคอร์ด

โคออร์ดิเนเตอร์อาวุโส: รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, คัลลีน เอช. โอคัส,
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, โรเบิร์ต ดี. เกลย์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบเนตต์, เคเวนทีน แอล. ลูก, ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน,
นิต แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสเบนด, แกรี่ อี. สตีเวนสัน,
เดวิด จี. เรนสัน

บรรณาธิการ: โจเซฟ คัมเบล, ชีดาดี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: เจมส์ บี. มาร์ติน, แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษา: โบว์อัน เค. แอชตัน, แรนดัลล์ เค. เบเนตต์, เกรก เอ.
คาร์ดอน, เซอร์วิล เอ. ออสติน, คริสโตเฟอร์ โกลด์, คัลลาส ดี.
โฮล์มส์, แกรี่ อี. ลอว์เรนซ์, แครอล เอ็ม. สตีเฟนส์

ผู้อำนวยการบริหาร: ปีเตอร์ เอฟ. อีแวนส์

ผู้อำนวยการฝ่ายค่านิยม: วินเซนต์ เอ. วอร์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์ร

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เมแกน เวอร์วอร์ท ลิทซ์

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริททานี บัตตี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ.
เอ็ดเวิร์ดส์, เมทิว ดี. ฟลินตัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ,
สตีเวน พอร์เตอร์ กอนส์, จิลล์ แอสคิง, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาส, ไมเคิล
อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอคัส, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, เจน
พินโบโร, ริชาร์ด เอ็ม. รอนนีย์, มินดี แอนน์ เซล, พอล เวเนเวนเบิร์ก,
มาร์ตินา วิลคินสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เบ. สก็อตต์ คุกเซน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. เพเดอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, เมเนดี้ เบนทีลล์,
จี. คิมบลิค บอดด์, โรเบิร์ต ซิลล์, เนท โกลด์, คอลลิน อิงคิลีย์, เอริก พี.
จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค คัมเบล, ซู
โรบินสัน, เบเรตต์ เทียร์, เค. นิคอล วอลเลนฮอร์สต์

นักศึกษานิเทศศาสตร์: เคลลี จอห์นสัน

ผู้ประสานงานทรัพยากรทางปัญญา: คอลลีนา เนเบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คอนนี โบว์ธอร์พ บรัดชี, จูลี เบเธอร์ลันด์, เทย์ คัลเลน, โบว์อัน
คัมเบล, จิก, เดนิส เคอร์บี, จินนี่ เอ. นิลสัน, กายส์ เทด แรฟเฟอร์ที่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟรีย์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เค. เซลล์

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซน

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์งาม

เลียวนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกใน
ประเทศไทย 70 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่าน
บัตรเครดิตโดยทางเลียวนาขององค์กรสาขา หรือส่งใบสมัครไปที่: ศูนย์
หนังสือ 1645/6 ถนนพหลโยธิน แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ
10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณา
แจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งคืนฉบับและข้อคำถาม ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลียวนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ
“เครื่องมือ”) จัดพิมพ์ในภาษาออลเมเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย
กับภาษาเชน จีน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก
ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โหระ
แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีร์กีซ คาซัคสถาน ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี
มาราเทลี มอลโดวา นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว
สโลวาเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาลิตี ไทย ตุรกี ยูเครน อุ
รดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)
© 2016 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์
ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลียวนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่
บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไมออนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุ
ข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่
Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

June 2016 Vol. 22 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN
0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover,
MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org.
(Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake
City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสร้างสรรค์ในครอบครัวได้
ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างสองเรื่อง

“สิ่งที่เราเชื่อ” หน้า 8: บทความนี้สอนว่า
“เมื่อเราสนับสนุนศาสนาดำเนินการและอัคร-
สาวก เราได้รับประจักษ์พยานว่าพวกท่าน
เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” ท่านสามารถ
เพิ่มพูนประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับ
ศาสนาดำเนินการโดยอ่านหรือฟังคำพูดการ
ประชุมใหญ่สามัญ ท่านกับครอบครัวอาจ
อ่านคำพูดเมื่อเร็ว ๆ นี้ของประธานมอนสัน
สักหนึ่งเรื่องและเลือกคำแนะนำหนึ่งอย่าง
ที่ท่านจะดำเนินชีวิตตาม ขณะดำเนินชีวิตตาม
สิ่งที่ศาสนาดำเนินการขอ ให้พยายามคิดว่า
ท่านได้รับพรอย่างไร

“จงตามเรา: สอนพื้นฐานที่บ้าน”
หน้า 28: ประธานสเปนเซอร์ คัมเบลล์

คัมเบลล์ (1895–1985) สอนว่า “ความสำเร็จ
ของเราแต่ละคนและของศาสนจักรส่วนใหญ่
จะขึ้นอยู่กับว่าเรามุ่งดำเนินชีวิตตามพระ
กิตติคุณในบ้านเชื้อสายเพียงใด” ท่านอาจ
ศึกษาหัวข้อ *จงตามเรา* กับครอบครัวเป็น
เวลาหนึ่งเดือน ท่านอาจศึกษาแง่มุมต่าง
ของหัวข้อที่ท่านเลือกในแต่ละสัปดาห์ โดย
ใช้พระคัมภีร์หรือสิ่งช่วยศึกษาอื่นๆ เช่น *สั่ง
สอนกิตติคุณของเรา* LDS.org คู่มือพระคัมภีร์
และ *วิถีแห่งชีวิต* *The Life of Christ* ท่าน
อาจแบ่งปันสิ่งที่ท่านเรียนรู้และรู้สึกถึงการ
สร้างสรรค์ในครอบครัวแต่ละสัปดาห์ ท่านอาจ
บันทึกความคิดและความประทับใจของท่าน
ลงในสมุดบันทึกการศึกษาและแบ่งปันสิ่งที่
ท่านได้เรียนรู้กับเพื่อนๆ ผ่านสื่อสังคม

ออนไลน์เพิ่มเติม

เลียวนา และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org เชื่อมชม
facebook.com/liahona.magazine (มีในภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน) เพื่อหา
แนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว ความช่วยเหลือเรื่องบทเรียนวันอาทิตย์
และเนื้อหาที่ท่านสามารถแบ่งปันกับเพื่อนๆ และครอบครัวได้

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

ครอบครัว, 10, 28, 36, 43,
44, 62

ความเคารพ, 79

งานเผยแผ่ศาสนา, 52, 58,
61, 74

งานพระวิหาร, 7

เจตคติ, 52

ชุดใช้ (การ), 36

เชื่อฟัง (การ), 8, 28, 70

ฐานะปุโรหิตแห่งออรอน, 41

แต่งงาน (การ), 28

บทพิศม, 72, 73

บิดา (การเป็น), 4, 10

ประจักษ์พยาน, 80

ปาฏิหาริย์, 26

เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 36

เป้าหมาย, 46

แผนแห่งความรอด, 32, 58

พระคัมภีร์ไบเบิล, 20

พระคัมภีร์มอรมอน, 20,
57, 68, 74, 75

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา, 4

พระเยซูคริสต์, 12, 28, 40

พระวิหาร, 44, 73

พันธสัญญา, 7, 28, 72

พึ่งพาตนเอง (การ), 28

มิตรภาพ, 64

มุ่งมั่น (ความ), 46

เยาวชน, 41

รับใช้ (การ), 41

วันสะบาโต, 45, 50, 62

ศรัทธา, 36, 46, 75

ศาสนาดำเนินการ, 8, 42, 44

ศาสนพิธี, 7, 28

ศีลระลึก, 40

สาวกอัครสาวก (การ), 12,
58, 61, 66, 76

สอน (การ), 28, 43

สามัญ (การเป็น), 46

อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ), 52

โดย ประธาน
ดีเทอร์ เอฟ.
อุคท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสูงสุด

พระบิดาของเรา ครูพี่เลี้ยงของเรา

หากเคยเปิดกล่องขึ้นส่วน ดึงคำแนะนำในการประกอบ
ออกมา และคิดว่า “นี่ไม่เข้าท่าเอาเสียเลย” หรือไม่
บางครั้ง แม้เราจะมีเจตนาที่ดีที่สุดและมีความเชื่อ
มั่นในใจ แต่เราดึงขึ้นหนึ่งออกมาและถามว่า “นี่สำหรับ
อะไร” หรือ “นั่นประกอบอย่างไร”

เราหงุดหงิดมากขึ้นเมื่อดูที่กล่องและสังเกตเห็นคำ
สงวนสิทธิ์การใช้ที่บอกว่า “อายุที่กำหนด—8 ขวบขึ้นไป”
เพราะเรายังนึกไม่ออกว่าจะประกอบขึ้นส่วนอย่างไร สิ่งนี้
จึงไม่เพิ่มความเชื่อมั่นหรือความนับถือตนเองของเรา

บางครั้งเรามีประสบการณ์คล้ายคลึงกันกับพระกิตติคุณ
ขณะมองดูพระกิตติคุณบางส่วน เราอาจเกาศีรษะและ
สงสัยว่าส่วนนั้นสำหรับอะไร หรือขณะสำรวจอีกส่วนหนึ่ง
เราอาจตระหนักว่าแม้หลังจากพยายามเข้าใจอย่างเต็มที่
แล้ว เราก็ยังนึกไม่ออกว่าเหตุใดจึงมีส่วนนั้น

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงเป็นครูพี่เลี้ยงของเรา

โชคที่พระบิดาบนสวรรค์ได้ประทานคำแนะนำอัน
แสนวิเศษไว้ให้เราวางองค์ประกอบของชีวิตเราและเป็น
ตัวของตัวเองให้ดีที่สุด คำแนะนำเหล่านั้นได้ผลไม่ว่าเรา
จะอายุเท่าไรและสภาวะการณ์ของเราเป็นเช่นไร พระองค์
ประทานพระกิตติคุณและศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ไว้
ให้เรา พระองค์ประทานแผนแห่งการไถ่ แผนแห่งความ
รอด แม้แต่แผนแห่งความสุขไว้ให้เรา พระองค์ไม่ได้ทรง
ปล่อยเราให้อยู่เพียงลำพังกับความไม่แน่นอนหรือความ
ท้าทายทั้งหมดของชีวิต โดยตรัสว่า “เจ้าอยู่ที่นั่นแล้ว โชคดี
นะ คิดให้ออก”

ถ้าเราจะเพียงอดทนและมองด้วยใจอ่อนน้อมและใจ
กว้าง เราจะพบว่าพระผู้เป็นเจ้าประทานเครื่องมือมากมาย
ไว้ให้เราเข้าใจคำแนะนำของพระองค์ที่ครอบคลุมความสุข
ของเราในชีวิตได้ดีขึ้น

- พระองค์ทรงมอบของประทานอันประมาณค่ามิได้
แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เรา ซึ่งมีศักยภาพจะเป็น
ครูพิเศษส่วนตัวจากสวรรค์ขณะที่เราศึกษาพระวจนะ
ของพระผู้เป็นเจ้าและพยายามทำให้ความคิดและ
การกระทำของเราสอดคล้องกับพระวจนะของพระองค์
- พระองค์ทรงให้เราเข้าเฝ้าพระองค์ได้ตลอด 24
ชั่วโมงผ่านการสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาและการทูล
วิงวอนด้วยเจตนาแท้จริง
- พระองค์ประทานอัศวินและศาสดาพยากรณ์ยุค
ปัจจุบันผู้เปิดเผยพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าในสมัย
ของเราและมีสิทธิอำนาจในการผูกหรือผูกพันบนแผ่น
ดินโลกและในสวรรค์
- พระองค์ทรงฟื้นฟูศาสนจักรของพระองค์—องค์กร
ของผู้เชื่อที่ทำงานด้วยกันเพื่อช่วยกันขณะพวกเขาทำ
เพื่อความรอดของตนเองด้วยความเกรงกลัว ตัวสัน
และปีติอันหาได้เสมอเหมือน¹
- พระองค์ประทานพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไว้ให้เรา—
พระวจนะที่ทรงเขียนไว้ให้เรา
- พระองค์ประทานเครื่องมือมากมายนับไม่ถ้วนของ
เทคโนโลยีสมัยใหม่ไว้ช่วยเราในการเป็นสานุศิษย์
เครื่องมืออันน่าอัศจรรย์มากมายเหล่านี้พบได้ที่ [LDS.org](https://www.LDS.org)

เหตุใดพระบิดาบนสวรรค์จึง
ประทานความช่วยเหลือแก่เรา
มากมายขนาดนั้น เพราะพระองค์
ทรงรักเรา และดังที่พระองค์ตรัสถึง
พระองค์เอง เพราะ “นี่คืองานของเรา
และรัศมีภาพของเรา—คือการทำ
ให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์
ของมนุษย์”²

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระบิดาบน
สวรรค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา
และพระเจ้าเป็นเจ้าทรงเป็นครูพี่เลี้ยง
ของเรา

พระบิดาในสวรรค์ทรงทราบความ
ต้องการของบุตรธิดาของพระองค์
มากกว่าใคร งานและรัศมีภาพของ
พระองค์คือช่วยเราตลอดเวลา โดย
ประทานแหล่งช่วยอันน่าอัศจรรย์ทาง
โลกและทางวิญญาณไว้ช่วยเราบนเส้น
ทางกลับไปหาพระองค์

บิดาทุกคนเป็นครูพี่เลี้ยง

ในบางภูมิภาคของโลก ครอบครัว
และสังคมให้เกียรติบิดาในเดือน
มิถุนายน การให้เกียรติและเคารพ
บิดามารดาเป็นเรื่องดีเสมอ บิดา
ทำสิ่งดีมากมายให้ครอบครัวและมี
คุณลักษณะน่าชื่นชมหลายอย่าง

บทบาทสำคัญที่สุดสองบทบาทที่บิดา
มีในชีวิตบุตรธิดาคือบทบาทของการ
เป็นแบบอย่างที่ดีและครูพี่เลี้ยง บิดา
ทำมากกว่าบอกบุตรธิดาว่าอะไรถูก
หรืออะไรผิด บิดาทำมากกว่าโยน
คู่มือให้บุตรธิดาและคาดหวังให้พวก
เขาคิดหาทางออกให้ชีวิตตนเอง

การสอนจากข่าวสารนี้

ท่านอาจต้องการเริ่มโดยขอให้คนที่ท่านสอนนึกถึงคำว่าพระบิดาบน
สวรรค์ทรงเป็นครูพี่เลี้ยงของพวกเขาเมื่อใด จากนั้นท่านอาจจะขอ
ให้พวกเขานึกถึงความคล้ายคลึงระหว่างช่วงเวลานั้นกับช่วงเวลาที่พวกเขา
รู้สึกว่าเป็นบิดาทางโลกเป็นครูพี่เลี้ยงของพวกเขา เชื่อเชิญให้พวกเขาจดความ
คล้ายคลึงในวิธีที่พระบิดาบนสวรรค์และบิดาทางโลกเป็นครูพี่เลี้ยงพวกเขา
ท่านอาจท้าทายให้พวกเขาพยายามเลียนแบบสิ่งที่ดีไว้ขณะพยายามเป็น
แบบอย่างที่ดีขึ้นต่อผู้อื่น

บิดาเป็นครูพี่เลี้ยงของบุตรธิดาที่ล้ำค่าและแสดงให้เห็นวิธีดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์โดยแบบอย่างที่ดีของพวกเขา บิดาไม่ปล่อยบุตรธิดาไว้ตามลำพังแต่รีบไปช่วยพวกเขาเมื่อพวกเขาสะดุดล้ม และบางครั้งเมื่อเห็นสมควร บิดาปล่อยย้ให้บุตรธิดากระเสือกกระสนด้้นรน โดยทราบดีว่านี่จะเป็นวิธีที่พวกเขาเรียนรู้ได้ดีที่สุด

เราทุกคนเป็นครูพี่เลี้ยง

ขณะบิดาทาโลกทำสิ่งนี้ให้บุตรธิดาของตน วิญญาณของการเป็นครูพี่เลี้ยงคือสิ่งที่เราต้องมอบให้บุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าโดยไม่คำนึงถึงอายุ ตำแหน่งที่ตั้งหรือสภาวะการณ์ พี่พระลืกว่าบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นพี่น้องชายหญิงของเรา เราทุกคนเป็นของครอบครัวนิรันดร์ครอบครัวเดียวกัน

ในความหมายนี้ ขอให้เราทุกคนเป็นครูพี่เลี้ยง—ปรารถนาจะยื่นมือช่วยเหลือกันให้เ็นตัวของตัวเองให้ดี

ที่สุด เพราะเราเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า เราจึงมีศักยภาพจะเป็นเหมือนพระองค์ การรักพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์ การรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า และการทำตามแบบอย่างของพระคริสต์เป็นเส้นทางตรง แคบและเปี่ยมด้วยปีติที่นำเรากลับไปยังที่ประทับของพระบิดา มารดาบนสวรรค์ของเรา

ถ้าพระผู้เป็นเจ้าแห่งจักรวาลทรงห่วงใยเรามากถึงขนาดทรงเป็นครูพี่เลี้ยงของเรา เราเองก็น่าจะยื่นมือช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ของเราโดยไม่คำนึงถึงสีผิว เชื้อชาติ สภาพเศรษฐกิจสังคม ภาษา หรือศาสนา ขอให้เราเป็นครูพี่เลี้ยงที่ได้รับการดลใจและเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่น—ไม่เฉพาะบุตรธิดาของเราเองเท่านั้นแต่บุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าทั่วโลกด้วย ■

อ้างอิง

1. ดู กิจการของอัครทูต 13:52; ฟิลิปปี 2:12.
2. โมเสส 1:39.

เด็ก

ความช่วยเหลือของพระบิดาบนสวรรค์

1 เพราะพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเรา พระองค์จึงประทานเครื่องมือหรือของประทานมากมายไว้ช่วยเรา จับคู่ของประทานแต่ละอย่างกับรูปด้านล่าง ท่านจะใช้ของประทานเหล่านี้เป็นพรแก่ชีวิตท่านและเป็นพรแก่ผู้อื่นได้อย่างไร

อำนาจฐานะ
ปุโรหิต

การสวดอ้อนวอน

รักผู้อื่น

พระคัมภีร์

อัครสาวก
และ
ศาสดาพยากรณ์

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” จะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระแก่คนที่ท่านดูแล ผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lds.org.

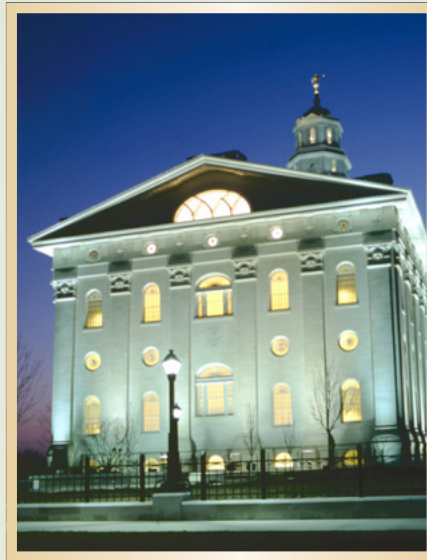
ศาสนพิธีและพันธสัญญาพระวิหาร

ศาสนพิธีทั้งหมดที่จำเป็นต่อความรอดและความสูงส่งมีพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าติดมาด้วย “การทำและรักษาพันธสัญญาหมายถึงการเลือกผูกมัดตนเองกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์” ลินดา เค. เบอร์ตัน ประธานสมาคมสังเคราะห์สามัญกล่าว¹

เอลเดอร์เนล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งไควรัมอัครสวากสิบสองกล่าว “พระเจ้าตรัสว่า ‘ในศาสนพิธี... พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดงให้เห็น’”

“มีพรพิเศษจากพระผู้เป็นเจ้าสำหรับผู้มีค่าควรทุกคนที่รับบัพติศมา รับพระวิญญูณบริสุทธิ และรับส่วนศีลระลึกเป็นประจำ”²

“เมื่อชายและหญิงไปพระวิหาร” เอลเดอร์เอ็ม. ร็สเซลล์ บัลลาร์ดแห่งไควรัมอัครสวากสิบสองกล่าว “พวกเขาทั้งคู่ได้รับการประสาทพรด้วยอำนาจเดียวกัน ซึ่งคืออำนาจฐานะปุโรหิต...”

“... ชายทุกคนและหญิงทุกคนเข้าถึงเดขานุภาพนี้เพื่อรับความช่วยเหลือในชีวิตพวกเขา ทุกคนที่ทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์กับพระเจ้าและให้เกียรติพันธสัญญาเหล่านั้นย่อมมีสิทธิได้รับการเปิดเผยส่วนตัวได้รับพรโดยการปฏิบัติศาสนกิจของเหล่าเทพ ติดต่อกับพระผู้เป็นเจ้า ได้รับความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ และสุดท้ายได้เป็นทายาทเคียงข้างกับพระเยซูคริสต์ สืบทอดทั้งหมดที่พระบิดาทรงมี”³

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

1 นีไฟ 14:14; หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:13; 97:8; 109:22

อ้างอิง

1. ลินดา เค. เบอร์ตัน, “พลังอำนาจ ปิตี และความรักจากการรักษาพันธสัญญา,” *เสียงโชนา*, พ.ย. 2013, 111.
2. เนล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “พลังอำนาจในฐานะปุโรหิต,” *เสียงโชนา*, พ.ย. 2013, 92.
3. เอ็ม. ร็สเซลล์ บัลลาร์ด, “ชายและหญิงในงานของพระเจ้า,” *เสียงโชนา*, เม.ย. 2014, 48–49.
4. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “พลังแห่งพันธสัญญา,” *เสียงโชนา*, พ.ค. 2009, 23.

ศรัทธา ครอบครัว การบรรเทาทุกข์

เรื่องจริง

ในปี 2007 สี่วันหลังเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในเปรู เอลเดอร์มาร์คัส บี. แนชแห่งสวากเจ็ดสิบพบเวสเซลลาโอ คอนเดประธานสาขากับพามลาภรรยาของเขา “เอลเดอร์แนชถามซิสเตอร์คอนเดว่าลูกเล็กๆ ของเธอเป็นอย่างไรบ้าง เธอตอบด้วยรอยยิ้มว่าโดยผ่านพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าลูกทุกคนปลอดภัยและสบายดี เขถามเรื่องบ้านของครอบครัวคอนเด

“ไม่เหลือแล้วค่ะ” เธอตอบ

“... ‘แต่’ เอลเดอร์แนชสังเกต ‘คุณก็ยังยิ้มได้ขณะที่เราพูดคุยกัน’”

“ค่ะ” เธอตอบ “ฉันสวดอ้อนวอนและฉันรู้สึกสงบ เรามีทุกอย่างที่เราต้องการ เรามีกันและกัน เรามีลูกๆ เราหนักในพระวิหาร เรามีศาสนจักรที่ยอดเยี่ยมแห่งนี้ และเรามีพระเจ้า เราสร้างใหม่ได้ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า...”

“การทำและรักษาพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าเพื่อให้เรามีพลังยึดความยากลำบาก เปลี่ยนความทุกข์ยากเป็นชัยชนะ... นั่นเป็นอย่างไร”

“แหล่งพลังคือพระผู้เป็นเจ้า เราจะได้พลังดังกล่าวผ่านพันธสัญญาของเรากับพระองค์”⁴

พิจารณาสิ่งนี้

ศาสนพิธีและพันธสัญญา
พระวิหารเสริมสร้างความเข้มแข็งและให้พลังแก่เราอย่างไร

เราเชื่อในการทำตามศาสตาศาพยากรณ์

ฉันเช่นศาสนจักรต้นแบบที่พระเยซูคริสต์ทรงสถาปนาในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัยศาสนจักรในปัจจุบัน “ก่อร่างสร้างขึ้นบนรากฐานของบรรดาอัครทูตและบรรดาผู้เผยพระวจนะ มีพระเยซูคริสต์เป็นศิลาหัวมุม” (เอเฟซัส 2:20) เรามีอัครสาวกสิบสองคน รวมทั้งประธานศาสนจักรและที่ปรึกษาของท่านผู้เป็นศาสตาศาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้และผู้เปิดเผย พวกท่านได้รับเรียกให้เป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์และสั่งสอนพระกิตติคุณไปทั่วโลก

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเลือกศาสตาศาพยากรณ์ของพระองค์และทรงเตรียมพวกท่านผ่านประสบการณ์มากมายให้พร้อมกำกับดูแลศาสนจักร เมื่อสมาชิกศาสนจักรพูดถึงศาสตาศาพยากรณ์ พวกเขากำลังหมายถึงประธานศาสนจักร

บุคคลเดียวบนแผ่นดินโลกที่ได้รับการเปิดเผยให้ทั้งศาสนจักร

เพราะประธานศาสนจักรพูดแทนพระเจ้า (ดู คพ. 1:38) เราจึงไม่ควรเลือกคำแนะนำของท่านเฉพาะส่วนที่เราต้องการทำตาม แต่เราปฏิบัติต่อคำแนะนำและคำเชื่อเชิญของท่านประหนึ่งเราได้รับโดยตรงจากพระเยซูคริสต์ “ด้วยความอดทนอย่างที่สุดและศรัทธา” (คพ. 21:5)

เมื่อเราเลือกฟังและทำตามศาสตาศาพยากรณ์ตลอดจนอัครสาวกท่านอื่นๆ เราได้รับพรขณะพยายามเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ และเราได้รับความคุ้มครองจากความไม่ปลอดภัยและสิ่งหลอกลวงของโลก (ดู เอเฟซัส 4:11–14)

ตัวอย่างเช่น เราพบความปลอดภัยทางวิญญาณในโลกที่ศีลธรรมและค่านิยมกำลังเปลี่ยนโดยดำเนินชีวิตตาม

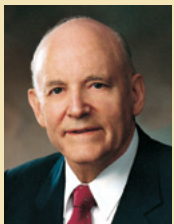
มาตรฐานอันไม่เปลี่ยนแปลงที่ศาสตาศาพยากรณ์และอัครสาวกสอน เราพบความปลอดภัยทางโลกเช่นกันในการทำตามคำแนะนำของศาสตาศาพยากรณ์ ให้หลีกเลี่ยงหนี้สิน เก็บสำรองเงินออม และสะสมอาหาร

ขณะที่ประธานศาสนจักรและอัครสาวกอุทิศชีวิตเพื่องานของพระเจ้า—เดินทางไปทั่วโลกเพื่อเป็นพยานถึงพระคริสต์ สอนวิสุทธิชน และควบคุมดูแลการบริหารงานศาสนจักรทั่วโลก—พระองค์ทรงสนับสนุนและทรงอวยพรพวกท่านกับครอบครัว เราสนับสนุนพวกท่านเช่นกันเมื่อเราสวดอ้อนวอนให้พวกท่าน เชื่อฟังคำแนะนำของพวกท่าน และพยายามให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ยืนยันความจริงที่พวกท่านสอน

เมื่อเราสนับสนุนศาสตาศาพยากรณ์และอัครสาวก เราได้รับประจักษ์พยานว่าพวกท่านเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้า ถึงแม้พวกท่านไม่ดีพร้อม แต่พระบิดาบนสวรรค์จะไม่ทรงยอมให้พวกท่านนำเราให้หลงผิด (ดู เนลยธรรมบัญญัติ 18:18–20) ■

ท่านสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำตามศาสตาศาพยากรณ์โดยอ่าน “การสนับสนุนศาสตาศาพยากรณ์” (เลียวไฮนา, พ.ย. 2014, 74–76) โดยประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน ประธานไคร์มอัครสาวกสิบสอง

การนำทางผ่านศาสตาศาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่

“พระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสใหม่อีกครั้งและยังคงให้การนำทางบุตริศาทุกคนของพระองค์ผ่านศาสตาศาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน

เราประกาศว่า [พระเจ้าผู้เป็นเจ้า] ทรงอยู่กับผู้รับใช้ของพระองค์เสมอและทรงกำกับดูแลกิจธุระของศาสนจักรทั่วโลกตามที่ทรงสัญญาไว้”

คำสอนของประธานศาสนจักร:
ฮาวเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ (2015), 115

ต่อไปนี้เป็นพรบางประการ
ที่มาถึงเราผ่านศาสนา
พยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ
(1805–1844) แปลพระคัมภีร์
มอรมอน “โดยของประทานและ
เดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า”
(คู่มือของพระคัมภีร์มอรมอน)
ตั้งแต่จัดพิมพ์ในปี ค.ศ. 1830
พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพรแก่
ชีวิตคนหลายล้านคน

คริสต์ศักราช 1936 ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำครั้ง
ใหญ่ ประธานฮิเบอร์ เจ. แกรนท์ (1856–1945)
ประกาศสิ่งที่กลายเป็นโปรแกรมสวัสดิการของ
ศาสนจักร ปัจจุบัน โปรแกรมดังกล่าวช่วยเหลือคน
ทุกศาสนาทั่วโลก

ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1998 เมื่อ
ศาสนจักรมีพระวิหารเปิดดำเนินการ
51 แห่ง ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์
(1910–2008) ประกาศโปรแกรม
สร้างพระวิหารขนาดเล็กหลายแห่ง
พระวิหารเหล่านี้ปัจจุบันเป็นพรแก่
สมาชิกศาสนจักรทั่วโลกมากขึ้น
เรื่อยๆ

ในปี 1915 ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ
(1838–1918) และที่ปรึกษาของท่านเชื้อ
เชิญให้สมาชิกเริ่มจัดสังสรรค์ในครอบครัว
ครอบครัวยังคงเก็บเกี่ยวพรมากมายที่พวก
ท่านสัญญาไว้ว่าจะเกิดขึ้น

ในปี 2012 ประธาน
โรนัลด์ เอส. มอนสัน
ประกาศลดอายุการรับ
ใช้เป็นผู้สอนศาสนาของ
ชายและหญิงลงมาเป็น
18 และ 19 ปีตามลำดับ
หลายพันครอบครัวและ
ผู้สอนศาสนาหลายพัน
คนได้รับพรจากจำนวน
ผู้สอนศาสนาที่เพิ่มขึ้น
เพราะเหตุดังกล่าว

แบบอย่างความรักของคุณพ่อ

สงวนนาม

คุณพ่อแสดงให้เห็นวิธีรักลูกที่เถลไถลของผม

ผมเข้าร่วมศาสนจักรหลังจาก ยอมรับคำชวนของเพื่อนสองคน ให้ไปเรียนเซมินารี พ่อแม่สนับสนุน การตัดสินใจของผมเสมอไม่ว่าผมจะ รับบัพติศมา รับใช้งานเผยแผ่ และ แต่งงานในพระวิหาร อย่างไรก็ตาม ผมจำความเจ็บปวดที่รู้สึกได้ (และคิดว่าพ่อแม่ผมรู้สึกเช่นกัน) เมื่อรู้ว่าพวก ท่านกำลังรออยู่ในห้องรอของพระ วิหารโพรวัว ยูทาห์ขณะผมกับเจ้าสาว รับการผนึก

ต่อมาเรามีลูกสี่คนและผมจำความ ปีติยินดีได้เมื่อรู้ว่าลูกแต่ละคนได้รับการ ผนึกกับเราเพราะพวกเขาเกิดใน พันธสัญญา ลูกของเราเป็นหลานรุ่น แรก และถึงแม้พ่อแม่กับพี่น้องของ ผมไม่เข้าร่วมศาสนจักรแต่พวกเขา สนุกกับลูกๆ แต่ละคนของผมมาก เราอาศัยอยู่ใกล้กันนานหลายปี พ่อแม่ ได้เห็นลูกๆ ของเราเข้าร่วมกิจกรรม ของโรงเรียนและกีฬาเยาวชน พวก ท่านเข้าร่วมพิธีบัพติศมาลูกทุกคน ของเรา

พอลูกๆ ของเราเป็นวัยรุ่น หน้า ที่ การงานของผมทำให้ครอบครัวเราต้อง

ย้ายไปอยู่อีกรัฐหนึ่ง แต่ในช่วงปีเหล่านั้ น พ่อแม่ก็ยังสนิทกับลูกของเราผ่าน การเยี่ยมเยียนและจดหมายที่เขียนหา กันบ่อยๆ

เมื่อพ่อแม่ของผมเข้าสู่วัยกลาง คน คุณแม่เป็นอัลไซเมอร์ระยะเริ่ม ต้น คุณพ่อจึงตั้งใจว่าจะทำหน้าที่

ดูแลเธอแม้เมื่ออาการของเธอต้อง ได้รับการดูแลตลอดเวลาก็ตาม แม้ กระทั่งช่วงปีหลังๆ นี้คุณพ่อก็ยัง ติดต่อกับผมผ่านโทรศัพท์และจดหมาย ทุกสัปดาห์ และบางช่วงทุกวัน ผมมี ความสัมพันธ์แนบแน่นกับพ่อแม่มา ตลอด แต่ในช่วงสิบปีหลังของชีวิต

ในช่วงปีเหล่านั้น พ่อแม่ผมสนิทกับ
ลูกของเราผ่านการเยี่ยมเยียนและ
จดหมายที่เขียนหากันบ่อยๆ

คุณพ่อ เราสนิทกันเป็นพิเศษ ตอน
นั้นผมตระหนักด้วยว่าท่านประสบความสำเร็จ
ทัดเทียมกันในการสร้างความ
สนิทสนมกับพี่น้องสามคนของ
ผมด้วยวิธีเดียวกัน—แม้ความสนใจ
และความเชื่อที่เราเลือกเมื่อโตขึ้นจะ
ต่างกัน

พ่อแม่ผมกับครอบครัวผมอยู่คนละ
ฝั่งของสหรัฐในช่วงปีหลังๆ และพวก
ท่านข้ามประเทศมาเยี่ยมเราสองครั้ง
ทั้งที่อัลไซเมอร์ของคุณแม่มาถึงจุด
ที่คุณพ่อจะช่วยเหลือเธอได้ยากมาก
ระหว่างเดินทางไกล

ในขณะเดียวกัน ลูกๆ ของผม
ตัดสินใจเลิกไปโบสถ์ทีละคน ในที่สุด
ลูกสองคนให้คำซื้อพวกเขาออกจาก
บ้านที่ศาสนาจักร แน่ใจว่านี่เป็นการ
ทดลองของทั้งชีวิตผมและภรรยา
ถึงแม้คุณพ่อของผมไม่ได้เป็นวิสุทธิ-
ชนยุคสุดท้าย แต่ท่านเจ็บปวดและ
สับสนกับการเลือกของลูกเราเช่น
กัน โดยส่วนตัวแล้วท่านเป็นคนเคร่ง
ศาสนา และท่านร่วมกับเราตลอด
หลายปีนั้นในการสวดอ้อนวอนให้
พวกเขา

ในปี 2005 คุณพ่อสิ้นชีวิตหลังจาก
แพทย์วินิจฉัยว่าท่านเป็นมะเร็ง และ
คุณแม่สิ้นชีวิตอีกสามปีต่อมา ผมกับ
ภรรยารู้สึกปลื้มปีติที่ได้ทำศาสนพิธี
พระวิหารแทนพวกท่านหลังจากพวก
ท่านสิ้นชีวิต

ผมสวดอ้อนวอนมานานขอให้เข้าใจ
ว่าจะเชื่อมสัมพันธ์กับลูกๆ ซึ่งเวลา
นี้เป็นผู้ใหญ่แล้วให้ดีที่สุดได้อย่างไร
บางคนมีคู่ครองและมีลูก แต่ไม่มีใคร
เป็นแอลดีเอส เราสนิทกับลูกทั้งสี่คน
และเรารู้สึกซาบซึ้งใจที่พวกเขาแสดง
ความรักต่อเราบ่อยๆ

ในที่สุดผมจึงได้รับคำตอบที่ชัดเจน

มากกว่าต้องวางตัวอย่างไรตลอดชีวิต
ที่เหลือของผมกับลูกๆ ที่เป็นผู้ใหญ่
เหล่านั้น ผมต้องทำสิ่งที่คุณพ่อของผม
เคยทำกับผม แม้เราจะมีชีวิตต่างกัน
และมีมุมมองด้านศาสนาต่างกัน แต่
คุณพ่อตั้งใจจะสนิทกับผมมากขึ้นใน
ฐานะพ่อและเพื่อนขณะที่ผมประสบ
ความเจ็บปวดของการเห็นลูกๆ เลือก
วิถีชีวิตและความเชื่อต่างจากผม ผม
ตระหนักว่าผมต้องทำตามแบบอย่าง
ของคุณพ่อผู้สอนให้ผมรู้วิธีปฏิบัติต่อ
ลูกที่นับถือศาสนาต่างจากท่าน คือ รัก
พวกเขาหมดใจ เช่นเดียวกับที่พระ
ผู้ช่วยให้รอดจะทรงรัก ■

จงมาหาพระองค์

คิดคำนึง ♩ = 80-92

คำร้องโดย ซีโอดอร์ อี. เคอร์ติส
ทำนองโดย ฮิวจ์ คัมเบลล์, ดักกอลด์

1. ฉัน เดิน ผ่าน รา ตรี กาล เจียบ จัน
2. เมื่อ ฉัน เปี่ยม ด้วย พ - ลั่ง มุ่ง หวัง
3. ไม่ ลำ คัญ ว่า จะ เป็น จัน ไค

เมื่อ ทุก แห่ง พลัน อัง ว้าง โดด เดียว
ทูล ขอ พระ คุณ หลัง ลง มา ให้
ภ - ษั - ต - ราย หมาย มาด มุ่ง ร้าย

เดียว ดาย ภาย ได้ แสง คา รา พราว
มอง ไม่ เห็น ปา - ฏิ - หารีย์ ไค ไค
พระ ทรง เป็น ปรา การ ป้อง กัน กัย

แต่ จัน รู้ พระ เจ้า อยู่ ที่ นั้น
แต่ ดวง ใจ ท่วม ท้น ด้วย พระ พร
ทรง กำ บัง จัน ไว้ จาก ศั - ตรู

ฉัน ลูก เข้า สวด อ่อน วอน พระ องค์
 ยาม พา ยู โหม กระ หน้า พัด มา
 ผู้ สิ้น หวัง จง มา หา พระ องค์

ทรง ตอบ คำ อ่อน วอน ใน ใจ ฉัน
 ไร่ พระ พา หา มา โอบ กอด ฉัน
 ผู้ คำ รง ความ ผิด บาป ทั้ง หลาย

ภา ระ ทุก อย่าง จึ่ง ห่าง หาย ปล้น
 แต่ พา ยู ร้าย เคลื่อน ไป โดย ปล้น
 ผู้ เหนื่อย ล้า มุ่ง หา ที่ พัก กาย

ใจ ปวด ร้าว นั้น ตื่น ตัน ยิน ดี
 เมื่อ ฉัน มั่น วาง ใจ ใน พระ องค์
 มา หา พระ องค์! มา หา พระ องค์!

เอลเดอร์ แกรี่ อี. สตีเวนสัน ใจที่เข้าใจ

โดย เอลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

แกรี่ สตีเวนสันเติบโตในเทศมณฑลแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา มีพระวิหารโลแกน ยูทาห์อยู่ใกล้บ้าน (ดูหน้าตรงข้าม) ท่านได้รับบทเรียนมากมายจากคำสอนของบิดาและมารดา บิดาสอนให้ท่านทำตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ และมารดากระตุ้นให้ท่านเลือกสิ่งที่ดีต้อง สมัยเป็นวัยรุ่นท่านเรียนรู้คุณค่าของการผูกมิตรและการรับใช้ในโครัมฐานะปุโรหิต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมรับใช้ในโครัมอัครสาวกสิบสองในปัจจุบัน

เมื่อแกรี่ สตีเวนสันอายุประมาณ 11 ขวบ บิดาท่านพาไปเดินเขา “ข้าพเจ้ากระโดดจากหินก้อนหนึ่งไปอีกก้อนหนึ่ง ข้างหน้าคุณพ่อ” ท่านจำได้ “ข้าพเจ้าตั้งใจจะปีนขึ้นไปบนหินก้อนใหญ่และมองลงมา เมื่อข้าพเจ้าปีนขึ้นไปจนถึงพื้นผิวด้านบนของหินก้อนนั้น ท่านก็คว้าเข็มขัดข้าพเจ้าไว้และดึงข้าพเจ้าลงมา

“มีอะไรหรือครับ ข้าพเจ้าถาม และท่านตอบว่า ‘อย่าปีนขึ้นไปบนหินก้อนนั้น แค่เดินอยู่บนทางเดินก็พอ’ ครู่หนึ่งต่อมาเมื่อเรามองลงมาจากทางขึ้นเนิน เรามองเห็นรูทางกระดิ่งอาบแดดอยู่บนหินก้อนนั้น

“นั่นคือสาเหตุที่พ่อดึงลูกกลับ” คุณพ่ออธิบาย

“ต่อมาขณะที่เราขับรถกลับบ้าน ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านกำลังรอข้าพเจ้าถามว่า ‘คุณพ่อรู้ได้อย่างไรครับว่าอยู่ตรงนั้น’ ท่านตอบว่า ‘พ่อจะสอนลูกเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์’ เรามีบทเรียนที่เกิดขึ้นขณะนั้นเกี่ยวกับบทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตเรา คือ ผู้คุ้มครอง ผู้ปลอบโยน และผู้ทรงเป็นพยาน ‘ในกรณีนี้’ คุณพ่อแบ่งปัน ‘พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคุ้มครองลูกผ่านพ่อ พระองค์ทรงเตือนพ่อให้ดึงลูกออกมา’”

ประสบการณ์นี้แม้จะเรียบง่ายแต่ช่วยให้เอลเดอร์สตีเวนสันเข้าใจว่าเมื่อได้รับการ

กระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณ ท่านควรยอมรับและปฏิบัติตาม นี่เป็นหนึ่งในหลาย ๆ บทเรียนที่ท่านได้จากบิดา

มารดาที่ยอดเยี่ยม ครูพี่เลี้ยงที่ยอดเยี่ยม

ตามที่เอลเดอร์สตีเวนสันกล่าว มารดาท่านเป็นแบบอย่างของความดีงามอันบริสุทธิ์ “ความคาดหวังของท่านผลักดันข้าพเจ้า การกระทำแทบทุกอย่างของข้าพเจ้าใช้เกณฑ์ความคิดที่ว่า ‘ข้าพเจ้าไม่ต้องการทำให้แม่ผิดหวัง’”

บิดามารดาของท่านร่วมกันเสริมหลักธรรมพระกิตติคุณระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัว กิจกรรมและการชุมนุมอื่นๆ ของครอบครัว “พวกท่านยึดครอบครัวไว้ในคำสอนของพระกิตติคุณ พระกิตติคุณเป็นรากฐานของชีวิตเรา” ท่านกล่าว

ครูพี่เลี้ยงคนสำคัญอีกหลายคนนำทางท่านเช่นกัน “ข้าพเจ้าจำได้ในการอบรมช่วงแรกๆ ในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดเสนอให้เราเขียนรายชื่อคน 20 คนที่ส่งผลทางบวกต่อชีวิตเรา ข้าพเจ้าคิดว่าทุกคนได้ประโยชน์จากการทำเช่นนั้น การนึกถึงชายหญิงที่ดีทุกคนที่คอยช่วยข้าพเจ้า โดยเฉพาะในวัยเยาว์ของข้าพเจ้า สร้างแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้า”

เข้มแข็งเพราะครอบครัวและมิตรสหาย

แกรี อีแวน สตีเวนสันเกิดวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 1955 ท่านเติบโตในเมืองโลแกน รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา อีแวนกับจีน ฮอลล์ สตีเวนสัน บิดามารดาของท่านมีบุตรสี่คน แกรีเป็นบุตรคนที่สองและเป็นบุตรชายคนโต

“ข้าพเจ้ามีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นกับพี่น้อง เดบบี พี่สาวข้าพเจ้าคาดหวังให้ข้าพเจ้าทำสิ่งที่ถูกต้อง เมริลีและดักก์ คาดหวังว่าข้าพเจ้าจะเป็นแบบอย่าง เราทุกคนรู้สึกว่าตนมีหน้าที่ต้องดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของศาสนจักร” ญาติพี่น้องของท่านมีความคาดหวังสูงเช่นกัน “ตัวอย่างเช่น เมื่อญาติผู้พี่ของข้าพเจ้าไปเป็นผู้สอนศาสนา เขาเซ็นธนบัตร 2 ดอลลาร์ให้ญาติคนถัดไปที่กำลังเตรียมรับใช้ ธนบัตร 2 ดอลลาร์ใบนั้นส่งผ่านลูกพี่ลูกน้อง 16 คนที่รับใช้งานเผยแผ่ทั่วโลกเพื่อเตือนใจแต่ละคนว่าเราเป็นหนึ่งในเดียวกันในการรับใช้พระเจ้า”

เพื่อนๆ ฐานะปุโรหิตเป็นอิทธิพลดีต่อท่านเช่นกัน “ข้าพเจ้าเรียนรู้ในชีวิตรวยเยาว์ว่าการสมาคมกับใคร่จะมีคามหมายอย่างไร โดยเฉพาะวันอาทิตย์เท่านั้นแต่ในสัปดาห์และในโรงเรียนด้วย” ท่านกล่าว “นั่นทำให้ข้าพเจ้ารู้ความหมายของอัตลักษณ์ การเป็นพวกเดียวกัน ความเป็นพี่น้อง และการรับใช้” ท่านจำได้เป็นพิเศษคราวไปรวบรวมเงินบริจาคอาหารกับสมาชิกใคร่จากพี่น้องสตรีคน

เอ็ดเดอร์สตีเวนสันรับ
ใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา
ในญี่ปุ่น (ล่างขวา) ท่าน
มีความรักต่อเอเชียและ
คนเอเชีย เมื่อท่านกลับ
บ้าน ท่านพบภรรยาใน
อนาคตของท่านเมื่อพวก
ท่านเข้าชั้นเรียนสถาบัน
ด้วยกัน พวกท่านแต่งงาน
กันในพระวิหารโอคา
โฮฟอลส์ โอคาโฮและ
เป็นบิดามารดาของบุตร
ชายสี่คน เกรก, ไบรอัน,
เบรทท์และไคล์ นัยน์ตา
ของเอ็ดเดอร์สตีเวนสัน
เป็นประกายเมื่อท่านพูด
ถึงภรรยาของท่านว่า เธอ
เป็น “แสงตะวันในชีวิต
และของชีวิตข้าพเจ้า”

หนึ่งในวอร์ดที่ออกจากบ้านไม่ได้ ตามอด
และมีรายได้ไม่มาก “แม้จะอยู่ในสภาพนั้น
แต่เรอมักจะมีเงินห้าเซ็นต์หรือสิบเซ็นต์
บริจาคอดอาหารเสมอ” ท่านจำได้

ของประทานที่เรียกร้องให้ฝึกฝน

หลังจากเรียนจบมัธยมปลายและเข้าเรียน
มหาวิทยาลัยยูทาห์สเตทได้ไม่นาน เอ็ดเดอร์
สตีเวนสันได้รับเรียกให้ไปรับใช้ในคณะ
เผยแผ่ฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น “ข้าพเจ้า
รู้สึกกังวลกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น ความ
กังวลเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในศูนย์ฝึกอบรมผู้สอน
ศาสนา แต่ราวหกสัปดาห์หลังจากนั้น การ
สวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าและการ
ศึกษาอย่างขยันหมั่นเพียรทำให้ข้าพเจ้า
รู้สึกสงบ ข้าพเจ้าทราบว่าพระเจ้าจะทรง
อวยพรให้ข้าพเจ้าเรียนภาษาญี่ปุ่นได้ แต่ใช่
ว่าจะไม่ต้องฝึกหนัก เรื่องนี้สอนข้าพเจ้าว่า
ของประทานแห่งการพูดภาษาก็เหมือนกับ

ศรัทธา การทำงาน และหลักธรรม
พระกิตติคุณข้ออื่น หลังจาก
ท่านได้ทำสุดความสามารถ
แล้ว ท่านจะได้รับพร”

หลังจากงานเผยแผ่ เอ็ดเดอร์สตีเวนสัน
เกิดความหลงใหลในประวัติศาสตร์จักร การ
ศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์หลักคำ
สอนและพันธสัญญา และเจาะลึกเข้าไปใน
บันทึกประวัติศาสตร์และประวัติครอบครัว
ท่านสนใจเป็นพิเศษเรื่องโจเซฟ สมิทกับ
ครอบครัว ครอบครัววิตเมอร์ ออลิเวอร์ คาว-
เดอรี และมาร์ติน แฮร์ริส ท่านค้นคว้าเรื่อง
การแปลและการจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน
ฉบับต่างๆ

ท่านเรียนรู้อีกครั้งว่าศรัทธาและการทำงาน
หนักไปด้วยกัน “ทุกคำตอบของคำถาม
พระกิตติคุณทุกข้อไม่มาทันที” ท่านแนะนำ
“พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราอ่าน ศึกษา
ไตร่ตรอง และสวดอ้อนวอน เมื่อเราทำสิ่งนี้
ด้วยศรัทธาและความปรารถนาอันชอบธรรม
พยานจะมาเมื่อถึงเวลา”

ท่านรู้สึกได้รับพรเป็นพิเศษตลอดวันเวลา
ที่ผ่านมาเมื่อได้รับเรียกให้สอนชั้นเรียนเยาวชน
โรงเรียนวันอาทิตย์ ชั้นเรียนหลักคำสอนพระ
กิตติคุณ และชั้นเรียนเยาวชนชาย การเรียก
เหล่านี้ช่วยให้ท่านได้เป็นพยานถึงความรู้สึกลึก
ซึ้งซึ่งมีต่อความจริงของพระคัมภีร์ ความ
มั่นใจที่เพิ่มขึ้นจากการศึกษาหลายปี

เอ็ดเดอร์สตีเวนสันกลับไปศึกษาด้านการ
บริหารธุรกิจและการตลาดที่มหาวิทยาลัย
ยูทาห์สเตท ท่านใช้เวลาหลายชั่วโมงในห้อง
สมุด “ทุกครั้งที่เข้าไป ข้าพเจ้าจะเจอป้าย . . .
ที่เขียนว่า ‘จุดเริ่มต้นของปัญญาเป็นอย่างนี้
คือ จงเอาปัญญา’ [สุภาษิต 4:7]” พระคัมภีร์

ข้อนี้จารึกอยู่ในใจท่านและหลายปี
ต่อมากลายเป็นหัวข้อคำปราศรัยการ
ให้ข้อคิดทางวิญญาณของท่านที่
มหาวิทยาลัยบริคัม ยังกั

“ความเข้าใจดังกล่าวมาจาก การ
ผสมผสานการศึกษากับการสวด
อ้อนวอน” ท่านอธิบายไว้ในคำปราศรัย
ครั้งนั้น “เมื่อเราวางใจและพึ่งพาพระ
เจ้า ความเข้าใจที่มาจากพระองค์จะ
เข้ามาในใจเรามากขึ้น”¹

เรื่องราวความรักที่สถาบันศาสนา

ในช่วงชั้นเรียนพันธสัญญาเดิมที่สถาบันศาสนา ท่านพบ ลีซา จิน อิกลิย์ เธอย้ายจากแคลิฟอร์เนียมาอยู่ไอดาโฮและเวลานี้เป็นนักศึกษาที่รัฐยูทาห์ “ครูขอให้ลีซาแสดงบทบาทสมมติเป็นเอวาและให้ข้าพเจ้าแสดงเป็นซาตานล่อลวงเธอ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงต้องใช้เวลาพักหนึ่งโน้มน้าวให้เธอออกไปกับข้าพเจ้า” ท่านยิ้มเมื่อนึกถึงเรื่องนี้ พวกท่านออกเดทเพียงปีกว่าและแต่งงานกันในพระวิหารไอดาโฮฟอลส์ไอดาโฮในปี 1979

นัยน์ตาของเอลเดอร์สตีเวนสันเป็นประกายเมื่อท่านพูดถึงลีซา ท่านพูดถึงเธอว่าเธอเป็น “แสงตะวันในชีวิตและของชีวิตข้าพเจ้า”² ซิสเตอร์สตีเวนสันเรียนจบปริญญาโทวิทยาศาสตรบัณฑิต ช่วงแรกหลังจากแต่งงาน เธอสอนหนังสือ อุทิศเวลาและพรสวรรค์ให้โรงเรียนต่างๆ ให้คณะกรรมการระดับท้องถิ่นและชุมชน องค์กรต่างๆ ตลอดจนงานด้านอื่นๆ เสมอ อย่างไรก็ตาม เอลเดอร์สตีเวนสันพิจารณาว่าของประทานการเป็นแม่บ้านเป็นหนึ่งในคุณสมบัติส่วนใหญ่ที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่เธอ “เธอมีความสามารถในการสร้างบ้านที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลาง สร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่นปลอดภัยให้พระวิญญาณสถิตอยู่” ความสามารถดังกล่าว ควบคู่กับความเข้าใจอย่างลึกซึ้งที่ว่าปีติแท้จริงมาจากการรับใช้ผู้อื่นได้ เป็นพรแก่ชีวิตสามเือนเธอ ครอบครัวเธอ และคนมากมายรอบข้าง

เอลเดอร์และซิสเตอร์สตีเวนสันเป็นบิดามารดาของบุตรชายสี่คน “เราชอบทำทุกอย่างด้วยกันตลอดหลายปีที่ผ่านมา” ท่านกล่าว “ลูกๆ เล่นบาสเกตบอล ฟุตบอล เบสบอล และเทนนิส เราทุกคนชอบกิจกรรมนอกบ้าน เช่น การขับรถไฟร์วอลล์เลอร์ ขับรถเล็กสำหรับเล่นบนหิมะ เล่นสกี สโนว์บอร์ด และกีฬาทางน้ำหลายประเภท กระนั้นก็ตาม ลีซายังมีอิทธิพลทางวัฒนธรรมต่อบุตรชายของเราในระดับหนึ่งเช่นกันโดยทำให้พวกเขาชื่นชอบดนตรีและศิลปะ และเพื่อขยายของประทานแห่งการรับใช้ไปถึงผู้อื่นผ่านครอบครัวเรา เธอจึงจำเป็นต้องใช้ ‘แรงม้า’ ของลูกๆ”

การสร้างธุรกิจ

อาชีพธุรกิจของเอลเดอร์สตีเวนสันเกิดจากความรักที่มีต่อคนเอเชีย เมื่อท่านกลับจากงานเผยแผ่ ท่านกับเพื่อนบางคนเริ่มนำเข้าของขวัญจำพวกเครื่องประดับจากเอเชียและค่อยๆ พัฒนาเป็นการขายสินค้าเพื่อสุขภาพ ตลอด

สามสิบปีติดต่อกัน ธุรกิจขนาดเล็กของพวกท่านเติบโตเป็นบริษัทที่ประสบความสำเร็จจนมีพนักงาน 2,500 กว่าคน

พนักงานคนหนึ่งจำสิ่งที่อยู่ในใจนักธุรกิจอย่างเอลเดอร์สตีเวนสันได้ “เรากำลังสนทนาเรื่องธุรกิจที่ตัดสินใจยากเรื่องหนึ่ง ผมบอกเขาว่าเราต้องแน่ใจว่าเราทำถูกกฎหมาย เขาบอกผมว่าเราต้องไม่เพียงทำถูกกฎหมายเท่านั้นแต่ต้องทำสิ่งที่ถูกต้องด้วย”

“การให้หลักธรรมดีๆ ซึมซับอยู่ในธุรกิจเป็นเรื่องดีสำหรับธุรกิจ” เอลเดอร์สตีเวนสันกล่าว “ความซื่อสัตย์ สุจริต การทำงานหนัก ความเห็นใจ การปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเคารพ—และขณะเดียวกันก็เรียกร้องความรับผิดชอบ—ไม่ใช่กฎเกณฑ์ที่ท่านพูดถึงและปฏิบัติเฉพาะวันอาทิตย์เท่านั้น แต่ต้องปฏิบัติทุกวันของสัปดาห์”

ธุรกิจยังโต ก็ยังเรียกร้องเวลาของท่าน “ข้าพเจ้าเป็นอธิการวัยหนุ่มที่มีลูกเล็กและเดินทางไปเอเชียหลายครั้งในแต่ละปี บิดาข้าพเจ้าเดินทางมาหาและพูดว่า ‘พ่อสังเกตว่าเวลาลูกอยู่กับครอบครัว ลูกไม่ได้อยู่กับ พวกเขาลงจึ้งๆ พ่อเกรงว่าเวลาลูกอยู่ที่ทำงาน ลูกไม่ได้จดจ่อเต็มที่กับงาน และเวลาลูกทำหน้าที่ในบทบาทของอธิการ ลูกอาจจะกังวลเรื่องงานหรือครอบครัวของลูก ลูกต้องมีสมดุลในชีวิตมากกว่านี้’”

คำแนะนำดังกล่าวมีผลลึกซึ้ง เอลเดอร์สตีเวนสันกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าการรักษาสมดุลระหว่างครอบครัวงานอาชีพ และการเรียกในศาสนจักรเป็นเรื่องสำคัญ และต้องแน่ใจว่าท่านดูแลตนเองด้วย”

สมัยเป็นสาวกเจ็ดสิบและ
เป็นอธิการควบคุม เอ็ดเดอร์
สติเวนสัน ได้ชื่อว่ามี
ความเห็นใจที่อ่อนโยน
เหมือนดอกซากุระบาน
อยู่บนต้น (ดอกซากุระ
เป็นสัญลักษณ์โด่งดัง
ของญี่ปุ่น) ท่านยื่นมือ
ช่วยเหลือคนไกลบ้าน
และคนไกลบ้านเพื่อแบ่ง
ปัน “ความรักจากความ
รักของพระเจ้าช่วยให้รอด
ของเรา” ในฐานะอธิการ-
สาวก ท่านจะยังคงยื่นมือ
ช่วยเหลือคนยากจนและ
คนขัดสน “ช่วยเหลือคน
อ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแรง,
และให้กำลังใจแก่ที่อ่อนล้า”
(กพ. 81:5)

ได้รับเรียกให้รับใช้—หลายครั้งหลายครา

ครั้งหนึ่งผู้นำธุรกิจที่มีคนนับหน้าถือตา
คนหนึ่งกระตุ้นให้เอ็ดเดอร์สติเวนสัน “เรียนรู้
หารายได้ และรับใช้” ในปี 2004 เอ็ดเดอร์
สติเวนสันได้รับการทดสอบในส่วนของงาน
“รับใช้” จากคำแนะนำนั้นเมื่อท่านกับ สก็อต
วัตเตอร์สัน หุ้นส่วนธุรกิจได้รับเรียกเป็น
ประธานคณะเผยแผ่พร้อมกัน พวกท่านรู้สึก
ว่าต้องอธิบายให้ผู้ถือผลประโยชน์ร่วมและ
ลูกค้าเข้าใจว่าเหตุใดพวกท่านจึงต้องทิ้งบริษัท
ชั่วคราว พวกท่านไปเยี่ยมพวกเขาทีละคน

“เมื่อเราอธิบายการเรียกของเราและบอก
ว่าเราจะรับใช้สามปีโดยไม่ได้เงินเดือนจาก
ศาสนจักร พวกเขาเคารพความตั้งใจของเรา
เรื่องนั้น” ท่านกล่าว พวกท่านปล่อยให้ธุรกิจ
อยู่ในมือของทีมงานบริหารที่ท่านไว้วางใจ และ
ธุรกิจรุ่งเรือง

เมื่อเป็นประธานคณะเผยแผ่แห่งเกาะ
ญี่ปุ่น เอ็ดเดอร์สติเวนสันพบว่าความรักที่ท่าน
มีต่อเอเชียลึกซึ้งยิ่งขึ้น “ข้าพเจ้าถือว่าเอเชีย
เป็นบ้านหลังที่สอง” ท่านกล่าว ความรักอัน
ลึกซึ้งที่มีต่อภรรยาของท่านเพิ่มขึ้นเช่นกัน
เมื่อท่านเห็นเธออ่อนแอรับวัฒนธรรมท้องถิ่น
มีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่น ๆ รวมถึงผู้สอนศาสนา

และสมาชิก และยังคงเลี้ยงดูบุตรชายสอง
คนที่ไปกับพวกท่านด้วย บัพติศมาผู้
เปลี่ยนใจเลื่อมใสหลายคนส่วนหนึ่ง
เป็นผลจากการที่เธอพยายามเป็นเพื่อน
กับคนรอบข้าง

พวกท่านอยู่บ้านได้เพียงเจ็ดเดือนหลังจาก
จากงานเผยแผ่เมื่อเอ็ดเดอร์สติเวนสัน
ได้รับเรียกให้รับใช้ในโครัมที่หนึ่งแห่งสาวก
เจ็ดสิบเมื่อปี 2008

“ข้าพเจ้าตกตะลึงและรู้สึกเฉยเมย
ข้าพเจ้าคิดว่า ‘มีอีกหลายคนที่ยอมรับได้ดีกว่า
ข้าพเจ้ามาก’ แต่ข้าพเจ้าก็นึกถึงครั้งก่อนๆ—
สมัยเป็นประธานโครัมเอ็ดเดอร์ สมาชิกสภา
สูง อธิการ และที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสเตค
—เวลาที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันไม่มีประสบการณ์
มากพอจะทำการที่ขอให้ทำ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้
ว่าก่อนเราได้รับการเรียก เราอาจจะ **ไม่มี**
คุณสมบัติ แต่การเรียก **เริ่ม** ทำให้เรามี
คุณสมบัติที่สวรรค์กำหนด

“พระคัมภีร์ที่ข้าพเจ้าชื่นชอบข้อหนึ่งบอก
เราถึงสองสิ่งที่เราควรทำเมื่อเราได้รับเรียก
หนึ่ง ‘จงซื่อสัตย์’ สอง ยืนอยู่ในหน้าที่ซึ่ง
กำหนดให้ท่าน (ดู คพ. 81:5) สำหรับข้าพเจ้า
นี้หมายถึงแสดงศรัทธา เรียนรู้สิ่งที่จำเป็น

ต้องรู้ และจากนั้นให้ทำ
สุดความสามารถเพื่อ
ขยายการเรียก หากเรา
ทำเช่นนั้น พระเจ้าจะ
ทรงขยายและทำให้เรามี
คุณสมบัติที่ควรเป็นพร
แก่ผู้อื่น”

มาเอเชียอีกครั้ง

เมื่อครั้งเป็นสาวกเจ็ด
สิบ เอ็ดเดอร์สติเวนสัน
ได้รับมอบหมายให้เป็น
ที่ปรึกษาในฝ่ายประธาน
ภาคและจากนั้นจึง
เป็นประธานภาคเอเชีย
เหนือ

ในเดือนมีนาคม ปี 2011 แผ่นดินไหวและสึนามิทำลายล้างญี่ปุ่น แผ่นดินไหวขนาด 9.0 ก่อให้เกิดคลื่นสึนามิที่คร่าชีวิตผู้คน 20,000 คน ประชาชนอีกหลายพันคนต้องย้ายที่อยู่ และบ้านเรือน 550,000 หลังถูกทำลาย

ท่านไปเยือนเขตภัยพิบัติหลายครั้ง “เมื่อเราพบปะพูดคุยกับผู้คน อารมณ์ความรู้สึกของเราเปลี่ยนจากอารมณ์หนึ่งไปอีกร่างหนึ่ง” ท่านเล่า “เราสังเกตเห็นความเศร้าสลดและการสูญเสียกับความหวังและการฟื้นฟูใจ เราเริ่มต้นหลายต่อหลายครั้งเมื่อเห็นยารักษาจากความรักของพระเจ้าช่วยชีวิตของเรา”

นอกจากนี้ ท่านยังได้พบกับตัวศาสนจักรช่วยเหลือคนเดือดร้อนอย่างไร “ความสามารถในการตอบสนองภัยพิบัติและช่วยทำให้การตอบสนองเป็นรูปธรรม—แสดงให้เห็นชัดว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ทำความรับผิดชอบประการหนึ่งที่พระองค์ทรงกำหนดให้ทำ นั่นคือ ดูแลคนยากจนและคนขัดสน” ท่านถือเป็นสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์เมื่อได้ดูแลช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยากและเห็นผู้อื่นทำแบบเดียวกัน “เราเรียนรู้เกี่ยวกับความดั่งามของมนุษยโลก”

มรดกของอริการ

ความเข้าใจของท่านเรื่องความเห็นใจเข้ามาในใจท่านลึกซึ้งขึ้นเมื่อท่านได้รับเรียกเป็นอริการควบคุมในปี 2012 ในตำแหน่งดังกล่าว ท่านบริหารเครือข่ายวงกว้างของศาสนจักรที่ให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการและการตอบสนองภาวะฉุกเฉินต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและคนอื่นๆ พร้อมด้วยความช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมต่อบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ใน “จุดที่ยากที่สุดบางแห่ง จุดยากไร้ที่สุดบางแห่ง และจุดที่ถูกกดขี่ข่มเหงมากที่สุดบางแห่งทั่วโลก”³

บทบาทของอริการมีความสำคัญเป็นพิเศษต่อเอลเดอร์ สตีเวนสัน “เมื่อข้าพเจ้าอายุ 12 ขวบ คุณพ่อได้รับเรียกเป็นอริการ” ท่านเล่า “วอร์ดมีสตรีมากมายหลายคน และคุณพ่อมักจะพาข้าพเจ้าไปด้วยเมื่อท่านไปดูแลช่วยเหลือพวกเธอ ท่านจะให้ข้าพเจ้าดูแลถังขยะ ทำความสะอาดบาง

อย่างในบ้าน หรือพาเพื่อนๆ ของข้าพเจ้าไปช่วยกวาดใบไม้หรือตัดหญ้า เมื่อเราออกจากบ้านหลังนั้น ข้าพเจ้ามักจะรู้สึกดีในใจเสมอ การเยี่ยมเยียนหญิงม่ายช่วยให้ข้าพเจ้าตระหนักว่าส่วนหนึ่งที่อริการต้องทำคือดูแลช่วยเหลือที่ละคน “อริการของศาสนจักรเป็นวีรบุรุษตัวจริงของข้าพเจ้า” ท่านกล่าว

คำสัญญาจากศาสดาพยากรณ์

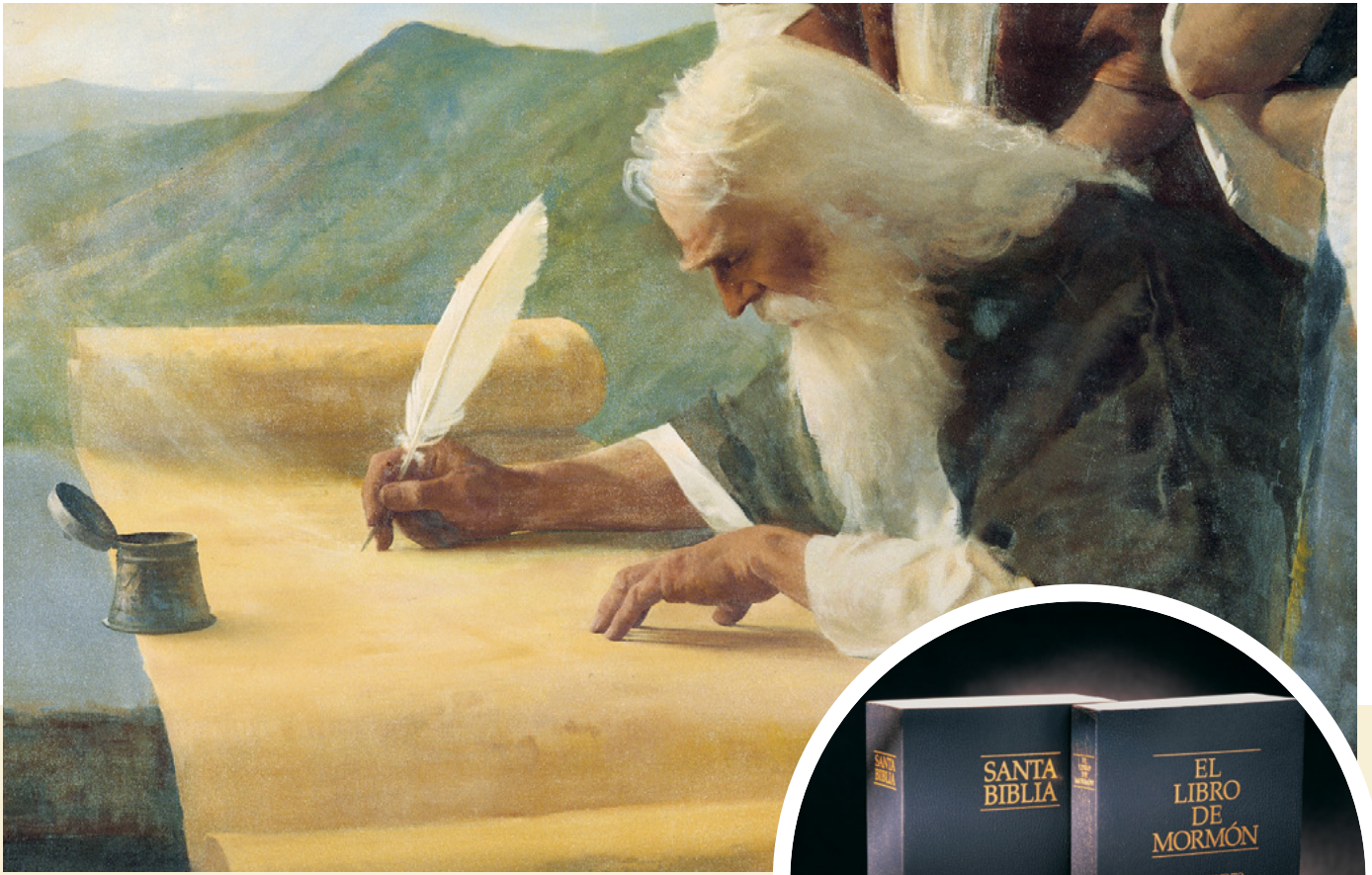
วันอาทิตย์ก่อนการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 2015 อริการสตีเวนสันได้รับโทรศัพท์ขอให้ท่านไปพบประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันและที่ปรึกษา

“ประธานมอนสัน [ให้] การเรียกข้าพเจ้าสู่โครัมอัคร-สาวกสิบสอง ท่านถามว่าข้าพเจ้าจะยอมรับหรือไม่ . . . ข้าพเจ้าตอบรับ และจากนั้น . . . ประธานมอนสันเอื้อมมือมาแตะข้าพเจ้าอย่างอ่อนโยน ท่านอธิบายว่าหลายปีก่อน [เมื่อ] ท่านได้รับเรียกเป็นอัครสาวก . . . ท่านรู้สึกไม่คู่ควรเช่นกัน ท่านแนะนำข้าพเจ้าอย่างสงบว่า ‘อริการสตีเวนสัน พระเจ้าจะทรงทำให้คนที่พระองค์ทรงเรียกมีคุณสมบัติคู่ควร’ ถ้อยคำปลอดภัยเหล่านี้ของศาสดาพยากรณ์เป็นบ่อเกิดของสันติสุข [นับแต่นั้น]”⁴

เอลเดอร์แกรีอี้ อี. สตีเวนสันเป็นคนไม่มีมารยาอย่างแท้จริง ในฐานะอัครสาวกท่านจะยังคงยื่นมือช่วยเหลือคนยากจนและคนขัดสนเช่นที่เคยทำเมื่อครั้งเป็นอริการควบคุมและสาวกเจ็ดสิบ และเช่นที่ท่านทำมาตลอดชีวิต ท่านจะทำหน้าที่รับผิดชอบตามที่พระคัมภีร์บอก คือ “ช่วยเหลือคนอ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแอ, และให้กำลังใจที่อ่อนล้า” (คพ. 81:5) นี่เป็นการเรียกที่ท้าทาย แต่เป็นการเรียกที่เหมาะสมกับท่านเพราะใจที่เข้าใจของท่าน ■

อ้างอิง

1. แกรีอี้ อี. สตีเวนสัน, “Lean Not unto Thine Own Understanding” (Brigham Young University devotional, Jan. 14, 2014), 2, 3, speeches.byu.edu.
2. แกรีอี้ อี. สตีเวนสัน, “ความจริงอันล้ำค่าและเรียบง่าย,” *เสียง*, พ.ย. 2015, 92.
3. แกรีอี้ อี. สตีเวนสัน, การแถลงข่าว, 3 ต.ค. 2015.
4. แกรีอี้ อี. สตีเวนสัน, “ความจริงอันเรียบง่ายและล้ำค่า,” 91.

โดย เอ็ดเดอร์
ลินน์ จี. 롭บินส์
แห่งฝ่ายประธาน
โคออร์ดิเนต

ตาของคนตาบอด จะมองเห็น

เราอาจถือได้ว่าการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน
เป็นการฟื้นฟูสายตาทางวิญญาณเหมือนปาฏิหาริย์

อัสยาห์พยากรณ์ว่าในยุคสุดท้ายพระเจ้าจะทรงลงพระหัตถ์ทำงาน “ประหลาด
และอัศจรรย์” ท่านมองเห็นการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนล่วงหน้าโดย
กล่าวว่า “ตาของคนตาบอดจะมองเห็นจากความเลือนรางและความมืด”
(อิสยาห์ 29:14, 18)

“สภาพแห่งความมืดบอดอันน่าพิงพิริ่ง”

ในช่วงเวลาก่อนเกิดนิมิตแรกอันรุ่งโรจน์ ความตื่นตัวทางศาสนาของเมืองแมน-
เชสเตอร์ รัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เป็นที่สับสนอย่างยิ่ง ในถ้อยคำของโจเซฟ
สมิธ “ความสับสนและความขัดแย้งในบรรดากลุ่มที่แตกต่างนั้นมีมากยิ่งนัก,
จนสุดวิสัยที่... จะสรุปได้แน่ชัดว่าใครถูกและใครผิด” (โจเซฟ—ประวัติ 1:8)

พระคัมภีร์มอรมอนเรียกความสับสนก่อนการฟื้นฟูนี้ว่าเป็น “สภาพแห่งความ
มืดบอดอันน่าพิงพิริ่ง... เนื่องจากส่วนที่แจ่มชัดและมีค่าที่สุดของพระกิตติคุณ
ของพระเมสสิยาห์ซึ่งถูกอำพรางไว้โดยศาสนจักรที่น่าชิงชังนั้น” (1 เนไฟ 13:32;
เน้นตัวเอน)

ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา สายตาที่เห็นชัดทางวิญญาณซึ่งมาจากพระคัมภีร์
ไบเบิลเกิดการ พรวนผว เมื่อส่วนที่แจ่มชัดและมีค่าหายไป บางครั้งเกิดจากการ
แปลที่ขาดตกบกพร่องโดยไม่เจตนาและบางครั้งจงใจแก้ไขผิด “เพื่อพวกเขาจะ
บิดเบือนทางที่ถูกต้องของพระเจ้า, เพื่อพวกเขาจะทำให้ลูกหลานมนุษย์ ตาบอด
และใจแข็งกระด้าง” (1 เนไฟ 13:27; เน้นตัวเอน)

“ข้าพเจ้าเคยตาบอด แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ามองเห็นได้แล้ว” (ยอห์น 9:25)

ปาฏิหาริย์ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทำมากที่สุดอย่างหนึ่งคือการฟื้นฟูสายตาให้คนตาบอด¹ แต่ปาฏิหาริย์และพระพันธกิจสำคัญกว่านั้นของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคือการรักษาคนตาบอดทางวิญญาณ “เราเข้ามาในโลก” พระองค์ตรัส “เพื่อให้คนทั้งหลายที่มองไม่เห็นกลับมองเห็น” (ยอห์น 9:39)

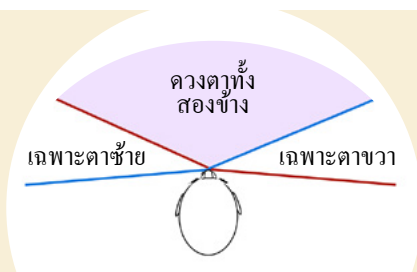
การใช้อุปลักษณ์ของอิชยาห์และนิมิตของนีไฟเกี่ยวกับความมืดบอดทางวิญญาณในยุคสุดท้ายทำให้เราเห็นว่าการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนเป็นการฟื้นฟูสายตาทางวิญญาณเหมือนปาฏิหาริย์

(1 นีไฟ 13:32, 34–36, 40–41; เน้นตัวเอน)—มาด้วยกันเพื่อช่วยให้เราเห็นความจริง

ทั้งสองชุดที่ “สถาปนาไว้ด้วยกัน” เป็นวิธีทำให้ตาสองข้างมองเห็นหรือทำงาน เพราะข้าพเจ้าเป็นต้อหิน ข้าพเจ้าจึงต้องใช้ปาฏิหาริย์ที่ช่วยให้มองเห็นหยอตตาทั้งสองข้างวันละสองครั้งเพื่อป้องกันไม่ให้ตาบอด ก่อนแพทย์ค้นพบว่าข้าพเจ้าเป็นต้อหิน ตาข้างหนึ่งของข้าพเจ้าสูญเสียการมองเห็นไปแล้วบางส่วน ข้าพเจ้าสำนึกคุณอย่างสุดซึ้งต่อการแพทย์แผนปัจจุบันและที่ข้าพเจ้าไม่ตาบอด ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับตาข้างดีอีกข้างหนึ่งเช่นกันซึ่งชัดเจนส่วนที่ตาอีกข้างมองไม่เห็น อุปลักษณ์เรื่องตาสองข้างมี

2ก. ของเล่นเด็กสาธิตให้เห็นพลังของการรับรู้ความลึกที่เหนือกว่า

1. มนุษย์มีขอบเขตการมองเห็นของตาสองข้างตามแนวอนสูงสุตราว 190 องศา และตาสองข้างมองเห็นทับซ้อนกันประมาณ 120 องศา

2ข. ในอาณาจักรสัตว์ ตาสองข้างทำให้เหยื่อรับรู้ความลึกได้แม่นยำโดยช่วยให้มองเห็นการพรางตัวของ [ผู้ล่า]

“ทั้งพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้คนต่างชาติดูอยู่ในสภาพแห่ง ความมืดบอด อันน่าพร่ำเพรื่อตลอดกาล . . .

“ . . . เราจะเมตตาต่อคนต่างชาติในวันนั้น, ถึงขนาดว่าเราจะนำ, ส่วนใหญ่ของพระกิตติคุณของเรา, . . . ออกไปสู่พวกเขา, ด้วยอำนาจของเราเอง . . .

“เพราะ, ดูเถิด, พระเมษโปดกตรัส : เราจะแสดงตนให้ประจักษ์ต่อพงศ์พันธุ์ของเจ้า, เพื่อพวกเขาจะเขียนข้อความหลายอย่างซึ่งเราจะสอนพวกเขา, . . . [และ] เรื่องเหล่านี้จะถูกซ่อนไว้, เพื่อจะออกมาสู่คนต่างชาติ, โดยของประทานและเดชานุภาพของพระเมษโปดก.

“และในเรื่องเหล่านี้พระกิตติคุณของเราจะเขียนไว้, พระเมษโปดกตรัส, และศิลาของเราและการช่วยให้รอดของเรา.

“ . . . บันทึกลับชุดสุดท้ายเหล่านี้ . . . จะยืนยันความจริงของชุดแรก . . . บันทึกลับทั้งสองชุดนี้จะสถาปนาไว้ด้วยกัน”

ความเกี่ยวข้องลึกซึ้งเป็นส่วนตัวกับข้าพเจ้า

ผลวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์หลายครั้งแสดงให้เห็นว่าตาสองข้างดีกว่าตาข้างเดียว ข้าพเจ้าจะสำรวจข้อดีทั้งหมดประการนั้นและการเปรียบเทียบทางวิญญาณกับพระคัมภีร์มอรมอนในฐานะ *สภากาชาด* ปากที่สองของพระเยซูคริสต์ในการ *ฟื้นฟู* สายตาทางวิญญาณให้ชาวโลก

1. ตาสองข้างเพิ่มขอบเขตการมองเห็นและทำให้เห็นชัดขึ้น

มนุษย์มีขอบเขตการมองเห็นของตาสองข้างตามแนวอนสูงสุตราว 190 องศา และตาสองข้างมองเห็นทับซ้อนกันประมาณ 120 องศา นอกจากขอบเขตการมองเห็นแบบรวมสัญญาณแล้ว ตาแต่ละข้างมีขอบเขตการมองเห็นด้านข้างเฉพาะดวงตาข้างนั้นด้วย²

หลังจากสิ่งที่แจ่มชัดและมีค่าหายไปหลายศตวรรษ พระคัมภีร์ไบเบิลมีบางอย่างให้เห็นแต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

การออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนที่ทำให้การมองเห็นครบถ้วนสมบูรณ์ไม่เพียงเพิ่มขอบเขตการมองเห็นทางวิญญาณเท่านั้นแต่ทำให้มองเห็นส่วนทับซ้อนกันของตาทางวิญญาณสองข้างชัดเจนด้วย (ดูภาพ 1)—ในพระคัมภีร์เราเรียกสิ่งนี้ว่ากฎของพยานสองปาก (ดู มัทธิว 18:16; อีเธอร์ 5:4; คพ. 6:28)

ขอบเขตการมองเห็นที่ทับซ้อนกัน หรือ *ผลรวมการมองเห็นด้วยตาสองข้าง* ยกระดับความสามารถในการตรวจจับวัตถุที่มองเห็นร่างๆ³ เรามองเห็นสิ่งต่างๆ ชัดขึ้นเมื่อภาพที่ตาแต่ละข้างมองเห็นรวมกันเป็นภาพเดียวเนื่องจากการรวมสัญญาณของ *แกนสายตา*⁴ และด้วยเหตุนี้จึงจัด “ความสับสนและความขัดแย้ง” ที่ทำให้เด็กหนุ่มโจเซฟ งุนงงมาก (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:8)

ข้อเท็จจริงที่ว่า *ตาสองข้างดีกว่าตาข้างเดียว* เป็นข้อเท็จจริงสากลที่ประจักษ์ชัดในตัวมันเองซึ่งอิสยาห์ไม่สามารถเลือกอุปมาได้ดีกว่านี้ นั่นคือ “ตาของคนตาบอดจะมองเห็น” (อิสยาห์ 29:18) เราหวังว่าคนที่ปัจจุบันมองเห็นด้วยตาทางวิญญาณเพียงข้างเดียวซึ่งคือพระคัมภีร์ไบเบิล จะรับรู้ปัญหาของการไม่ปฏิเสธก่อนลองอ่านว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานปากที่สองของพระเยซูคริสต์ พวกเขาจะค้นพบว่า “ไม้ของยูดาห์” และ “ไม้ของโยเซฟ” (เอเสเคียล 37:19) รวมสัญญาณกันเมื่อตาสองข้างประสานกันเป็นภาพเดียวที่ชัดเจนสมบูรณ์—ประสบการณ์แบบ *เปิดตา*

2. การมองภาพ 3 มิติ—หลีกเลี่ยงการหลอกลวง

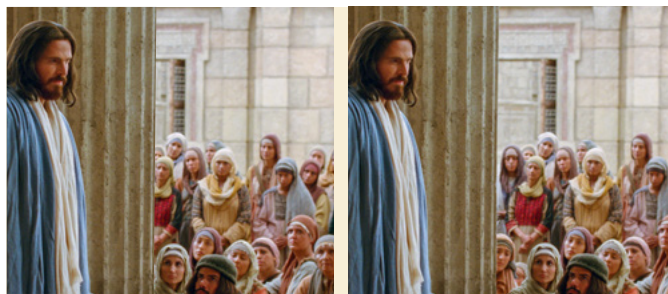
“การมองเห็นด้วยตาสองข้าง . . . ทำให้มนุษย์เดินไปถึงและเดินเข้าหาสิ่งกีดขวางได้เร็วมากขึ้นและด้วยความเชื่อมั่นมากขึ้น” เพราะรับรู้ความลึกได้แม่นยำขึ้น⁵ ตัวอย่างของการรับรู้ความลึกที่เหนือกว่านี้เห็นได้ในภาพ 3 มิติที่ชัดกว่าภาพถ่ายธรรมดา (ดู ภาพ 2ก)

ในอาณาจักรสวรรค์ ตาสองข้างทำให้เห็น *เห็นภาพ 3 มิติ* หรือรับรู้ความลึกได้แม่นยำ และสามารถแยกแยะความแตกต่างของภาพ 3 มิติได้ ด้วยเหตุนี้จึงช่วย “ให้มองเห็นการพรางตัวของ [ผู้ล่า]”⁶ (ดู ภาพ 2ข)

พระคัมภีร์มอรมอนให้ความคุ้มครองคล้ายกันแก่ชาวโลกโดยฟื้นฟูความชัดเจนและการรับรู้ความลึกให้แก่ขอบเขตการมองเห็นด้วยตาทางวิญญาณสองข้าง ช่วยให้เรารู้สึกถึงการพรางตัวและการหลอกลวงของซาตาน เขาเพิ่มความสับสนอย่างชาญฉลาดโดยทำให้ความหมาย

ของข้อความหลายตอนในพระคัมภีร์ไบเบิลคลุมเครือ พระคัมภีร์มอรมอนทำลายการพรางตัวของมารด้วยการหาหลักฐานที่ชัดเจนมากมายยืนยัน “หักล้างหลักคำสอนที่ผิด” (2 นิไฟ 3:12) และ “แยกกลโกงและปวงและกลอุบายของมารทั้งหมดออกจากกัน” (อีเลมัน 3:29)

ประธานเอสรา เทพท์ เบ็นสัน (1899–1994) แบ่งปันคำสัญญาที่แน่นอนนี้ของพระคัมภีร์มอรมอนว่า “มีพลังในหนังสือซึ่งจะเริ่มหลังไหลเข้ามาในชีวิตท่านทันทีที่ท่านเริ่มศึกษาอย่างจริงจัง ท่านจะพบพลังด้านทานการล่อลวงมากขึ้น ท่านจะพบพลัง *หลีกเลี่ยงการหลอกลวง* ท่านจะพบพลังอยู่บนทางคืบแคบและแคบ”⁷

3. การมองเห็นด้วยตาทั้งสองข้างช่วยให้คุณคลมมองเห็นวัตถุหลังสิ่งกีดขวางมากขึ้นหรือทั้งหมด ท่านบอกความแตกต่างได้หรือไม่

3. การมองเห็นสิ่งกีดขวาง

การมองเห็นด้วยตาทั้งสองข้างช่วยให้คุณคลมมองเห็นวัตถุหลังสิ่งกีดขวางมากขึ้นหรือทั้งหมด ลีโอนาร์โด ดา วินชีชี้ให้เห็นข้อดีข้อนี้ เขาตั้งข้อสังเกตว่าเสาที่ตั้งบังวัตถุอาจทำให้ตาซ้ายมองไม่เห็นวัตถุนั้นบางส่วนหรือทั้งหมดแต่ตาขวาจะยังมองเห็น⁸ (ดู ภาพ 3)

ตัวอย่างทางวิญญาณของเรื่องนี้พบในพระดำรัสของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ตรัสแก่ชาวยูเดีย “แกะอื่นที่ไม่ได้เป็นของคอกนี้เราก็มีอยู่ แกะพวกนั้นเราก็ต้องพามาด้วย และแกะพวกนั้นจะฟังเสียงของเราแล้วจะรวมเป็นฝูงเดียวและมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว” (ยอห์น 10:16)

เพราะพระเยซูมิได้ทรงระบุชื่อแกะอื่นเหล่านั้น ชาวยิวจึงไม่เข้าใจพระดำรัสของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ด้วย *ทัศนะเพิ่มเติม* จากพระคัมภีร์มอรมอน เราจึงมองเห็นสิ่งที่ถูกปิดบังไว้ “และตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าคือ

คนเหล่านั้นที่เรากล่าวถึงว่า : แกะอื่นเราก็มีซึ่งหาได้เป็นของคอกนี้ไม่; เราต้องนำพวกเขามาด้วย, และพวกเขาจะได้ยินเสียงของเรา; และจะมีคอกเดียว, และเมฆบาลเดียว” (3 นีไฟ 15:21) ผลคือขอบเขตการมองเห็นชัดเจนไม่มีความเข้าใจผิดในสิ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงหมายถึง—ไม่มีภาพลวงตา *กิดชวาว* อีก

4. ข้อดีของการมองเห็นด้านข้างของตาแต่ละข้าง

“การมองเห็นด้านข้างเป็นส่วนหนึ่งของการมองเห็นที่เกิดขึ้นนอกศูนย์ควบคุมการมอง” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือเรารับรู้สิ่งต่างๆ ในขอบเขตการมองเห็นที่เราไม่ได้เพ่งมอง ส่วนหนึ่งของขอบเขตการมองเห็นดังกล่าว—ซึ่งอยู่นอกระยะการมองเห็นด้วยตาทั้งสองข้าง หรือการมองเห็น 3 มิติ—เป็นลักษณะพิเศษของตาแต่ละข้าง (ดู ภาพ 1)

เราสำนึกคุณอย่างสุดซึ้งต่อพระคัมภีร์ไบเบิลตลอดจนสิ่งพิเศษและดีเยี่ยมที่พระคัมภีร์เล่มนี้ให้เรา—สำคัญที่สุดคือพระประวัติของพระชนมชีพและการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูคริสต์

เราสำนึกคุณอย่างลึกซึ้งเช่นกันต่อพระคัมภีร์มอรมอนและวิสัยทัศน์ชัดเจนที่พระคัมภีร์เล่มนี้ให้เรา ซึ่งให้ความกระจ่างในหลักคำสอนของพระคริสต์และเปิดเผยคำสอนของพระองค์ผ่านศาสตพยากรณ์ในอเมริกาสมัยโบราณตลอดจนการเสด็จเยือนและการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ต่อชาวนีไฟ

นึกเช่นดวงตาสองข้างคู่กัน พระคัมภีร์ไบเบิลกับพระคัมภีร์มอรมอนเสริมกัน โดยส่งผลให้เกิดทัศนียภาพที่งดงามตามที่ตาสองข้างมองเห็น และเกิดวิทัศน์ตามที่ตาแต่ละข้างมองเห็น

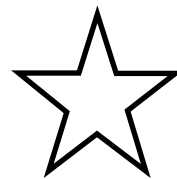
5. การกำจัดจุดบอดของเรา

เราทุกคนมีจุดบอดในขอบเขตการมองเห็นที่วิจิตรน้อยน้างง่าย ถูภาพที่มีรูปร่างกลมและรูปดาว (ภาพ 4) ไว้ตรงหน้าท่านโดยเหยียดแขนให้ตรง ปิดตาซ้ายและให้ตาขวาเพ่งมองวงกลมเล็กๆ วงนั้น ขณะที่ตาขวายังจ้องวงกลมให้เริ่มเลื่อนภาพเข้ามาหาท่านช้าๆ พอมาได้ครึ่งทาง รูปดาวจะหายไปจากระยะที่มองเห็น *ด้านข้าง*

ท่านแปลกใจหรือไม่ ท่านไม่ทราบหรือว่าท่านมีจุดบอดตาอีกข้างชัดเจนจุดบอดจุดนี้นั้นใด พระคัมภีร์มอรมอนให้ประโยชน์คล้ายกันต่อพระคัมภีร์ไบเบิลนั้น

รูปดาวหายไปต่อหน้าต่อตาท่านนั้นใด เฮโรดไม่เห็นดาวเบธเลเฮมนั้นนั้น และต้องถามนักปราชญ์เรื่อง “เวลาที่ดาวนั้นได้ปรากฏ” (มัทธิว 2:7) นั่นคือจุดบอด *ด้านข้าง* ทางวิญญาณของเขา เฉพาะคนที่ *มอง* หาดาวเท่านั้นจึงสังเกตเห็น

ปัจจุบันมีคนมากมายเหมือนเฮโรด คนที่ไม่ยอมมองหาและดูเรื่องของพระวิญญาณ “วิบัติแก่คนมืดบอดที่ไม่ยอมดู” (2 นีไฟ 9:32) ความจองหองเป็นเหตุให้ชาวยิว “หมิ่นถ้อยคำแห่งความแฉ่งชัด, และ . . . ความมืดบอดนั้นเกิด

4. การกำจัดจุดบอด

[กับพวกเขา] จากการมองข้ามเครื่องหมาย” (เจาคอบ 4:14)

ข้อคิด ที่มีเหตุผลประการหนึ่งของพระคัมภีร์มอรมอนคือการเตือนล่วงหน้าเรื่องจุดบอดทั่วไปของ *ความจองหอง* “บาปที่สามารถ *เห็น* ในผู้อื่นได้ง่ายแต่ตัวเราไม่ค่อยยอมรับ”¹⁰ ความจองหองเหมือนกลืนปาก—ทุกคนได้กลืนยกเว้นคนมีกลืนปาก

“ในสภาก่อนมรตัย ความจองหองนั่นเองที่ทำให้ลูซิเฟอร์ตก”¹¹ “ความจองหองของ . . . ชาวนีไฟ, [นั่นเองที่] พิสูจน์ความพินาศของพวกเขา” (โมโรไน 8:27) คนจองหองจะไหม้ดังตอข้าวเมื่อพระผู้เป็นเจ้าทรงชำระแผ่นดินโลกด้วยไฟ (ดู มาลาคีย์ 4:1; 3 นีไฟ 25:1)

ต้นทางของทางคับแคบและแคบปึกปาย “เตือน” ให้รู้ทะมึนว่า “จงระวังความจองหอง, เกลือกเจ้าจะกลายเป็นดังชาวนีไฟในสมัยโบราณ” (คพ. 38:39; เน้นตัวเอน) นำเศรัยตรงที่ *ตัว ปาย* “จงระวัง” มักเป็นจุดบอดของคนจองหอง

ดังนั้น “ให้คน [จองหอง] เรียนรู้ปัญญาโดยการนอบน้อม ถ่อมตนและเรียกหาพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเขา, เพื่อ ดวงตาเขาจะได้เปิดเพื่อเขาจะมองเห็น” (คพ. 136:32)

6. การเชื่อมโยงดวงตากับสมอง

สมองนี้ (ดู ภาพ 5) ดูเหมือนจะถูกตัด แต่ไม่ถูกต้อง ทั้งหมด ระบบประมวลผลภาพของสมองบอกเราว่าตาของเรากำลังมองเห็นอะไร สมองสร้างความฝันของเราตอนกลางคืนและแปลสิ่งที่เรามองเห็นตอนกลางวัน การมองเห็นไม่จำเป็นต้องเชื่อหรือมองเห็นอย่างถูกต้อง ตัวอย่างเช่น “ถึงแม้ว่า [พระเยซู] ทรงทำหมายสำคัญมากมายหลายอย่างให้เขาเห็น พวกเขาก็ยังไม่วางใจในพระองค์” (ยอห์น 12:37) ดวงตาแต่อย่างเดียวยังไม่พอส่งเสริมความเชื่อหรือ การมองเห็นจริงๆ

สมองทำงานร่วมกับดวงตานี้ใด พระวิญญาณทำงานร่วมกับพระคัมภีร์นั้นนั้นเพื่อช่วยให้เรามองเห็นทางวิญญาณ การอ่านพระคัมภีร์เพียงอย่างเดียวไม่พอจะทำให้เกิดการมองเห็นทางวิญญาณเพราะ “คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า เพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่ และเขาไม่สามารถเข้าใจ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้องวินิจฉัยโดยฟังพระวิญญาณ” (1 โครินธ์ 2:14)

เพื่อให้พระคัมภีร์มอรมอนทำหน้าที่เสมือนดวงตาทางวิญญาณ เราต้องยอมรับและทำตามคำเชื่อเชื่อยุของโมโรไนอย่างจริงจังใน โมโรไน 10:3-5 นี่เป็นคำเชื่อเชื่อยุพร้อมสัญญาว่า พระผู้เป็นเจ้าของ “จะ ทรงแสดงความจริงของเรื่องให้ประจักษ์แก่ท่าน, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ข้อ 4; เน้นตัวเอน)

พยานและความสำนึกคุณ

เพื่อหลีกเลี่ยงความมืดบอดทางวิญญาณ พวกบุตรของลีไฮเสี่ยงชีวิตไปเอาแผ่นจารึกทองเหลือง (ดู 1 นีไฟ 3-4) หากไม่มีแผ่นจารึก พวกเขา “คงจะเสื่อมโทรมในความไม่เชื่อ” (โมไซยาห์ 1:5) ปัจจุบัน เพราะเครื่องพิมพ์และเครื่องมือดิจิทัล เราจึงหาพระคัมภีร์ได้ง่ายขึ้นและเร็วขึ้น แต่นั่นมีผลเล็กน้อยต่อซาตานไม่ว่าจะกีดกันผู้คนไม่ให้ได้พระคัมภีร์—ยุทธวิธีของเขาในยุคมืด—หรือล่อลวงผู้คนไม่ให้อ่านพระคัมภีร์—ยุทธวิธีของเขาในยุคสุดท้ายไม่ว่าวิธีใด “หมอกแห่งความมืด [ของเขา] ทำให้ [ตา] ... ของลูกหลานมนุษย์ มืดบอด ... เพื่อพวกเขาจะพินาศและ

สูญหายไป” (1 นีไฟ 12:17; เน้นตัวเอน)

เหมือนข้าพเจ้าหยอดตา ทุกวัน โดย “ยี่ดราวลึกไว้แน่น ตลอดเวลา” (1 นีไฟ 8:30; เน้นตัวเอน) เท่านั้นเราจึงจะไม่ถูกหมอกยุคสุดท้ายที่เบาบางและแพร่ไปทั่วทำให้เรามืดบอด เมื่อใดก็ตามที่บุคคลหนึ่งแข็งขันน้อยหรือออกจากศาสนจักร แทบจะแน่นอนว่าบุคคลนั้นหยุดอ่านพระคัมภีร์มอรมอนไปแล้ว

พระคัมภีร์มอรมอน: พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์เป็นงานมหัศจรรย์และน่าพิศวงโดยแท้ นี่คือ *สัปดาห์พยาน* ปากที่สองของพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ทำให้เห็นข้อดีทั้งหมดของตาอีกข้าง

ดวงตา = พวกเขามองเห็น

5.

ขอให้เรายี่ดราวลึกไว้แน่นตลอดเวลาเพื่อเราจะมีค่าควรรับการสรรเสริญที่พระผู้ช่วยให้รอดตรัสกับสานุศิษย์ของพระองค์ว่า “แต่นัยน์ตาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุขเพราะได้เห็น” (มัทธิว 13:16) ■

อ้างอิง

- ดู มัทธิว 9:27-31; 12:22-23; 15:30-31; 21:14; มาระโก 8:22-26; 10:46-52; ลูกา 7:21-22; ยอห์น 9; 3 นีไฟ 17:7-9; 26:15.
- ดู “Binocular Vision,” Wikipedia, en.wikipedia.org.
- ดู Randolph Blake and Robert Fox, “The Psychophysical Inquiry into Binocular Summation,” *Perception & Psychophysics*, vol. 14, no. 1 (1973), 161-68; ดู “Binocular vision” ด้วย.
- ดู “Vergence,” Wikipedia, en.wikipedia.org.
- “Binocular Vision.”
- “Binocular Vision.”
- คำสอนของประธานศาสนจักร: เอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (2014), 141.
- ดู “Binocular Vision.”
- “Peripheral Vision,” Wikipedia, en.wikipedia.org.
- คำสอน: เอสรา แทฟท์ เบ็นสัน, 18; เน้นตัวเอน.
- คำสอน: เอสรา แทฟท์ เบ็นสัน 231.

ปาฏิหาริย์

ที่ละเอียดอ่อนเจิด ประกายระหว่างทาง

โดย เอเฟรม สมิธ

บ ณะสอนและรับใช้คนด้อย มากมายในคณะ
เผยแผ่ฟอรัเวิร์ท เทกซัส ผมใคร่ครวญชีวิตที่ได้รับพรของผม
บ่อยๆ ผมอัศจรรย์ใจอย่างยิ่งกับประสบการณ์ที่เจิดจ้าซึ่งผม
ถือว่าเป็นปาฏิหาริย์

หนึ่ง ผมรอดชีวิตในวัยเด็ก ซึ่งเริ่มต้นในสภาวะการณ่ต่ำต้อยที่สุด
ผมเกิดบนพื้นดินในกระท่อมของคุณแม่ที่เมืองเดสซี ประเทศ
เอธิโอเปีย คุณแม่เป็นญาติคนเดียวที่ผมรู้จัก ท่านสร้างกระท่อมรูป
โดมสูงแปดฟุต (2.4 เมตร) ด้วยตนเอง โดยใช้หญ้าและใบไม้ปูทับ
ไม้และโคลน ชุมชนของเราไม่มีน้ำประปาและไม่มีห้องน้ำ ความเจ็บ
ป่วยและความตายลุกลามไปทั่วใน *kebele* หรือบ้านใกล้เคียง
อาหารหายากมากและเราไม่มีทางซื้อได้ ผมกับคุณแม่ไม่เคยรู้ว่ามิวัน
ใดที่เราจะไม่หิว

สมัยที่ผมอายุสี่ขวบ คุณแม่ป่วยหนักมาก เราเดินไป
โรงพยาบาลอย่างทุลักทุเลด้วยความพยายามเอือกสุดท้ายของ
คุณแม่ที่อ่อนล้าของผมและท่านสิ้นชีวิตที่นั่น เจ้าหน้าที่
โรงพยาบาลช่วยให้ผมรอดจากชีวิตตามท้องถนนและรอด
ตายจากความอดอยากโดยเตรียมการให้ผมไปอยู่ในสถาน
เลี้ยงเด็กกำพร้าในอาดดิสอาบาบา เมืองหลวงของ
ประเทศเอธิโอเปีย

ปาฏิหาริย์อย่างที่สองเกิดขึ้นเมื่อชีวิตผมเปลี่ยน
อย่างกะทันหัน ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าแห่ง
นี้ ผมอาศัยอยู่ในตึกที่สะอาด นอนในเตียง
จริงๆ และกินอาหารทุกอย่างที่ผมอยากกิน เด็ก
กำพร้าคนอื่นๆ เคยสูญเสียคนที่พวกเขารักมา
แล้วเช่นกัน และพวกเขาสอนผมให้รู้วิธีรับมือ
กับการสูญเสียคุณแม่ ช่วงเย็นเรามารวมกลุ่ม
ร้องเพลงเป็นภาษาอังกฤษและสวดอ้อนวอน
เป็นภาษาแอมฮาริค ภาษาแม่ของเรา เรา
สวดอ้อนวอนให้กันและทูลขอพระผู้เป็นเจ้า
ประทานพรเราให้ได้ไปอยู่กับ “ครอบครัวที่

พระเจ้าประทานพรแก่ชีวิตผมด้วยปาฏิหาริย์ที่ช่วยให้ผมเดินตามเส้นทาง ที่พระองค์ทรงมีให้ผม

น่ารัก ใจดี และรักเรา” ทั้งเสียงเพลงและคำสวดอ้อนวอนมี
ผลต่อชีวิตผมมากมายมหาศาล ผมไม่เคยเลิกสวดอ้อนวอน

สาม มีคนแนะนำให้ผมรู้จักกับผู้สอนศาสนาและ
ศาสนจักรเมื่อผมอายุแปดขวบ ผมได้รับเชิญให้ไปดูการ
อุทิศอาคารศาสนจักรแอลดีเอสหลังแรกในเอริโอเปียเมื่อ
วันอาทิตย์ที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ. 2003 ที่การอุทิศผม
รู้สึกถึงอิทธิพลแรงกล้าของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ผู้สอน
ศาสนาที่เข้าร่วมฉายแววปีติ ความสุข และวิญญาณอันทรง
พลังแบบเดียวกัน ผมจำได้ว่าผมคิดอยากจะเป็นเหมือน
พวกเขา แต่ไม่ทราบว่าจะไปถึงเป้าหมายนั้นได้อย่างไร

ปาฏิหาริย์อย่างที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นไม่นาน ครอบครัว
หนึ่งในสหรัฐรับผมเป็นบุตรบุญธรรม พ่อใหม่ของผมมา
รับผมออกจากสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าไปบ้านของเขา เราเริ่ม
ทำความรู้จักกัน และผมเริ่มคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมใหม่

ปัญหาท้าทายมากมายเกิดขึ้นทันทีที่ผมมาถึง ทุกแห่งที่
ผมไปจะมีคนหัวเราะเยาะภาษาอังกฤษของผม การศึกษาที่
จำกัดของผมทำให้เกิดปัญหาที่โรงเรียน ผมสวดอ้อนวอน
ขอความช่วยเหลือ ผมขยันมากขึ้นและฉลาดขึ้นเพื่อปิด
ช่องว่างความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับภาษาอังกฤษ พระ
บิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผมอีกครั้ง
สองปีต่อมาผมเรียนข้ามชั้นได้อย่างภาคภูมิใจ

หลังจากนั้นชีวิตที่บ้านผมลุ่มสลาย การสวดอ้อนวอน
พระเจ้า เป้าหมายที่ตั้งไว้สูง และความปรารถนาเล็กๆ ใน
ใจที่ต้องการประสบความสำเร็จช่วยพาผมผ่านช่วงเวลา
สาหัสอย่างยืดยาว ในที่สุด ด้วยความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่
สังคมสงเคราะห์ ผมกับคุณพ่อตกลงจะยุติการเป็นบุตร
บุญธรรมของผม นี่เป็นเวลาสำหรับการสวดอ้อนวอน ความ
อดทน ศรัทธา และความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์

เวลานี้ผมอายุ 15 ปี ผมไปอาศัยอยู่กับครอบครัว

อุปถัมภ์ราวหนึ่งปี ตอนนั้นเองที่ปาฏิหาริย์อย่างที่เกิดขึ้น

ขึ้น ขณะขับเลื่อนหิมะกับเพื่อนสองคน ผมพบครอบครัว
แอลดีเอสที่มีลูกสาวน่ารักสองคน ระหว่างนั่งรถกลับบ้าน
ลูกสาวคนหนึ่งพูดขึ้นมาว่า “หนูคิดว่าพระเจ้าทรงต้องการ
ให้เราได้รับเอเฟรม สมิธเป็นบุตรบุญธรรม” นำแปลกตรงที่
สมาชิกอีกสามคนในครอบครัวได้รับการดูแลเหมือนกัน
คุณพ่อทำงานกับกรมประชาสัมพันธ์และไม่นานผมก็
ย้ายไปอยู่บ้านใหม่ของผม พ่อที่ยอดเยี่ยมนัดคนใหม่ให้สิทธิ์
เสรีแก่ผมตั้งแต่วัยเยาว์ ตัวอย่างเช่น เขาอธิบายว่าครอบครัว
ของเขาไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ เขาอนุญาตให้ผมเลือกว่า
จะไปด้วยหรืออยู่บ้าน เขาพูดว่าพวกเขาจะยังรักผมถ้าผม
เลือกไม่ไปโบสถ์ ผมเลือกไปโบสถ์ และผมตัดสินใจได้ถูก
ต้องอีกมากมายนับแต่นั้น

ปาฏิหาริย์อย่างที่หกเกิดขึ้นเมื่อผมได้รับประกาศนียบัตร
เกี่ยวกับพระกิตติคุณ วันอาทิตย์วันหนึ่งผมนั่งในการ
ประชุมศีลระลึกกำลังร้องเพลง “ฉันเฝ้าพิศวง” (เพลง
สวด, บทเพลงที่ 89) น้ำตาเริ่มไหลอาบแก้มขณะผมได้
รับประกาศนียบัตรส่วนตัวว่าพระเยซูคือพระคริสต์และ
ศาสนจักรนี้เป็นศาสนจักรของพระองค์

ในที่สุด เก้าปีต่อมา ผมรู้วิธีเป็นเหมือนผู้สอนศาสนา
เหล่านั้น! อายุผู้สอนศาสนาเวลานี้คือ 18 ปี แต่การรับผม
เป็นบุตรบุญธรรมยังไม่เสร็จสิ้น ผมรอจนเจ็ดเดือนจน
กระทั่งการรับผมเป็นบุตรบุญธรรมเสร็จสมบูรณ์ สุดท้าย
ผมส่งเอกสารสมัครเป็นผู้สอนศาสนา สัปดาห์ต่อมาผมได้รับ
หมายเรียกในเวลาเพียงหนึ่งสัปดาห์พระเจ้าประทานพร
ผมเรื่องเอกสารการรับบุตรบุญธรรมขั้นสุดท้ายและหมาย
เรียกเป็นผู้สอนศาสนา ผมถือว่าเอกสารทั้งสองมีค่ายิ่ง!
นั่นเป็นปาฏิหาริย์อย่างที่เกิดขึ้น เกิดปาฏิหาริย์มากมายระหว่าง
ทางตั้งแต่กระท่อมดินโคลนในเอริโอเปียไปจนถึงงาน
เผยแผ่อันล้ำค่าของผม ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐเนวาดา สหรัฐอเมริกา

จงตามเรามา: สอน พื้นฐานที่บ้าน

ท่านสามารถนำ
หลักธรรมจากหลักสูตร
เยาวชนมาใช้ในบ้าน
ของท่านได้เช่นกันโดย
ทำตามแบบอย่างของ
สมาชิกเหล่านี้

โดย อลิเชีย สแตนตัน และนาตาลี แคมพ์เบลล์

ดังศาสตราจารย์พร้าสอน “ความสำเร็จ
ของเราแต่ละคนและของศาสนจักรส่วน
ใหญ่จะขึ้นอยู่กับว่าเรามุ่งดำเนินชีวิต
ตามพระกิตติคุณในบ้านอย่างซื่อสัตย์เพียง
ใด”¹

การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเป็น
วิธีที่ดีที่สุดในการเรียนและสอนพระ
กิตติคุณ เมื่อเราดำเนินชีวิตตามหลัก
ธรรมคำสอนเหล่านี้ เราจะนำครอบครัว
และตัวเรามาใกล้ชิดพระวิญญาณมากขึ้น
ด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณ เรา
จะเรียนและสอนหลักธรรมเหล่านี้ได้ดี
ที่สุด เรากับครอบครัวจะได้รับการนำ
ทางให้พบวิธีเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
มากที่สุดตามความต้องการและ
สภาวะการณ์ของเรา และจะใกล้ชิด
พระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

กรกฎาคม:

ศาสนพิธีและพันธสัญญา

ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์—คำสัญญาที่เราทำกับพระบิดาบนสวรรค์—นำพรมากมายเข้ามาในชีวิตเรา วิธีหนึ่งที่จะมองเห็นจุดประสงค์ของศาสนพิธีคือคิดว่าศาสนพิธีเป็นหลักไมล์บนเส้นทางกลับไปประทับของพระบิดาบนสวรรค์—ชีวิตนิรันดร์ เราอยู่บนเส้นทางนั้นโดยรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้

ตัวอย่างเช่น หญิงสาวคนหนึ่งอธิบายว่าเธออยู่บนเส้นทางพันธสัญญาอย่างไร “ครั้งหนึ่งเพื่อนร่วมชั้นขอให้ดิฉันช่วย ดิฉันไม่ได้คิดอะไรมาก แค่ช่วยเธอตามที่เธอต้องการ แต่หลังจากนั้น พระวิญญาณทรงเตือนดิฉันว่าการช่วยแบกภาระของเธอเท่ากับดิฉันกำลังรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้เมื่อครั้งรับบัพติศมา (ดู โยนาห์ 18:8–10) ดิฉันสำนึกคุณต่อโอกาสที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานให้ดิฉันได้เลือกเดินบนเส้นทางพันธสัญญาทุกวัน”

ท่านกับครอบครัวอาจบอกชื่อพันธสัญญาที่สมาชิกแต่ละคนยังต้องได้รับแล้วประเมินว่าท่านกำลังรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้ดีเพียงใด ตัวอย่างเช่น การเตรียมรับศาสนพิธีศีลระลึกทุกสัปดาห์สะท้อนอะไรเกี่ยวกับคำมั่นสัญญาของท่านต่อพันธสัญญาของท่าน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถสอนท่านให้รู้วิธีปรับปรุงให้ดีขึ้น

บนสุด: ภาพถ่ายประกอบโดยเควิน สไลเดอร์

สิงหาคม:

การแต่งงานและครอบครัว

การแต่งงานและครอบครัวเป็นศูนย์กลางความสุขของเราและแผนเพื่อความรอดของเราจากพระบิดาบนสวรรค์ ครอบครัวเป็นหน่วยพื้นฐานในกาลเวลาและนิรันดร์

การสอนบุตรธิดาเรื่องการแต่งงานและครอบครัวง่ายพอๆ กับการแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว หญิงสาวคนหนึ่งแบ่งปันว่าเธอเกิดความสำนึกคุณต่อการผึกในพระวิหารของเธออย่างไร

“ดิฉันจำได้นั่งอยู่คนเดียวในห้องซีเลสเชียลที่ไม่มีคนอยู่ ดิฉันวิตกกังวลไม่ทราบว่าจะได้รับการผึกในพระวิหารวันนั้นหรือไม่เพราะสื่อสารผิดเรื่องใบรับรองที่คู่มั่นของดิฉันต้องใช้

“ดิฉันเริ่มสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังขอพระเจ้าทรงยอมให้เราได้รับการผึกในพระวิหารของพระองค์วันนั้น ขณะสวดอ้อนวอน ความคิดหนึ่งเกิดขึ้นกับดิฉันบอกว่า ถึงแม้คุณจะไม่ได้อยู่คนเดียวในห้องซีเลสเชียล แต่อาณาจักรซีเลสเชียลเป็นซีเลสเชียลเพราะคุณจะไม่อยู่คนเดียว คุณจะอยู่กับครอบครัวนิรันดร์ของคุณและครอบครัวบนสวรรค์ของคุณ นั่นคือสาเหตุที่คุณจะได้รับการผึก

“สี่สิบนาที่ต่อมาและโทรศัพท์สองสามสาย ดิฉันกับสามีก็ได้รับการผึก ดิฉันท่วมท้นด้วยความสำนึกคุณและความโล่งใจ ศาสนพิธีมีความหมายต่อดิฉันมากขึ้นเพราะเราสามารถสร้างชีวิตซีเลสเชียลกับพระผู้เป็นเจ้าได้ในที่ซึ่งเราจะไม่วันต้องอยู่คนเดียว”

ประสบการณ์ใดสอนท่านเกี่ยวกับบทบาทของการแต่งงานและครอบครัวในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถช่วยให้ท่านจำได้และแบ่งปันประสบการณ์ที่เหมาะสมไม่ว่าสถานการณ์ของครอบครัวท่านเป็นเช่นไร พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถสอนให้ท่านรู้วิธีประยุกต์ใช้หลักธรรมเรื่องการแต่งงานและครอบครัวในชีวิตท่าน

กัณยาน:

พระบัญญัติ

พระบัญญัติคือกฎและข้อกำหนดที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานเพื่อเป็นพรแก่ชีวิตเรา

วิธีที่ได้ผลวิธีหนึ่งในการศึกษาพระบัญญัติคือค้นคว้าพระคัมภีร์เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับพรที่มาจากการเชื่อฟังเหมือนที่หญิงสาวคนนี้ทำ

“เมื่อดิฉันศึกษาพระบัญญัติข้อหนึ่ง ดิฉันชอบอ่านพระคัมภีร์ทุกข้อที่หาได้เกี่ยวกับพระบัญญัติข้อนั้น และเขียนรายชื่อพรที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาสำหรับการเชื่อฟังของดิฉัน การเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพรที่สัญญาไว้ได้เสริมสร้างประจักษ์พยานของดิฉันว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักดิฉันและทรงประสงค์จะประทานพรแก่ดิฉัน”

เพื่อเรียนรู้หรือสอนเกี่ยวกับพระบัญญัติ ท่านอาจจะอ่านบทเรียนที่ 4 ใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* บทที่ 3 กับลูกๆ ของท่าน ศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง และเขียนรายชื่อพรที่สัญญาไว้ ท่านอาจใช้วิธีนี้เรียนเรื่องพรที่เกี่ยวข้องกับหลักธรรมพระกิตติคุณข้อใดข้อหนึ่ง

ตุลาคม:

จงเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

ในระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์ พระองค์ทรงบัญชาเราว่า “เพราะฉะนั้นพวกท่านจงเป็นคนดีพร้อม เหมือนอย่างที่เราบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ทรงดีพร้อม” (มัทธิว 5:48) เราพยายามบรรลุความดีพร้อมเมื่อเราพัฒนาคุณลักษณะมากมายของพระคริสต์ที่ละอย่าง และพยายามปรับปรุงด้านนั้นด้วยความช่วยเหลือจากพระองค์ เยาวชนชายคนหนึ่งเริ่มโดยทำเรื่องความขยันหมั่นเพียร

“ผมต้องการพัฒนาคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์มากขึ้น ผมจึงศึกษาพระคัมภีร์และ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* ในบทที่ 6 ของ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* ผมพบรูปแบบที่แนะนำไว้ของการพัฒนาคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์และตัดสินใจลองทำกับคุณสมบัติของความขยันหมั่นเพียร ผมจดนิยามของความขยันหมั่นเพียรก่อนและคำถามที่ผมมีเกี่ยวกับเรื่องนี้ จากนั้นจึงอ่านข้อพระคัมภีร์ที่แนะนำเกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียร ผมบันทึกความประทับใจและคำตอบที่ผมพบขณะอ่าน หลังจากนั้นผมตั้งเป้าหมายว่าจะขยันเรียนมากขึ้นและพบว่าผมรู้สึกมีแรงบันดาลใจและมุ่งมั่นเสมอปลายมากขึ้นขณะสวดอ้อนวอนขอความขยันหมั่นเพียรทุกคืน”

ขณะที่ท่านพยายามพัฒนาและสอนบุตรธิดาให้รู้วิธีปรับปรุงคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์ แหล่งช่วยของศาสนจักรจะช่วยให้ท่านรู้ได้ว่าจะเริ่มตรงไหน พระคัมภีร์มีแบบอย่าง

ของพระคริสต์ให้เสมอ และแหล่งช่วยเช่น *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* ให้แบบฉบับที่ช่วยเราสร้างนิสัยของการศึกษาและการตั้งเป้าหมาย เมื่อใช้ด้วยกัน ทั้งพระคัมภีร์และแหล่งช่วยอื่นจะช่วยเราประยุกต์ใช้สิ่งที่เราเรียนรู้เพื่อให้สามารถเป็นเหมือนพระคริสต์ได้มากขึ้น

พฤศจิกายน:

การพึ่งพาตนเองทางโลกและทางวิญญาณ

การพัฒนาการพึ่งพาตนเองหมายถึงการใช้สิทธิ์เสรีดูแลตนเองและครอบครัว และทำสุดความสามารถเพื่อหาวิธีแก้ปัญหาของเราเอง การพึ่งพาตนเองมากขึ้นทำให้เราสามารถรับใช้ในบ้าน ศาสนจักร และชุมชนของเราได้มากขึ้น วิธีสอนแนวคิดเหล่านี้ได้ดีที่สุดวิธีหนึ่งคือสอนโดยแบบอย่าง ตามที่สมาชิกท่านนี้อธิบาย “เท่าที่ดิฉันจำได้ คุณแม่ตื่นแต่

เช้ามาศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน ดิฉันเห็นท่านพัฒนาความเข้มแข็งทางวิญญาณที่ช่วยให้ท่านผ่านพ้นช่วงเวลายากๆ ได้ ท่านอาศัยความสัมพันธ์ของท่านกับพระบิดาบนสวรรค์ให้คำจูงท่าน ดิฉันประทับใจความเข้มแข็งทางวิญญาณของท่านและที่ท่านสามารถดูแลครอบครัวของเราได้ ดิฉันคอยดูงบประมาณของท่าน เห็นท่านเสียสละความต้องการของท่าน ศึกษาหาความรู้ และแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตนถึงขนาดยอมอดออมเมื่อครอบครัวมีความจำเป็นด้านการเงินและยังอยู่ที่บ้านกับลูกๆ หลังเลิกเรียน ดิฉันต้องการความเข้มแข็งแบบที่ท่านมี และรู้สึกซาบซึ้งใจกับแบบอย่างของท่านที่สอนให้ดิฉันรู้ว่าจะมีความเข้มแข็งแบบนั้นได้อย่างไร”

ท่านจะเป็นแบบอย่างที่ดีขึ้นของการดำเนินชีวิตอย่างมั่งคั่งได้อย่างไร ถ้าท่านรู้ไม่มากเกี่ยวกับการพึ่งพาตนเองในด้านต่างๆ ท่านสามารถเชื่อเชื่อยุทธบิดาให้เรียนรู้พร้อมกับท่าน และนั่นจะเป็นแบบอย่างที่ดีมากในตัวมันเอง

ธันวาคม:

การสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในยุคสุดท้าย

“เธอมารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็เป็นได้นะ ใครจะรู้” (เอสเธอร์ 4:14) นี่เป็นรูปแบบคำถามที่ท่านถามตัวท่านเองและบุตรธิดาของท่านได้ขณะค้นหาให้พบว่าท่านมีบทบาทอะไรในการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

สมาชิกท่านนี้เรียนรู้ว่าต้องวางใจให้พระเจ้าช่วยเธอสร้างอาณาจักร “ดิฉันจำที่พ่อแม่สอนตั้งแต่ดิฉันอายุยังน้อยได้ว่าให้เรายอมรับการเรียกของเราเสมอเพราะพระเจ้าทรงให้การเรียกนั้น ระหว่างที่เรียนวิทยาลัยดิฉันได้รับการเรียกเป็นประธานสมาคมสงเคราะห์ ดิฉันหนักใจมาก แต่ไม่คิดจะตอบปฏิเสธ ดิฉันเริ่มต้นปีนั้นพร้อมกับสตรี 100 กว่าคนต้องดูแล ประสบการณ์น้อยนิด และศรัทธาว่าพระเจ้าจะทรงชดเชยส่วนต่าง หนึ่งปีต่อมาดิฉันได้รับการปลด เมื่อหวนนึกถึงช่วงเวลาของการเปิดเผยที่ดิฉันรู้แน่ชัดว่าจะสอนบทเรียนอะไรหรือแสดงความเห็นเรื่องใด หรือหลายครั้งเมื่อมีคนทำอาหารมาให้เพราะดิฉันยุ่งเกินกว่าจะทำอาหาร หรือจดหมายให้กำลังใจกองโตที่ได้รับ ดิฉันรู้แน่แก่ใจว่าพระเจ้าทรงขยายความพยายามของดิฉันในการสร้างอาณาจักร”

เมื่อท่านกับบุตรธิดานึกถึงวิธีสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า จำไว้ว่าท่านต้องให้กำลังใจและให้โอกาสพวกเขาได้รับใช้ ท่านอาจจะพูดคุยกันเพื่อหาวิธีดูแลคนอื่นๆ ในการเรียกของท่าน ท่านจะช่วยเหลืองาน

ก้าวหน้ได้ด้วยวิธีใดอีกบ้าง ไม่ว่าท่านจะรับใช้ที่ใด ความพยายามของท่านมีค่า ดังที่ประธาน ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว “ยืนหยัดกัน แล้วยืนตรงไหนยกตรงนั้น”² ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “Living the Gospel in the Home,” *Ensign*, May 1978, 101; ดู แอล. ทอม เพอร์รี่, “การเป็นศาสนิกชน,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2001, 84.
2. ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “ยืนตรงไหนยกตรงนั้น,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2008, 67.

ตอน 1 ของบทความนี้จัดพิมพ์ใน เลียวไฮนา, มกราคม 2016

โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์
นักวิทยาศาสตร์

๓ ตลอดประวัติศาสตร์ คนนับไม่ถ้วนได้ถามคำถามที่โยบถาม “ถ้ามนุษย์ตายแล้ว เขาจะมีชีวิตอีกได้หรือไม่?” (โยบ 14:14) การตอบคำถามเช่นนั้นว่า “ได้!” เป็นสิทธิพิเศษอันสำคัญยิ่งของผู้มีประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

ทว่าหลายคนรอบตัวเรากำลังใช้ชีวิตโดย “ปราศจากพระเจ้า [ในโลก]” (เอเฟซัส 2:12) และต้องแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับความเชื่อที่หลากหลายในเรื่องความตาย ประการหนึ่งคือ มีหลักฐานประจักษ์แก่ตาพวกเขา หรือมี “ความจริงอันโหดร้าย” ที่ว่าความตายเกิดขึ้นกับทุกคนและเกิดขึ้นแน่นอน—พวกเขาไม่เคยเห็นใครกลับมา ต่อจากนั้นก็มีข่าวลือเกี่ยวกับประสบการณ์ใกล้ตาย และประสบการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกันอย่างยิ่ง และจากนั้นก็มีย่อเยาะที่ว่ามีคนตายแล้วกลับมา และประสบการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกันอย่างยิ่ง และจากนั้นก็มีย่อเยาะที่ว่ามีคนตายแล้วกลับมา และประสบการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกันอย่างยิ่ง และจากนั้นก็มีย่อเยาะที่ว่ามีคนตายแล้วกลับมา และประสบการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกันอย่างยิ่ง

แต่ความเชื่อมั่นว่าชีวิตไม่สิ้นสุดที่ความตายมาจากพระเจ้าเป็นผู้ทรงเปิดเผยนับจากกาลเริ่มต้นผ่านพยานมากมาย รวมทั้งศาสดาพยากรณ์ อัครสาวก และสำคัญที่สุดคือพระวิญญาณบริสุทธิ์

เรารู้อะไรเกี่ยวกับ ชีวิตหลังความตาย

“ถ้ามนุษย์ตาย
แล้ว เขาจะ
มีชีวิตอีกได้
หรือ?” ได้!
แต่มีชีวิต
อย่างไร

นับจากกาลเริ่มต้น

พระเจ้าทรงสอนแผนแห่งความรอดครั้งแรกบนโลกนี้ให้แก่อาดัมและเอวา บิ دامารดาแรกของเรา พวกท่านเรียนรู้เกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และวิธีกลับไปประทับของพระบิดาบนสวรรค์—และพวกท่านเข้าใจว่า *กลับ* หมายความว่าเราเคยอยู่กับพระองค์มาก่อน ฉะนั้น นับจากกาลเริ่มต้น อาดัมและเอวาจึงรู้ชัดเจนมากกว่าชีวิตไม่ได้มีเท่านี้ พวกท่านรู้—และสอนลูกหลาน—ว่าเพราะการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พวกท่านจะฟื้นคืนชีวิตหลังจากชีวิตนี้และหากเชื่อฟังพวกท่านจะได้รับชีวิตนิรันดร์ (ดู โมเสส 5:10-12)

ทฤษฎีทางโลกบอกว่าความเชื่อเรื่องชีวิตหลังความตายเป็นผลจากความต้องการด้านจิตใจของคนบางคน แต่แนวคิดที่แพร่หลายเรื่องชีวิตหลังความตายกลับประกอบด้วยความทรงจำที่ได้จากบรรพชนหรือความจำร่วม (หากไม่ใช่ความทรงจำก่อนเกิด) ในเรื่องที่เปิดเผยครั้งแรกแล้วส่งต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น สิ่งที่น่าสนใจของ เจ.เอฟ. สมิธ (1838-1918) เคยกล่าวเกี่ยวกับหลักปฏิบัติทั่วไปบางอย่างทางศาสนาประยุกต์ใช้ได้เช่นกันกับความเชื่อทั่วไปอย่างเช่นชีวิตหลังความตาย “ไม่ต้องสงสัยเลยว่าลูกหลานของอาดัมนำความรู้เรื่อง [นี้] ... เข้าไปทุกที่ และส่งต่อ ... ผ่านโนอาห์ ... ไปจนถึงคนที่รับช่วงต่อจากท่าน แพร์สะพัดไปในทุกประเทศและทุกทวีป” (“Discourse,” *Deseret News*, Feb. 19, 1873, 36)

ด้วยเหตุนี้ แนวคิดเรื่องชีวิตหลังความตายจึงเป็นสากล เพราะที่มาของแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องต้องกันกับที่มาของเผ่าพันธุ์มนุษย์

ความจริงอันแข็งแกร่งและล้ำค่า

ในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราสามารถช่วยนำความหวังเข้ามาในชีวิตคนที่ดำเนินชีวิตโดยปราศจากพระเจ้า—เป็นเจ้าในโลกได้โดยกล่าวคำพยานอย่างมั่นใจถึงความจริงเกี่ยวกับการดำรงอยู่ของเราว่า ความตายไม่ใช่จุดจบ นอกจากนี้ เรายังสามารถตอบคำถามมากมายเกี่ยวกับชีวิตหลังความตายเพราะความจริงอันแข็งแกร่งและมีค่าของ

พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูที่ทรงเปิดเผยต่อไปนี้เป็นคำตอบสั้นๆ ของคำถามบางข้อ

เกิดอะไรขึ้นกับเราทันทีหลังจากเราตาย

เมื่อถึงแก่ความตาย วิญญาณของเราแยกจากร่างกายแล้วเข้าไปในโลกวิญญาณ (ดู ยากอบ 2:26; แอลมา 40:11)

วิญญาณของเรามีลักษณะอย่างไร

ร่างวิญญาณของเราเหมือนที่เราจะมีในชีวิตก่อนเกิด คือเป็นร่างมนุษย์แบบผู้ใหญ่เต็มตัว (ดู อีเธอร์ 3:16; คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ [1998], 146) หลังจากเราตาย วิญญาณของเราจะมีเจตคติ ความอยาก และความปรารถนาอย่างเดียวกันกับที่เราจะมีขณะร่างกายเราตายบนแผ่นดินโลก (ดู แอลมา 34:34)

วิญญาณคืออะไร

วิญญาณเป็นสสารเพียงแต่ “ละเอียดและบริสุทธิ์กว่า” (คพ. 131:7)

โลกวิญญาณมีลักษณะอย่างไร

มีการแบ่งเป็นสองสถานะใหญ่ๆ ในหมู่วิญญาณในโลกวิญญาณคือ เมืองบรมสุขเกษมและเรือนจำวิญญาณ วิญญาณคนชอบธรรมไปเมืองบรมสุขเกษมซึ่งเป็น “สภาพของการพักผ่อน, สภาพของความสงบสุข, ซึ่งที่นั่นพวกเขาจะพักผ่อนจากความยุ่งยากทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขาและจากความกังวลทั้งปวง, และโศกนัส” (แอลมา 40:12) กล่าวกันว่าวิญญาณของคนที่ยังไม่ได้รับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จะอยู่ในเรือนจำวิญญาณ (ดู 1 เปโตร 3:18–20) พวกเขายังคงเลือกดีหรือชั่วได้และยอมรับหรือปฏิเสธพระกิตติคุณได้ บรรดาวิญญาณในเมืองบรมสุขเกษมสามารถสั่งสอนพระกิตติคุณให้พวกเขา (ดู คพ. 138) คนที่วิญญาณและร่างกายของพวกเขาแยกจากกันเป็นเวลานานมองว่าการแยกจากกันนี้เป็น “พันธนาการ” (คพ. 45:17; 138:50)

สวรรค์คืออะไร

สวรรค์โดยทั่วไปเข้าใจว่าเป็นสถานที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและคนชอบธรรมจะได้อยู่ที่นั่นในท้ายที่สุด ในความหมายนี้ต่างจากเมืองบรมสุขเกษมของโลกวิญญาณ

นรกคืออะไร

ในพระคัมภีร์ นรก หมายถึงหนึ่งในสองอย่างนี้ (1) “ที่พักชั่วคราวในโลกวิญญาณสำหรับคนที่ไม่เชื่อฟังในชีวิตมรรตัย” หรือ (2) “สถานที่ถาวรของผู้ที่ไม่ได้รับการไถ่โดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์” (คู่มือพระคัมภีร์, “นรก,” scriptures.lds.org) ในความหมายทั่วไป นรกคือสภาพ

ทางวิญญาณที่คนเหล่านั้นผู้ปฏิเสธพระกิตติคุณต้องรับทุกขเวทนา โจเซฟ สมิธสอนว่า “ความทุกข์ใหญ่หลวงของวิญญาณผู้จากไป . . . คือการรู้ว่าพวกเขาจะไม่ได้รับรัศมีภาพที่คนอื่นได้รับและที่พวกเขาน่าจะได้รับ และพวกเขาเป็นผู้กล่าวหาตนเอง” (คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ [2007], 240)

การฟื้นคืนชีวิตคืออะไร

การฟื้นคืนชีวิตคือการรวมกันอีกครั้งของวิญญาณกับร่างกายในสภาพที่เป็นอมตะและดีพร้อม (ดู แอลมา 11:43)

ใครจะฟื้นคืนชีวิต

ทุกคนที่เคยมีชีวิตบนแผ่นดินโลกจะฟื้นคืนชีวิต (ดู 1 โครินธ์ 15:22; แอลมา 11:44)

เราจะฟื้นคืนชีวิตเมื่อใด

ทุกคนจะฟื้นคืนชีวิตในเวลาต่างกัน การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์นำไปสู่การฟื้นคืนชีวิตครั้งแรกหรือการฟื้นคืนชีวิตของคนเที่ยงธรรม คนชอบธรรมบางคนฟื้นคืนชีวิตแล้วตั้งแต่คราวนั้น หลังการเสด็จมา

ครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ คนชอบธรรมอีกมากจะฟื้นคืนชีวิต ในช่วงมิลเลเนียม คนดีอีกหลายคนจะฟื้นคืนชีวิต หลังมิลเลเนียม คนชั่วจะฟื้นคืนชีวิต (ดู คพ. 76:32–112; 88:97–101)

ร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิตเป็นอย่างไร

ร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิตเป็นเนื้อหนังและกระดูก (ดู ลูกา 24:39) เป็นอมตะ (ดู แอลมา 11:45) สมบูรณ์ (ดู แอลมา 11:43) มีรัศมีภาพ และสวยงาม “ไม่มีสิ่งใดดูสวยงามกว่าชายหรือหญิงที่ฟื้นคืนชีวิตแล้ว” (ประธานลอเรนโซ สโนว์ [1814–1901], *The Teachings of Lorenzo Snow*, ed. Clyde J. Williams [1996], 99)

เกิดอะไรขึ้นหลังจากเราฟื้นคืนชีวิต

หลังจากทุกคนฟื้นคืนชีวิตแล้วและมิลเลเนียมสิ้นสุด เราจะถูกนำเข้าไปในที่ประทับของพระเจ้าเพื่อรับการพิพากษาตามคำพูด การกระทำ ความคิด และความปรารถนาของเรา (ดู วิวรณ์ 20:12; แอลมา 12:14; คพ. 137:9) พระเยซูคริสต์จะทรงเป็นพระเจ้าผู้พิพากษาเรา (ดู ยอห์น 5:22, 27–29; โรม 14:10)

เกิดอะไรขึ้นหลังจากการพิพากษาครั้งสุดท้าย

หลังจากการพิพากษาครั้งสุดท้าย เราจะได้รับรางวัลนิรันดร์อย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

อาณาจักรซีเลสเชียล: บ้านของพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูคริสต์ และทุกคนที่มีคุณสมบัติคู่ควรรับชีวิตนิรันดร์ โดยทำและรักษาพันธสัญญาพระกิตติคุณทั้งหมด (ดู คพ. 76:50–70)

อาณาจักรเทอร์เรสเตรียล: บ้านของคนดีเหล่านั้นที่ไม่ยอมรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แต่รับในโลกวิญญาณหรือผู้ไม่มองอาจในประจักษ์พยานของพระเยซูคริสต์ในชีวิต (ดู คพ. 76:71–80)

อาณาจักรที่เลสเชียล: บ้านของคนชั่วร้ายและไม่ยอมรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ผู้ไม่ฟื้นคืนชีวิตจนหลังจากมิลเลเนียม (ดู คพ. 76:81–89)

โทษอันเป็นนิรันดร์: สภาพสุดท้ายของบุตรแห่งหายนะทั้งหลาย และมารกับเหล่าเทพของเขา (ดู คพ. 76:31–49)

ผู้คนจะทำอะไรในอาณาจักรซีเลสเชียล

คนที่รับระดับสูงสุดของอาณาจักรซีเลสเชียลเป็นมรดกจะสูงส่ง ซึ่งหมายถึงพวกเขาจะมีชีวิตนิรันดร์ เป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์ และได้รับสิ่งทั้งปวงที่พระบิดาทรงมี การเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์หมายถึงมีคุณลักษณะของความดีพร้อม รวมถึงความรักและการรับใช้¹ อีกทั้งหมายถึงมีส่วนร่วมในงานและรัศมีภาพของพระองค์ ซึ่งคือ “ทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) ความสูงส่งรวมถึงได้รับการฝึกในการแต่งงานเพื่อนิรันดร์ การอยู่ในครอบครัวนิรันดร์ และการมีลูกหลานทางวิญญาณชั่วนิรันดร์ (ดู คพ. 76:59, 62; 130:2; 132:19–23)

ผู้คนจะทำอะไรในอาณาจักรอื่น

คนในอาณาจักรอื่นจะเป็นเทพ ซึ่ง “เป็นผู้รับใช้ที่ปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติให้คนเหล่านั้นที่คู่ควรกับน้ำหนักอันเป็นนิรันดร์แห่งรัศมีภาพ, และเกินกว่า, และมากยิ่งขึ้น” (คพ. 132:16) พวกเขาจะไม่แต่งงานหรือมีลูกทางวิญญาณ (ดู คพ. 131:1–4; 132:16–17) ■

อ้างอิง

1. “การรับใช้ไม่ใช่สิ่งที่เราต้องอดทนบนโลกนี้เพื่อจะได้สิทธิ์อยู่ในอาณาจักรซีเลสเชียล การรับใช้เป็นส่วนประกอบของการสร้างชีวิตอันสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียล” (ประธานมาเรียน จี. รอมนีย์, [1897–1988] ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “The Celestial Nature of Self-Reliance,” *Ensign*, Nov. 1982, 93)

เราพบปิติใน
ความพยายาม
ประสบการณ์
เปลี่ยนแปลง
ในใจอยู่เสมอ
เมื่อเราน้อมรับ
การชดใช้ของ
พระเยซูคริสต์
ในชีวิตเรา

ประสบการณ์ การเปลี่ยนแปลง ในใจ

โดย เอ็ดเดอร์
เอ็ดเวิร์ด ดูเบ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

โรสแมรี่ลูกคนแรกของเราเป็นเด็กแรกเกิดที่น่ารักมากเมื่อคุณแม่ข้าพเจ้าจากหมู่บ้านของเธอทางภาคกลางของซิมบับเวมาเยี่ยมเราในฐานะพ่อแม่มือใหม่ ข้าพเจ้ากับนาอูเม ภรรยาข้าพเจ้าตื่นเต้นมากที่คุณแม่มาเยี่ยม เราปรารถนาจะเรียนรู้ทุกอย่างที่เราจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงลูก

พอมาถึงคุณแม่ก็หยิบสร้อยคอผ้าเส้นกลมๆ ออกมาทำอนุธิบายว่าที่ห่อไว้ในผ้าเป็นของขลัง ท่านยื่นสร้อยคอให้นาอูเมใส่ให้โรสแมรี่ คุณแม่เห็นนาอูเมลังเล ท่านจึงพูดทันทีว่า “ตั้งแต่เล็กแม่ของแม่และยายของแม่เอาของขลังชิ้นนี้ให้แม่ สร้อยเส้นนี้คุ้มครองแม่และลูกทุกคนของแม่รวมทั้งสามีของลูกด้วย เครื่องรางชิ้นนี้จะคุ้มครองลูกสาวของลูกให้แคล้วคลาดโรคภัยและอาคมทั้งหลายที่อาจเกิดขึ้นกับเธอ และเธอจะเอาชนะสถานการณ์ยากๆ ในชีวิต เธอจะต้องสวมสร้อยเส้นนี้จนถึงอายุห้าขวบ”

ตอนนั้น ข้าพเจ้ารับใช้เป็นประธานสาขา และข้าพเจ้าคิดทันทีว่า “สมาชิกของสาขาจะคิดอย่างไรเมื่อพวกเขาเห็นสร้อย ‘ของขลัง’ เส้นนี้ที่คอลูกเรา” ข้าพเจ้าคิดต่อจากนั้นว่า “เราอาจจะหาอะไรหุ้มปิดไว้ไม่ให้คนเห็น” ข้าพเจ้ามองดูนาอูเม สีหน้าของเธอบ่งบอกว่าเราไม่ควรรับของขวัญชิ้นนี้ ข้าพเจ้าถามคุณแม่ว่าท่านจะทำสร้อยเส้นเล็กๆ เพื่อไม่ให้ใครมองเห็นได้ไหม ท่านตอบว่าเป็นไปไม่ได้ ของขลังชิ้นนี้ได้ผลที่สุดในแบบที่ท่านทำให้

นาอูเมมองข้าพเจ้าอีกครั้ง สีหน้าแสดงออกชัดเจนว่าเธอไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเหลียวมองคุณแม่และอนุธิบายว่าในฐานะประธานสาขาในที่ประชุมของเรา ข้าพเจ้าคงจะไม่สบายใจถ้าใส่สร้อยเส้นนี้ให้ลูกของเรา คุณแม่ตอบพร้อมคำเตือน ท่านบอกเราว่าถ้าไม่ใส่สร้อยเส้นนี้ลูกน้อยของเราจะตาย

ช่วงของวิกฤตอันน่าตื่นตระหนก

ไม่กี่สัปดาห์หลังจากเหตุการณ์นี้ โรสแมรี่ลูกน้อยของเราป่วยหนักมาก เราไม่มีเงินพาเธอไปพบแพทย์ คินนั้นและขณะนั้นข้าพเจ้าเริ่มคิดถึงคำเตือนของคุณแม่ ข้าพเจ้าเริ่มคิดว่าน่าจะยอมรับสร้อยเส้นนั้น ข้าพเจ้าน่าจะรับมาใส่ให้โรสแมรี่ ช่วงขณะนี้ของความตื่นตระหนก ข้าพเจ้าได้ยินเสียงสงบแผ่เบากระต้นข้าพเจ้าให้ใช้ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าสวมชุดที่ดีที่สุดสำหรับวันอาทิตย์ทันที ข้าพเจ้าอุ้มลูกน้อยไว้ในอ้อมแขนและประกาศพรฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้ารู้สึกสงบสบายใจ และรู้ว่าภรรยารู้สึกเหมือนกัน ทั้งนาอูเมและโรสแมรี่หลับหลิ่วอย่างสงบแทบจะทันที โรสแมรี่ลูกสาวของเราหายป่วยในวันต่อๆ มาเธอค่อยๆ ฟื้นตัวและสุขภาพดีดังเดิม สิ่งที่เราเห็นคือปาฏิหาริย์! ในพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า พระองค์ทรงเอื้อมพระหัตถ์มาช่วยข้าพเจ้าและทำให้ข้าพเจ้ามีศรัทธาเข้มแข็งในพระองค์

ข้าพเจ้าสำนึกคุณแต่ละอายุใจเล็กน้อย ข้าพเจ้าเป็นอดีตผู้สอนศาสนาที่กำลังรับใช้ประธานสาขา แต่กลับกังวลกับสิ่งที่คนอื่นจะพูดมากกว่าจะเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า (ดูโมไซยาห์ 4:9) แม้แต่คุณแม่ของข้าพเจ้า ผู้ที่ข้าพเจ้ารักและชื่นชมมาก ก็ไม่อาจเข้าใจทั้งหมดได้ ข้าพเจ้าจำต้องเป็นบางอย่างมากกว่าเป็นเพียงอดีตผู้สอนศาสนา บางอย่างที่มีมากกว่าประธานสาขา ข้าพเจ้าต้องเปลี่ยน ต้องประสบสิ่งที่แอลมาประสบ

ช่วงของการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้ง

แอลมา ปุโรหิตของกษัตริย์โนอาห์ที่ชั่วร้าย น่าจะสำรวจตนเองอย่างละเอียดเมื่อศาสดาพยากรณ์เอบินาไดถามคำถามค้นหาดังนี้ “ท่านมิได้พยายามปรับใจสู่

ความเข้าใจเลย; ฉะนั้น, ท่านจึงไม่ฉลาด ฉะนั้น, ท่านสอนอะไรคนพวกนี้เล่า?” (โมไซยาห์ 12:27) เช่นเดียวกับแอลมา ข้าพเจ้าต้องมี “การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งเกิดขึ้นในใจ [ข้าพเจ้า]” (แอลมา 5:12)

สมัยเป็นปุโรหิตในราชสำนักของกษัตริย์โนอาห์ แอลมาคุ้นเคยกับชีวิตที่มีอภิสิทธิ์ ท่านได้รับเงินเลี้ยงชีพผ่านภาษีของประชาชน ท่านสำเร็จสำเร็จกับตำแหน่งที่มีอำนาจบารมีและชื่อเสียง ท่านเป็นคนหนึ่งที่ “พะเนงตนด้วยความถือดีในใจตน” (โมไซยาห์ 11:5) ทว่าเมื่อแอลมาเรียนรู้เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดในโลก—คำสอน ความทุกข์เข่นหา การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ และเรียนรู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็น “แสงสว่างและชีวิตของโลก; แท้จริงแล้ว, แสงสว่างอันหาได้สิ้นสุดไม่, ซึ่งจะไม่มีความทำให้มืดได้เลย; แท้จริงแล้ว, และชีวิตอันหาได้สิ้นสุดไม่ด้วย, เพื่อจะมีความตายอีกไม่ได้” (โมไซยาห์ 16:9)—ท่านก็พร้อมจะเปลี่ยน ท่านถึงกับพร้อมจะตายหากจำเป็น แม้มีการต่อต้านและอันตรายถึงชีวิตอยู่รอบด้าน แต่แอลมาก็ขอร้องกษัตริย์โนอาห์อย่างกล้าหาญให้ปล่อยอบินาไดไปอย่างสงบ การกระทำของแอลมาเกิดจากใจท่าน ท่านรู้สึกว่าการรักของพระผู้ช่วยให้รอดแผ่มาถึงท่านผ่านอบินาไดศาสนทายากรณของพระเจ้า

เมื่อคุณแม่ของข้าพเจ้าเสนอให้ใส่สร้อยคอคัมภีร์ลูกน้อยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากังวลกับรูปลักษณ์ภายนอกเป็นหลัก ข้าพเจ้ากังวลว่าสมาชิกของสาขาจะคิดอย่างไรกับข้าพเจ้า เห็นชัดว่าข้าพเจ้ายังไม่ประสบ “การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจ” อย่างเต็มที่ ข้าพเจ้าตระหนักนับแต่นั้นว่าความสำเร็จและความสุขของเราขึ้นอยู่กับว่าเราเต็มใจรับพระกิตติคุณในใจเราเต็มที่เพียงใด เพื่อให้เราพบความสุข ปีติ และสันติที่แท้จริง

“พระกิตติคุณที่บริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์ต้องเข้าไปในใจ [เรา] . . . โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์”¹

โอกาสเป็นพยาน

การให้พระผู้ช่วยให้รอดเป็นแบบอย่างในทุกสิ่งและในทุกแห่ง พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น ทำให้เราสามารถยื่นมือช่วยเหลือคนอื่นๆ ได้ แอลมากลายเป็นผู้สอนศาสนาที่ท้อแท้ โดยยื่นมือช่วยเหลือคนมากมายและจัดตั้งศาสนจักรของพระคริสต์ในหมู่คนของท่านที่หนีจากกษัตริย์โนอาห์

ท่านเห็นได้หรือไม่ว่าข้าพเจ้าพลาดโอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณกับคุณแม่เมื่อเสนอให้เราใช้ของขลังชิ้นนั้น ซึ่งคุณแม่เชื่อว่าคุ้มครองเธอกับลูกๆ มาตลอด ข้าพเจ้าสามารถเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าได้—เฉกเช่นแอลมา—ผู้ส่งสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และ “เปลี่ยนแปลงใจพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงปลุกพวกเขาตื่นจากการหลับสนิท, และพวกเขาตื่นขึ้นมาหาพระผู้เป็นเจ้า” (แอลมา 5:7)

ข้าพเจ้าอัมลูกน้อย
ไว้ในอ้อมแขนและ
ประกาศพรฐานะ
ปุโรหิต

การเปลี่ยนใจ เลื่อมใสอย่างต่อเนื่อง

“เราต้องประสบการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างต่อเนื่องโดยเพิ่มพูนศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์ และเชื่อสัตย์ต่อพระกิตติคุณตลอดชีวิต—ไม่ใช่ครั้งเดียวแต่เป็นประจำ”

เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “อยู่ในเรือและจับให้แน่น!” เลียวโซนา พ.ย. 2014, 90.

ทำการเปลี่ยนแปลงต่อเนื่อง

เยาวยชนบางคนทุกวันนี้ติดอยู่ระหว่างการเลือกสิ่งถูกในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้าหรือการทำให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองพอใจ ผู้บางคนมีความรู้สึกไม่เหมือนพวกเขาเกี่ยวกับความจริงของพระกิตติคุณ เมื่อเผชิญกับการเลือกเช่นนั้น จงถามตัวท่านเองว่า “การตัดสินใจครั้งนี้ช่วยให้ฉันรู้สึกถึง ‘งาน [ของฉัน]’ เป็นงานแห่งความชอบธรรม” (แอลมา 5:16) และ

ยังคงทำให้ฉันรู้สึกอยาก ‘ร้องเพลงสดุดีความรักที่เถิดหรือไม่’” (แอลมา 5:26)

ขณะที่เราทุกคนควรรักและชื่นชมบิดามารดาของเรา เราต้องรู้ว่าการเลือกที่เราทำจะมีผลโดยตรงต่อลูกของเราและอนุชนรุ่นหลัง กับพวกเราบางคนอาจจำเป็นต้องย้ายออกจากโซนสบายเช่นแอลมาผู้หลบหนีจากคนรับใช้ของกษัตริย์โนอาห์และสอนพระกิตติคุณในสภาวะการณ์ที่ยากมาก เขาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไม่เฉพาะในครอบครัวเขาเท่านั้นแต่ในคนอื่นๆ ด้วย เพื่อประสบการณ์เปลี่ยนแปลงในใจ สำคัญที่เราต้องนึกถึงผู้อื่นและ “ร่วมอดอาหารและสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลังเพื่อความผาสุกในจิตวิญญาณของคนที่หาจักพระผู้เป็นเจ้าไม่” (แอลมา 6:6)

จะเป็นอย่างไรถ้าโรสแมรี่ลูกน้อยของเราไม่หายป่วย—แม้หลังจากให้พื้นฐานะปฐโรหิตแก่เธอ พระดำรัสเตือนของพระเจ้าเป็นพลังอย่างมากต่อข้าพเจ้า “ผู้ที่จะไม่เอาชีวิตของตนรอดจะกลับเสียชีวิต แต่ผู้ที่เสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เราก็จะได้ชีวิตรอด” (มัทธิว 10:39)

เราพบปิติในความพยายามประสบการณ์เปลี่ยนแปลงในใจอยู่เสมอเมื่อเราน้อมรับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ในชีวิต เรา ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจกับความรู้ และข้าพเจ้ารู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดของเราเสด็จออกไป “ทรงทนความเจ็บปวดและความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง; และนี่ก็เพื่อคำซึ่งกล่าวว่าพระองค์จะทรงรับความเจ็บปวดและความป่วยไข้ของผู้คนของพระองค์จะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล” (แอลมา 7:11) ข้าพเจ้ารู้ว่ามีความปลอดภัยและความคุ้มครองจริง ๆ ในการมองไปทางพระเจ้าและทำตามพระดำรัสแนะนำของพระองค์ ■

อ้างอิง

1. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “We Must Raise Our Sights,” *Ensign*, Sept. 2004, 16.

แอลมาอรรถกถาจารย์โนอาห์อย่างกล้าหาญให้ปล่อยอบินาไคไปอย่างสงบ

ขณะที่ใคร่ครวญโอกาสนั้นกับคุณแม่ ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าข้าพเจ้าตอบสนองเหมือนแอลมาก่อน คุณแม่อาจถูกปลุกให้ตื่นมาหาพระผู้เป็นเจ้า และการเปลี่ยนแปลงของเธออาจมีผลดีต่อพี่น้องของข้าพเจ้า ต่อจากนั้นการเปลี่ยนแปลงนี้อาจมีผลใหญ่หลวงในชีวิตลูกๆ ของพี่น้องข้าพเจ้าและต่อลูกหลานของพวกเขา

คนที่รู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งของแอลมาไม่เฉพาะคนที่ท่านสอนและคนที่ท่านเป็นพยานเท่านั้นแต่ลูกของท่านและอนุชนรุ่นหลังด้วย เมื่อสั่งสอนผู้คนในแผ่นดินเซราเฮ็มลาและโดยรอบ แอลมาบุตรชายของท่านเตือนพวกเขาให้นึกถึงประจักษ์พยานของบิดาเขาเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์

“ดูเถิด, ข้าพเจ้าบอกท่านได้—แอลมาบิดาข้าพเจ้าไม่ได้เชื่อในถ้อยคำซึ่งประกาศด้วยปากของอบินาไคหรือไม่? . . .

“และตามศรัทธาของท่านมีการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งเกิดขึ้นในใจท่าน” (แอลมา 5:11–12)

สำหรับคนอายุน้อยเหมือนแอลมา การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจครั้งนี้ ซึ่งเริ่มจากคำเชื่อเชิญของอบินาไคให้ปรับใจให้เข้าใจพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า เป็นกุญแจไขสู่ความสุขและความสำเร็จในการยื่นมือช่วยเหลือผู้อื่น “และดูเถิด, ท่านสั่งสอนพระวจนะแก่บรรพบุรุษท่าน, และการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งเกิดขึ้นในใจคนเหล่านั้นด้วย, และพวกเขาจึงนอบน้อมถ่อมตนและมอบความไว้วางใจในพระผู้เป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์อยู่. และดูเถิด, พวกเขาเชื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่; ฉะนั้นพวกเขาจึงได้รับการช่วยให้รอด” (แอลมา 5:13)

ไชโย!

โดย จี. เกรก ไคเซอร์

เด็กวัยสี่ขวบช่วยให้ผมเห็นคุณค่าของศีลระลึกอีกด้านหนึ่ง

ความคิดของผมจดจ่อกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดขณะผู้เข้าร่วมการประชุมร้องเพลงศีลระลึกจบ แต่เมื่อผมเริ่มปิดหนังสือเพลง ดนตรียังบรรเลงต่อ ผู้ร่วมประชุมกลุ่มใหญ่วันนั้นทำให้ผู้เล่นออร์แกนจำเป็นต้องเล่นต่ออีกสองข้อขณะปุโรหิตกำลังนึกขณมปิ้งให้เสร็จ ผมรู้สึกปลาบปลื้มกับเวลาพิเศษนั้น เพราะทำให้ผมได้มีเวลาตรึงตรองด้วยความคารวะเพิ่มขึ้นก่อนคำสวดอ้อนวอนศีลระลึก

ระหว่างฟังคำสวดอ้อนวอน ผมตั้งใจติดตามคำที่ปุโรหิตพูดขณะพวกเขาให้พรเครื่องหมายการเสียสละของพระคริสต์เพื่อเรา เมื่อสวดอ้อนวอนจบและขณะที่ผู้เข้าร่วมประชุมเปล่งเสียงเอเมน เสียงเด็กชายวัยสี่ขวบที่นั่งอยู่หลังผมสองแถวก็ดังออกมาท่ามกลางเสียง “เอเมน”

“ไชโย!” เขาร้องเสียงดัง

คำพูดของเขาดังพอที่จะทำให้เด็กหลายคนที่อยู่ใกล้ๆ หัวเราะคิกคัก ผมสารภาพว่านั่นทำให้ผมยิ้มด้วยความขบขัน

“ไชโยหรือ” ผมคิด นั่นเป็นการขานรับคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกที่ฟังดูแปลกๆ แน่นนอนว่าเป็นการขานรับที่ผมไม่เคยได้ยินมาก่อนและน่าจะไม่มีวันได้ยินอีก เพราะเราจบการสวดอ้อนวอนด้วยคำว่า “เอเมน”

เด็กคนนั้นอาจจะรู้สึกถึงความจริงมากกว่าที่ผมรู้สึกก็เป็นได้

ไชโย สื่อถึงความตื่นเต้น เป็นเสียงร้องแสดงความปิติยินดี มักจะใช้เมื่อได้ชัยชนะ บางครั้งเราตะโกนคำนี้ออกมาเพื่อแสดงว่าเห็นชอบกับคนที่ทำงานยากสำเร็จลุล่วงด้วยดี¹

ผมชอบความคิดนั้นขึ้นมาทันใดไฉนแล้ว ผมคิด ไชโยที่พระเยซูคริสต์ทรงเอาชนะความตายเพื่อให้เราทุกคนได้ฟื้นคืนชีวิต ไชโยที่พระองค์ทรงสามารถให้อภัยบาปของเราได้เพราะการชดใช้ของพระองค์! มากกว่านั้นคือพระองค์ทรงสามารถให้อภัยบาปของผมได้! ไชโยที่โดยผ่านพระคุณของพระองค์ ผมจะได้กลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์และชื่นชมความหวังแห่งชีวิตนิรันดร์! ไฉนแล้ว! ไชโย!

ขณะที่ผมตะโกนคำสรรเสริญเหล่านี้ในใจเพื่อขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ พระวิญาณบริสุทธิ์ทำให้ใจผมท่วมท้นด้วยปิติที่เกือบจะทำให้ผมน้ำตาไหล เด็กเล็กๆ คนหนึ่งนำผมวันนั้น (ดู อีสายห์ 11:6) และผมชื่นชมยินดีกับวิสัยทัศน์ใหม่สำหรับพรแห่งการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในชีวิตผม ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐออริกอน สหรัฐอเมริกา
อ้างอิง

1. ดู Merriam Webster's Collegiate Dictionary, 11th edition (2003), “hooray”; ดู en.wiktionary.org/wiki/hooray ด้วย.

ไม่มีทางเกิดขึ้นขณะที่ผมรับใช้!

โดย เบิร์ต เจ. พอร์เตอร์

กุญแจสู่ความสำเร็จของเราก็คือรักเยาวชนชายขณะที่เรารับใช้พวกเขา

ผมสนิทกับครอบครัวหนึ่งที่มีลูกชายอยู่ในเยาวชนชาย ระหว่างกิจกรรมหนึ่งช่วงที่เขาเป็นมัคทายก ผู้นำคนหนึ่งตำหนิเขาและทำให้เขาอับอายต่อหน้าเพื่อนๆ เขาจึงรู้สึกเสียหน้ามากขึ้น เลิกเข้าร่วมกิจกรรม และหาเพื่อนนอกออร์ต

ประสบการณ์ครั้งนั้นมีผลกระทบต่อผมมาก ผมตั้งใจว่าเรื่องทำนองนี้จะไม่เกิดขึ้นขณะที่ผมรับใช้ถ้าผมได้รับเรียกให้ทำงานกับเยาวชนชาย สองปีต่อมาผมได้รับเรียกให้ทำงานกับมัคทายก

ภายในไม่กี่เดือนผมพบตนเองกำลังรับมือกับเยาวชนชายคนหนึ่งที่กำลังจะทำความผิดกฏเล็กๆ น้อยๆ อยู่เสมอ

“เส้นอยู่ตรงนี้” ผมพูดในท้ายที่สุดเกี่ยวกับการกระทำของเขา “อย่าข้าม”

เขาข้ามเส้น เรามีปากเสียงกันเล็กน้อย และเขาเดินออกไป

ต่อมา ผมพูดคุยกับเขาเพื่อแก้ไขความขัดแย้งของเรา ผมพูดว่า “เดวิด ผมรักคุณและคุณเป็นเยาวชนชายที่ดี แต่ผมไม่ชอบบางอย่างที่คุณทำ เยาวชนชายคนอื่นๆ มองคุณเป็นผู้นำ และถ้าพวกเขาเห็นคุณออกไปทำบางอย่างที่ไม่เหมาะสม พวกเขาอาจจะลองทำบ้างก็ได้”

เราประสานรอยร้าว เขายอมรับ และพวกเราผู้นำช่วยเหลือคลี่คลายปัญหาส่วนตัวบางอย่างของเขา เมื่อเขาอายุครบ 14 ปี เขาขอให้ผมวางมือแต่งตั้งเขาเป็นผู้สอน ปัจจุบัน หลายปีต่อมา เขากอดผมแน่นมากทุกครั้งที่พบผม และเขาพูดถึงตอนที่เขาอยู่ในเยาวชนชายด้วยความชื่นชม

เมื่อเรารักเยาวชนชายและมีความสุขที่ได้อยู่กับพวกเขา พวกเขาจะรู้ นั่น

คือสาเหตุที่ผมกับที่ปรึกษาสนใจเยาวชนชายของเราเป็นพิเศษ เราไม่ทำกิจกรรมเพียงเพราะอยู่ในหนังสือ แต่เราทำกิจกรรมเพราะรู้ว่าเยาวชนชายจะเรียนรู้ทักษะ เด็บโต และสนุก

ครั้งหนึ่งเรามีเยาวชนชายคนหนึ่งที่พักพ่อแม่ไม่สนใจโปรแกรมของเรา “ไม่เป็นไรครับ” ผมบอกพวกเขา “แต่คุณจะต้องคิดค้นใหม่ครับถ้าลูกชายคุณยังมาเรียน และมาสนุกบ้าง”

เราให้เขามีส่วนร่วมในโปรแกรมของเรา และไม่นานพ่อแม่ก็ยอมให้เขามีส่วนร่วมเต็มที่ พวกเขาเห็นว่าลูกชายกำลังเรียนรู้และสนุก ต่อมาเขารับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา น้องชายของเขาเด็บโตและรับใช้งานเผยแผ่เช่นกัน

เราเห็นความสัมพันธ์กันระหว่างผู้นำที่สนใจเยาวชนชายกับเยาวชนที่กำลังเรียนรู้ เด็บโต และรับใช้งานเผยแผ่ในที่สุด นำพอใจที่เห็นเยาวชนชายเด็บโต และนำเสนอที่ได้เรียนรู้กับพวกเขา กุญแจสู่ความสำเร็จของเราก็คือรักพวกเขาขณะที่เรารับใช้พวกเขา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ทุกคนสามารถเรียนรู้จากศาสดาพยากรณ์

เมื่อผมอายุ 17 ปี ผมทำงานที่โรงแรมเล็กๆ แห่งหนึ่งในเมืองไคลล์-โคนา รัฐฮาวาย สหรัฐอเมริกา ผมทำงานเป็นเด็กยกกระเป๋า ผมจึงเห็นคนมีชื่อเสียงหลายคนมาเป็นแขกของโรงแรม อาทิ จอห์น เวยัน, โดโรธี ลามัวร์ และเอสเธอร์ วิลเลียมส์

某一天 หลังจากแขกส่วนใหญ่มาถึง ผมกำลังพักอยู่หน้าโรงแรม ขณะที่รถลีมูซีนสีดำจอดชิดขอบทางเดินและชายเจ็ดคนลงจากรถ พวกเขาสวมเสื้อสีขาว กางเกงสีดำ และผูกเนกไท ชายอีกคนในชุดสูทสีดำมากับพวกเขาด้วย หลังจากคนขับจอดรถ พวกเขาทั้งหมดเข้าไปในห้องอาหารเพื่อรับประทานอาหารเช้า ผมคิดว่าพวกเขาดูเหมือนเจ้าหน้าที่เอฟบีไอขณะผมกลับเข้าข้างในเพื่อทำหน้าที่รับโทรศัพท์สอบถามเรื่องบริการอาหารแขกที่เข้าพัก

ราวหนึ่งชั่วโมงต่อมา ผมสูบบุหรี่อยู่นอกโรงแรมขณะกลุ่มเดิมที่ผมเห็นกลับมานั่งรถซึ่งจอดรออยู่ที่ขอบทาง พวกเขาเดินไปขึ้นรถและเปิดประตูหลังให้ชายชุดสูทสีดำขึ้นรถ แต่แทนที่จะเข้าไปในรถ ชายชุดสูทสีดำกลับหยุดเดิน เหลือผมมองผมที่กำลังยืนฟังตึก และเดินมาหาผม

เขาเป็นคนสูงผอม ใส่แว่นตากรอบโลหะและมีเคราแพะเล็กๆ สีขาว เขายื่นมือมาจับมือผมและวางอีกมือบนบ่าผม ผมประหลาดใจที่ชายท่าทางมีเกียรติเช่นนั้นจะมาพูดกับผม คนหนุ่มที่เขาไม่รู้จักด้วยซ้ำ

ผมจำที่เขาพูดกับผมได้ไม่หมด แต่จำที่เขาพูดได้ว่า “พวกนี้ไม่ดีสำหรับคุณ” ซึ่งหมายถึงบุรุษของผม

ความเมตตาและอากัปกิริยาของเขาทำให้ผมประทับใจมาก

หนึ่งปีต่อมาผมเรียนบทสนทนาจากผู้สอนศาสนาและรับบัพติศมา

ขณะมองดูภาพผู้นำของศาสนจักร ผมสังเกตเห็นรูปประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ (1870–1951) และจำได้ทันทีว่าท่านคือชายที่มีเมตตาและมีเกียรติคนนั้นที่ผมพบหน้าโรงแรม ผมประทับใจมากขึ้นไปอีกที่ประธานศาสนจักรทำเช่นนั้นกับคนอย่างผม เด็กหนุ่มที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของ

ศาสนจักรและไม่มีความสำคัญเป็นพิเศษแต่อย่างใด

ท่านเป็นบุรุษที่ยิ่งใหญ่ผู้แสดงความรักและความห่วงใยต่อชายหนุ่มที่ทำงานตำแหน่งเล็กๆ และไม่เข้าใจพระกิตติคุณหรือความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเรา

หกสิบห้าปีต่อมา ผมมีความเข้าใจอย่างมากเรื่องความห่วงใยและความรักนั้น และผมพยายามมองคนรอบข้างเหมือนประธานสมิธมองผม ■

เฮนรี เชเรียน ซีเนียร์, รัฐฮาวาย สหรัฐอเมริกา

บทที่จะขึ้น
บรรดา ชายชุด
สูทสีดำหยุดและ
เดินมาหาผม

นั่นคัมค่าจริงหรือ

โคลตันลูกชายวัยสี่ขวบของเราขึ้น
กระดานที่ครูปฐมวัยให้มาเกี่ยวกับ
รายละเอียดที่เขาต้องทำในโปรแกรม
ปฐมวัยที่จะมาถึง งานของเราคือสอน
ให้เขาพูดประโยคที่มีเจ็ดคำก่อนนำ
เสนอโปรแกรมในอีกสองสัปดาห์

เย็นวันจันทร์เราเปลี่ยนการสังสรรค์
ในครอบครัวเป็นการซ้อมใหญ่ โคลตัน
ยิ้มขณะพยายามฝึกหลายครั้ง
โดยมีผมกับภรรยาให้คำติชมอย่างเช่น
“อย่าทำอย่างนั้นตอนลูกพูด” และ
“พูดชัดๆ สิลูก”

แม้จะพยายามเต็มที่แล้วแต่ผมไม่
แน่ใจว่าเราทำได้ดีกว่าตอนแรก

ขณะเตรียมไปโบสถ์ในเช้าวัน
อาทิตย์ถัดมา ลูกเก้าขวบสองคู่ เด็ก
แปดเดือนพีน่านมขึ้น และเด็กสี่
ขวบร้องไห้

เมื่อการประชุมเริ่ม เราช้องเพลง
สวดเปิดยังไม่ทันจบผมต้องพาเด็กที่
กำลังร้องไห้ออกมานอกห้องสองรอบ
พอคณะนักร้องขึ้นร้องเพลง ผมแทบ
หมดหวังกับการให้คนในครอบครัวได้
มีประสบการณ์จริงใจและหวังแต่

เพียงว่าขอให้เราอยู่จนจบการ
ประชุมได้

เมื่อกล่าวเอเมนสุดท้าย ผมถอน
หายใจอย่างโล่งอก แต่ขณะที่ผม
ฉลองชัย ผมอดสงสัยไม่ได้ว่า “นั่นคัม
ค่าจริงหรือ เราก้าวหน้าจริงหรือกับการ
พาลูกๆ มาโบสถ์ทุกอาทิตย์”

คำพูดของเอลเดอร์เดวิด เอ. เบต-
นาร์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเข้ามา
ในใจผม ท่านกล่าวว่า “บางที่ข้าพเจ้า
กับซิสเตอร์เบตนาร์ก็ออกจะเคือง
อยู่บ้างเพราะนิสัยดีๆ ที่เราอุตส่าห์
บ่มเพาะดูเหมือนจะไม่ให้ผลทาง
วิญญาณอย่างที่เราต้องการหรือคาด
หวังในทันที . . .

“ข้าพเจ้ากับซิสเตอร์เบตนาร์คิด
ว่าการช่วยให้ลูกชายเข้าใจเนื้อหาบท
เรียนหรือพระคัมภีร์สักข้อคือผลลัพธ์
สุดท้าย แต่ผลดังกล่าวไม่ได้เกิดทุก
ครั้งที่เราศึกษาหรือสวดอ้อนวอน
หรือเรียนด้วยกัน ความเสมอต้น
เสมอปลายของเจตนาและการกระทำ
ของเราน่าจะเป็นบทเรียนสำคัญ
ที่สุด—บทเรียนที่เราไม่ค่อยเห็นค่า

ณ เวลานั้น” (“ขยันหมั่นเพียรและ
เอาใจใส่ครอบครัวยิ่งขึ้น,” *เลียโฮนา*,
พ.ย. 2009, 22, 23)

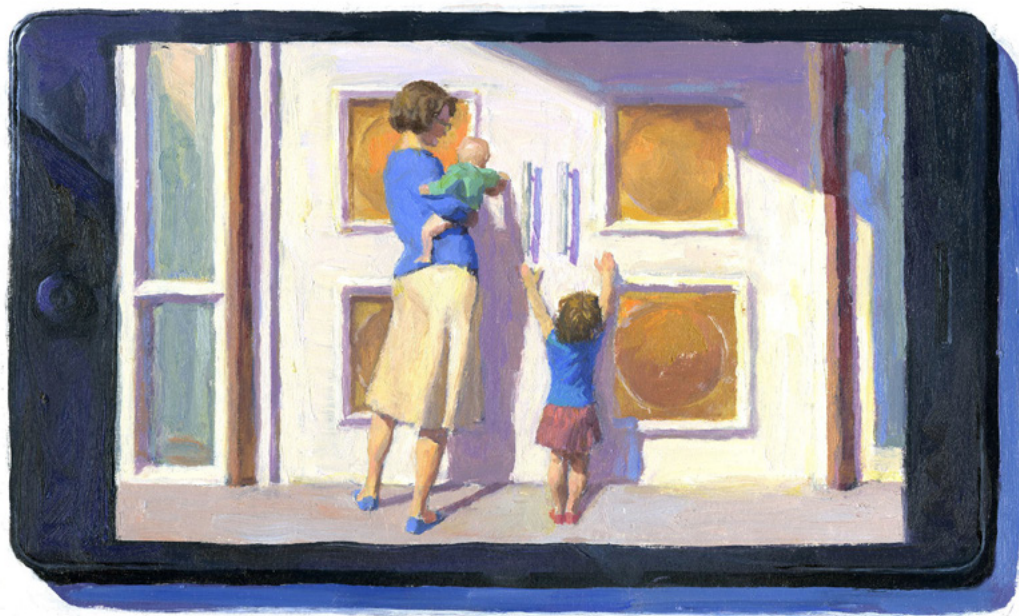
ผมกลับบ้านด้วยความเชื่อมั่นอีก
ครั้งและยังคงฝึกลูกชายต่ออีกหลาย
ครั้ง เมื่อถึงเวลาที่เขาต้องพูด เราตื่น
เต้นที่ได้ยินเขาประกาศชัดเจนและ
ด้วยความเชื่อมั่นว่า “พระเยซูคริสต์
ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า”

เราได้ยินเขาพูดบรรทัดนั้นสิบๆ
ครั้งก่อนการแสดง แต่การได้ยินเขา
พูดด้วยตนเองนอกบ้านมีบางอย่าง
แตกต่างและน่าพอใจกว่านั้นมาก

เรามีหลายอย่างต้องสอนก่อน
ลูกชายของเราจะเป็นผู้ใหญ่ แต่เรา
จะทำสุดความสามารถเพื่อเข้าร่วม
การประชุมของเรา จัดสังสรรค์ใน
ครอบครัว และสวดอ้อนวอนทุกวัน
โดยหวังว่าสักวันหนึ่งเมื่อเขาอยู่ตาม
ลำพังกลับบ้าน เขาจะจำบรรทัดที่
สำคัญมากนั้นได้อีกครั้งว่า “พระเยซู
คริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า” ■

แบรนดอน คอมสต็อก, รัฐทูทาห์ สหรัฐอเมริกา

คอลลีอยากพา
ลูกๆ ไปพระวิหาร
เพื่อให้พวกเขาได้เอา
มือแตะพระวิหาร

รู้ลึกถึงวิญญาณของพระวิหาร

ฉันมีโอกาไปเยี่ยมคอลลีลูกสาว
ในเมืองลาสเวกัส รัฐเนวาดา
สหรัฐอเมริกา เธอเพิ่งย้ายไปอยู่ที่นั่น
กับสามีและลูกสองคน วอร์ดของคอลลี
ประชุมตอนเที่ยง เราจึงมีเวลาเตรียม
ตัวตอนเช้าแบบสบายๆ ไม่เร่งรีบและ
พูดถึงสิ่งที่เราจะทำหลังเลิกโบสถ์
เนื่องจากคอลลีไม่เคยมีโอกาไป
พระวิหาร เราจึงตัดสินใจว่าจะไปถ่ายรูป
เด็กๆ บริเวณสนามรอบพระวิหาร

เช่นเดียวกับพระวิหารทุกแห่ง
สนามรอบพระวิหารลาสเวกัส เนวาดา
สวยงามและได้รับการดูแลอย่างดี
มีน้ำพุและดอกไม้สวยงาม

หลังจากอ่านเรื่องที่ประธานโรมัส
เอส. มอนสันเล่า คอลลีก็อยากพา
ลูกๆ ไปพระวิหารเพื่อให้พวกเขา
ได้สัมผัสจริงๆ (ดู “Finding Peace,”
Liahona, Mar. 2004, 5–6) อย่าง
แรกๆ ที่เธอทำคืออธิบายเรื่องความ
ศักดิ์สิทธิ์และความสำคัญของ

พระวิหารให้สเตลลาลูกสาวของเธอฟัง
สเตลลาเข้าใจเช่นเดียวกับเด็กสาม
ขวบทั่วไป เรากระตุ้นให้เธอเอามือ
แตะพระวิหาร เราถ่ายรูปสเตลลากับ
น้องชายวัยสามเดือนของเธอขณะเอา
มือแตะพระวิหารหลายรูป

เมื่อได้เวลากลับ สเตลลาไม่อยาก
กลับ เราคิดว่าเราเข้าใจสาเหตุ นั่น
เพราะเธอมีความสุขมากในสภาวะ
แวดล้อมที่สวยงามและไม่ต้องสงสัย
ว่าเธอรู้ลึกถึงวิญญาณเดียวกันกับที่
เรารู้สึก

หลังจากพาเธอขึ้นรถและรัดเข็มขัด
เราเริ่มออกรถ ดินันท์เหลียวมองรอบๆ
โบกมือ และพูดกับสเตลลาว่า “บอก
ลาพระวิหารสิลูก” เธอมองดูพระวิหาร
โบกมือ และพูดว่า “ลาก่อนพระวิหาร
ลาก่อนค่ะ คุณตา” ดินันท์ไม่แน่ใจว่า
ดินันท์ได้ยินถูกต้อง แต่เมื่อเหลียวมอง
สเตลลาและเห็นเธอน้ำตาคลอ ดินันท์รู้ว่า
เราทั้งคู่ได้ยินเหมือนกัน

คุณตาของสเตลลา—ทิม สามีของ
ดินันท์—สิ้นชีวิตได้สี่ปีก่อนสเตลลา
เกิด เธอเคยเห็นรูปคุณตาและได้ยืน
ครอบครัวยุติถึงท่าน แต่ท่านไม่ได้อยู่
ในการสนทนาของเรานั้น

ตอนที่ทิมสิ้นชีวิต เรามีหลานคน
เดียว เวลานั้นเรามีหลาน 12 คนและ
ทุกครั้งที่มีอาหารแรกเกิดคนใหม่ผู้
เพิ่งจากที่ประทับของพระบิดาบน
สวรรค์ ดินันท์อยากถามว่า “หลานเจอ
คุณตาหรือเปล่า คุณตาฝากคำแนะนำ
อะไรมาบ้าง”

วันนั้นประจักษ์พยานของดินันท์
เกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหาร
เข้มแข็งขึ้น เราอาจจะไม่สามารถพา
ลูกเล็กๆ ของเราเข้าไปข้างในกับเราได้
แต่เราสามารถพาพวกเขาไปถึงประตู
และให้พวกเขาวางมือบนประตูที่
สมาชิกผู้มีค่าควรนับไม่ถ้วนใช้เข้าไป
ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า ■

เคธี รอสเชียร์, รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

อะไรสำคัญต่อฉันมากที่สุด

เมื่อเรียนมหาวิทยาลัยปีสามได้ราว 6 ครั้งปี ดิฉันรู้ว่าเงินที่เก็บไว้จ่ายค่าเช่าและค่าสาธารณูปโภคคงจะไม่พอให้ดิฉันอยู่พักฤดูร้อน ช่วงเวลานั้นของปีดิฉันน่าจะทำงานหาเงินมาใช้เทอมถัดไปได้ ดิฉันได้งานนอกเวลาเป็นพนักงานร้านค้า

ทุกอย่างราบรื่นดีจนกระทั่งตารางงานเปลี่ยนเป็นต้องทำวันอาทิตย์ด้วย ในช่วงสัมภาษณ์งาน ดิฉันไม่ได้พูดอะไรเลยเรื่องการไม่ทำงานวันอาทิตย์ เพราะตอนนั้นร้านปิดวันอาทิตย์ แต่งานสำคัญต่อดิฉัน และดิฉันชอบงานที่ทำอยู่ ดิฉันทำงานกับเพื่อนคนหนึ่งระหว่างเราจะว่างวันอาทิตย์สองวัน และทำงานวันอาทิตย์อีกสองวัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ดิฉันเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักรได้บ้างและทำการเรียกของดิฉัน

แต่ไม่นานก็พบว่าดิฉันไม่สามารถทำตามตารางเดิมได้ ดิฉันมีความรู้สึกอยู่แล้วว่าไม่สามารถทำความรับผิดชอบวันอาทิตย์ให้สมบูรณ์ถึงแม้จะไม่ได้ทำงานทุกวันอาทิตย์ ดิฉันเริ่มถามตนเองว่าจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเปลี่ยนสถานการณ์นี้ หลังจากสวดอ้อนวอนทูลขอวิธีทำให้หัวหน้างานใจอ่อน ดิฉันอ่าน 1 นิไฟ 7 ดิฉันจำได้ขณะอ่านข้อ 19 หลังจากนั้นไฟสวดอ้อนวอนใจพี่ๆ ของท่านอ่อนลง ในที่สุด ดิฉันก็สามารถพูดกับนายจ้างเรื่องไม่ทำงานวันอาทิตย์ได้

ดิฉันบอกหัวหน้างานว่าดิฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย พวกเขาถามว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเชื่ออะไร เมื่อดิฉันถามพวกเขาว่าจะหยุดวันอาทิตย์ได้ไหม คำตอบคือไม่ได้ พวกเขาชี้ให้

เห็นว่าในระหว่างสัมภาษณ์ดิฉันครั้งแรก ดิฉันพูดว่าดิฉันทำงานได้ทุกวันและไม่เคยเอ่ยเรื่องศาสนา

หลายเดือนผ่านไปโดยไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงจนกระทั่งวันอาทิตย์วันหนึ่งดิฉันรีบออกจากการประชุมที่โบสถ์เพื่อไปทำงาน ดิฉันถามตนเองว่า “อะไรสำคัญต่อคุณมากที่สุด” คำตอบมาทันทีและแทบไม่ต้องคิดศาสนจักร พระกิตติคุณ การรับใช้ในการเรียกของดิฉัน การเข้าร่วมการประชุมวันอาทิตย์ด้วยสุดใจของดิฉัน และการเป็นสาวกในคำพูดและการกระทำ

ดิฉันตัดสินใจว่าจะขอไม่ทำงานวันอาทิตย์อีกครั้ง แต่คราวนี้ดิฉันจะถือจดหมายลาออกไปด้วยในกรณีที่พวก

เขาปฏิเสธครั้งที่สอง

ดิฉันสวดอ้อนวอน อดอาหาร และได้รับข้อความหนุนใจจากเพื่อนๆ

ช่วงที่สัมภาษณ์ ถึงแม้ใจดิฉันจะเต้นรัว แต่ดิฉันรู้สึกสงบเพราะรู้ว่ากำลังทำสิ่งที่ถูกต้อง คราวนี้หัวหน้างานตอบตกลง คำสวดอ้อนวอนของดิฉันได้รับคำตอบ ดิฉันนึกจดหมายลาออกทันทีที่ถึงบ้าน

ดิฉันได้รับพรมากมายจากประสบการณ์นี้ แต่พรที่จับต้องได้และเกิดขึ้นทันทีคือดิฉันสามารถทำงานนี้ต่อและยังคงรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ได้เหมือนเดิม ดิฉันสำนึกคุณต่อพระเจ้าจริง ๆ สำหรับพรนั้น ■

เอลิโอนรา ซอนเกลินี, เมืองตรีเอสเต อิตาลี

วันอาทิตย์วันหนึ่งดิฉันรีบออกจากการประชุมที่โบสถ์เพื่อไปทำงาน ดิฉันถามตนเองว่า “อะไรสำคัญต่อคุณมากที่สุด”

งานเผยแผ่ไม่ง่าย ชีวิตไม่ง่ายเช่นกัน ทุกคนจะได้รับบาดเจ็บไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ความเจ็บปวดบางอย่างเกิดจากการล่วงละเมิดที่ไม่ได้แก้ไข บ้างเกิดจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย บ้างเกิดเมื่อเราเห็นคนที่เรารักปฏิเสธพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์หรือไม่เชื่อสัตย์ต่อสิ่งที่พวกเขารู้ว่าจริง แต่เรารู้จักพระผู้เป็นเจ้าผ่านทั้งหมดนี้ และเราเติบโตเพื่อเป็นสานุศิษย์ของพระผู้ช่วยให้รอดใจเราเปลี่ยน และการเปลี่ยนนั้นถาวรเมื่อเรายังคงเลือกความชอบธรรมมากกว่าบาปและความสงสัย

นักรบหนุ่ม 2,000 คนนั้นมุ่งมั่นในความปรารถนาของพวกเขา พวกเขาจะไม่ยอมแพ้ แม้เมื่อเส้นทางนั้นยาก คนรุ่นก่อนพ่อแม่ของพวกเขาได้รับการสอนจากแอมันและพี่น้องของเขา ผู้สอนศาสนาเหล่านั้นประสบความสำเร็จมาก แต่พวกเขาต้องจับให้แน่นและไม่ยอมแพ้เมื่องานเผยแผ่ของพวกเขายากและน่าท้อใจ

แอมันพูดถึงช่วงเวลาเหล่านั้นว่า “บัดนี้เมื่อใจเราหดหู่ และเราเกือบจะกลับอยู่แล้ว, ดูเถิด, พระเจ้าทรงปลอบโยนเรา, และตรัส: จงไปในบรรดาชาวเลมัน, พี่น้องของเจ้า, และจงรับความทุกข์ของเจ้าด้วยความอดทน, และเราจะให้ความสำเร็จแก่เจ้า” (แอลมา 26:27)

ด้วยความอดทนและความมุ่งมั่น แอมันกับเพื่อนๆ ทำงานฟันฝ่าความทุกข์ยากและประสบความสำเร็จอย่างมากในท้ายที่สุด

ความมุ่งมั่นในพระกิตติคุณ

ในปี 1999 ชิสเตอร์มาร์ก บาร์จากเมืองโคลัมบัส รัฐโอไฮโอ สหรัฐอเมริกามาถึงคณะเผยแผ่

นะโงะยะ ญีปุ่น คนญี่ปุ่นไม่ง่ายสำหรับเธอ แต่เธอมุ่งมั่น ทันทีที่เธอฝึกสื่อสาร เธอไม่หยุดพูดคุยกับผู้คนเกี่ยวกับพระกิตติคุณ

คำสัญญายิ่งใหญ่ทำไว้กับผู้สอนศาสนาที่ซื่อสัตย์ มีวิริยะอุตสาหะ และมุ่งมั่นผู้อำปอกด้วยความองอาจ กล้าหาญและความรัก และทำงานสุดกำลังในวิธีที่พระเจ้าทรงกำหนด (ดู คพ. 31:7) แต่ผู้สอนศาสนาบางคนกลัวกฎปฏิเสธและปล่อยให้ความกลัวเอาชนะความองอาจกล้าหาญและความรัก

แต่ไม่ใช่ชิสเตอร์บาร์! เธอหาและสอน เธอสอนและหาตลอดการเป็นผู้สอนศาสนาของเธอ

ในวันสุดท้ายของงานเผยแผ่ ชิสเตอร์บาร์เดินทางกลับบ้านพักคณะเผยแผ่ในนะโงะยะ คีนันข้าพเจ้าจะสัมภาษณ์เธอและบอกเธอว่าเธอทำงานได้ยอดเยี่ยม และวันรุ่งขึ้นเธอจะกลับบ้าน

ขณะเดินทางเธอเห็นเด็กสาววัยมัธยมปลายกลุ่มหนึ่งคุยกันบนรถไฟไฟฟ้าใต้ดิน เธอเข้าไปหาพวกเขาและถามว่าเธอจะคุยด้วยได้ไหม เธอพูดถึงพระกิตติคุณและการฟื้นฟูพระกิตติคุณ จากนั้นเธอให้อีกสารผู้สอนศาสนาแก่เด็กสาวคนหนึ่งที่อยู่เหมือนจะสนใจและบอกเธอเรื่องชิสเตอร์ผู้สอนศาสนาที่สามารถสอนพระกิตติคุณแก่เด็กสาวคนนั้นได้

จากนั้นชิสเตอร์บาร์ก็มาถึงบ้านพักคณะเผยแผ่และรับการสัมภาษณ์โดยไม่ได้เล่าประสบการณ์บนรถไฟไฟฟ้าใต้ดินให้ข้าพเจ้าฟัง สำหรับเธอ นั่นเป็นเรื่องธรรมดา เธอเพียงแต่ทำสิ่งที่รู้ว่าถูกต้องตลอดทางจนจบ บางทีนี่อาจจะเป็นนิยาม *ความมุ่งมั่น* ที่ดี

ที่สุดของพระกิตติคุณเท่าที่ข้าพเจ้ารู้นั่นคือไม่ว่าอะไรก็ตาม จงมีศรัทธาต่อไปในพระผู้เป็นเจ้าและคำสัญญาของพระองค์ ทำสิ่งถูกต้องตลอดเวลาไม่ว่าใครจะรู้หรือไม่ก็ตาม

ชิสเตอร์บาร์กลับบ้านที่โคลัมบัส เธอพบสามีในอนาคตในวอร์ดนักศึกษา วอร์ดหนึ่ง และสร้างครอบครัวพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ด้วยกัน

หญิงสาวบนรถไฟไฟฟ้าใต้ดิน—ฮิโตมิ คิตะยามะ—เรียนกับชิสเตอร์ผู้สอนศาสนา ฮิโตมิมานะบากบันและแสดงให้เห็นความมุ่งมั่นในแบบของเธอขณะน้อมรับความจริงของพระกิตติคุณ โดยเอาชนะการต่อต้านจากสมาชิกครอบครัวและความสงสัยของเธอ

เราพบฮิโตมิราวหกปีต่อมาที่การประชุมผู้สอนศาสนาในโตเกียว เธอกำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาที่นั่น เธอเล่าให้เราฟังว่าพบชิสเตอร์บาร์บนรถไฟไฟฟ้าใต้ดินและเรื่องที่เธอเปลี่ยนใจเลื่อมใสในพระกิตติคุณในเวลาต่อมา

หลังจบงานเผยแผ่เธอพบและแต่งงานกับอดีตผู้สอนศาสนาคนหนึ่ง ชื่อชิมเป ยามาซึตะ น่าสนใจตรงที่

พยายามเป็น ศาสนิกย์ที่ดีขึ้น “ข้าพเจ้า สนับสนุน

ทุกคน ไม่ว่าคนหนุ่มสาวหรือ
สูงวัยให้ทบทวนเป้าหมายและ
วัตถุประสงค์ พร้อมทั้งพยายามมี
วินัยให้มากขึ้น ความประพฤติและ
การเลือกของเราในแต่ละวันควร
สอดคล้องกับเป้าหมายของเรา”

เอลเดอร์เควินทีน แอล. คูทแห่งโครัมอัครสาวก
สิบสอง, “เลือกอย่างฉลาด,” เลียไฮนา,
พ.ย. 2014, 49

ชิมเปเป็นลูกชายของคนที่เอลเดอร์
แรนดี้ เช็คเคทส์และข้าพเจ้าสอนใน
ฤดูร้อนปี 1971 ขณะรับใช้งานเผย
แผ่ครั้งแรกในญี่ปุ่น

ไม่เฉพาะในการเผยแผ่พระ
กิตติคุณเท่านั้นที่เราต้องมีความมุง
มั่นในการทำสิ่งถูกต้อง เราต้องมีความ
มุ่งมั่นอันชอบธรรมแบบเดียวกันขณะ
ที่เราหมยมั่นเอาชนะบาปและการ
ล่อลวงส่วนตัว เรียนให้จบ มุ่งหมาย
แต่งงานในพระวิหารและมีครอบครัว
นิรันดร์ เราจะต้องมีความมุ่งมั่น
ความรัก และความยึดหยุ่นขณะที่เรา
ยึดครองกับลูกๆ ของเราไว้อย่างแน่นและ
ฟันฝ่าปัญหาท้าทายที่เกิดขึ้นกับชีวิต
แต่งงานและทุกครอบครัว เราจะต้อง
มีความมุ่งมั่น ความตั้งใจ และความ
อดทนเมื่อพรที่เราแสวงหาไม่มาใน
กรอบเวลาที่เราคาดหวัง

ในทั้งหมดนี้และในสิ่งชอบธรรม
ทุกประการ ความตั้งใจจะทำการ
ต้องและเป็นคนถูกต้องจะถูกชาวโลก
ท้าทาย แต่เราต้องไม่เลิกกลางคัน เรา
ต้องพยายามต่อไปจนเราบรรลุเป้าหมาย

สุดท้ายแล้วเป้าหมายของเราคือชีวิต
นิรันดร์กับสามเฝ้าหรือภรรยา กับบุตรธิดา
ของเรา และกับบุตรธิดาของคนรุ่น
ต่อไป

ตั้งเป้าหมายที่คุ้มค่า

เราพัฒนาความตั้งใจว่าจะทำถูก
ต้องอย่างไร และเรามีพลังทำเช่นนั้น
อย่างไร

หนึ่ง เราตั้งเป้าหมายที่คุ้มค่าแก่การ
ทำให้บรรลุผลสำเร็จและสอดคล้องกับ
เป้าหมายสูงสุดของชีวิตนิรันดร์
นี้รวมถึงเป้าหมายด้านการศึกษาและ
งานอาชีพที่จะนำไปสู่และสอดคล้อง
กับครอบครัว การเติบโตส่วนตัว การ
รับใช้ ความแข็งแกร่งในศาสนจักร และ
ความสุขส่วนตัว การตั้งเป้าหมาย
เหล่านี้ส่วนหนึ่งจะเป็นการเลือกของ
ตัวเราเอง แต่อีกส่วนต้องรวมถึงการ
สวดอ้อนวอนและการเปิดเผยส่วนตัว
ด้วย หากท่านใส่ใจพอจะแสวงหาพระ
ประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระองค์
จะทรงตอบ

หนึ่งในหลายเรื่องที่ท่านควรสวด
อ้อนวอนคือขอให้พบคู่ชีวิตที่มีค่า
ควร คนที่ท่านจะไปพระวิหารกับเขา
และทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ด้วยกัน
ได้ หากท่านต้องการทำและรักษา
พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ และมีแรงจูงใจ
จะทำให้บรรลุเป้าหมายอันชอบธรรม
ที่สุดของท่าน จงแสวงหาพรและ
ความรับผิดชอบเรื่องแต่งงานร่วม
กับการสวดอ้อนวอน

ในด้านนี้และด้านอื่นของชีวิต จง
หาให้พบพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์
ให้ท่านทำอะไร จงศึกษาไตร่ตรอง จง
ตัดสินใจ นำไปทูลพระเจ้าและหาให้
พบ จากนั้นจงเดินหน้าทำเป้าหมาย
ของท่านให้บรรลุผลสำเร็จ

ในทั้งหมดนี้ หากเราจะมุ่งมั่น
ในสิ่งชอบธรรม เราต้องใกล้ชิด
พระเจ้าผ่านการดำเนินชีวิตอย่างชอบ
ธรรม บางสิ่งจะทำให้เราเขวจากการ
บรรลุเป้าหมายอันชอบธรรมของเรา
มากกว่าการไม่มีค่าควรรับพรของพระ
วิญญาณในชีวิตเรา

จงตั้งเป้าหมายอันชอบธรรม สวด
อ้อนวอนและแสวงหาการนำทางของ
พระเจ้าเสมอ จงมีค่าควรและหลีกเลี่ยง
สิ่งเหล่านั้นที่จะทำให้เขวหรือขัด
ขวางความก้าวหน้าของท่าน มีและ
ใช้ใบรับรองพระวิหารของท่าน รักษา
พันธสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยาม
ที่ชีวิตยากลำบาก แสวงหาพรของการ
แต่งงานนิรันดร์และครอบครัว แล้ว
จงยึดไว้ให้แน่น อย่ายอมแพ้ อย่าเลิก
กลางคัน

จงยึดมั่นในสิ่งชอบธรรมทุก
ประการ ท่านจะเห็นศรัทธาของท่าน
เข้มแข็งขึ้น ท่านจะเห็นความเข้ม
แข็งและพรสวรรค์ของท่านลึกซึ้ง
ขึ้นและขยายขณะที่ศรัทธาของท่าน
เพิ่มพูน จงจำสิ่งที่เอลเดอร์เจฟฟรีย์
อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัมอัครสาวก
สิบสองสัญญาไว้ “พรบางอย่างมาเร็ว
บางอย่างมาช้า และบางอย่างไม่มา
จนวาระสุดท้ายของชีวิต แต่สำหรับผู้
ที่ยอมรับพระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์ พรจะมา”³

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง
“ความมุ่งมั่น” ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ วัน
ที่ 4 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014 ดูปบทความเต็มเป็น
ภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. Vocabulary.com/dictionary/tenacity.
2. ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “ผู้สอนศาสนา
เรียนยอดเยี่ยม,” เลียไฮนา, พ.ย. 2002, 57–58;
พระคัมภีร์มอรมอนพูดถึงพวกเขาอย่างไรให้ดู
แอลมา 53:17–21; 56:17, 45–48; 57:20–21.
3. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “มาหาโปรphetแห่งสิ่ง
ประเสริฐซึ่งจะมาถึง,” เลียไฮนา, ม.ค. 2000, 45.

แชมป์ สนับสนุน วันสะบาโต

โดย ซาแมนธา แม็คแฟตเตน

เมื่อโค้ชรักบี้ของดิฉันบอกทีมของเราว่ารอบก่อนชิงชนะเลิศในการแข่งขันชิงแชมป์ระดับประเทศมีกำหนดแข่งวันอาทิตย์ ทั้งหมดที่ดิฉันคิดได้คือ “ทำไมต้องตอนนี้”

ทีมรักบี้หญิงของมหาวิทยาลัยคัมยังก์ปี 2010 ของดิฉันเตรียมตัวมานานเพื่อเป็นแชมป์ทุกฤดูกาล เราตั้งตารอที่จะได้เล่นกับทีมที่ชนะเราในการแข่งขันเมื่อปีที่แล้ว ดิฉันเชื่อมั่นว่าเราจะชนะ—เพราะผู้เล่นบางคนของเราเก่งที่สุดในประเทศ เราต้องการพิสูจน์ตนเองกับโลกรักบี้ โดยเฉพาะชนชั้นแชมป์ระดับประเทศ แต่กลายเป็นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีเส้นทางอื่นให้เรา

ยึดมาตรฐานของเรา

เจ้าหน้าที่การแข่งขันยืนยันกับเราว่ารอบของเรามีกำหนดแข่งวันศุกร์และวันเสาร์ แต่เพราะเกิดข้อผิดพลาด จึงจัดให้เราแข่งวันเสาร์และวันอาทิตย์แทน เราไม่ทราบเรื่องความผิดพลาดครั้งนี้จนถึงห้าวันก่อนแข่ง ซึ่งจัดในเมืองแซนฟอर्ड รัฐฟลอริดา

สหรัฐอเมริกา เนื่องจากสมัยนั้นรักบี้หญิงไม่ใช่ทีมทางการของบิวายยู เราจึงต้องตัดสินใจเองว่าจะแข่งหรือไม่แข่ง เราเลือกไม่แข่ง นั่นเป็นการตัดสินใจที่ทุกคนเห็นพ้องและไม่มีใครคัดค้าน

การแข่งขันวันอาทิตย์ไม่ใช่สิ่งที่เราจะทำ และดิฉันไม่เคยเลือกทำแบบนั้น พ่อแม่สอนดิฉันให้รักษาวินัยสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ และดิฉันให้เกียรติพระบัญญัติข้อนี้ตลอดชีวิต การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์สำคัญกว่าทีมรักบี้

แต่การรู้ว่าเรากำลังทำสิ่งถูกต้องไม่ได้ทำให้ง่ายขึ้นเลย เราอดใจเมื่อเราบินไปฟลอริดาทั้งๆ ที่รู้ว่าไม่ว่าเราจะชนะหรือแพ้ วันเสาร์จะเป็นรอบสุดท้ายของเรา

หลังจากมาถึงฟลอริดา เราได้รับโทรศัพท์จากนักข่าว *New York Times* ผู้ต้องการขัั้นปกเรื่องของเรา เราตกตะลึง เราไม่คิดว่าจะมีคนสนใจการเลือกให้เกียรติวันสะบาโตของเรานับประสาอะไรกับหนังสือพิมพ์ระดับประเทศ

ดิฉันไม่เคยคิดว่า
การเลือกรักษา
วันสะบาโตให้
ศักดิ์สิทธิ์จะมีผลต่อ
คนมากมายขนาดนี้

วันศุกร์ซึ่งตรงกับเวลาที่เราจะลงแข่งถ้าไม่เกิดข้อผิดพลาดเรื่องตารางเวลา เราไปพระวิหารออร์แลนโด ฟลอริดาเพื่อรับบำเพ็ญตบะแทนคนตาย หลังจากทำศาสนพิธี ประธานพระวิหารพูดกับเรา เขาตั้งบทความที่เขียนเกี่ยวกับเราออกมาอ่านความเห็นบางตอนที่ผู้อ่านโพสต์ออนไลน์ สนับสนุนการตัดสินใจของเรา

ต่อจากนั้นโค้ชก็อ่านความเห็นเพิ่มเติมที่เขาได้รับให้เราฟัง วิสุทธิชนยุคสุดท้ายและคนอื่นๆ ขอบคุณเราสำหรับแบบอย่างของเรา และบอกเราว่าการเห็นผู้คนยึดมาตรฐานของตนทำให้พวกเขามีพลังขึ้นมาอีก

ครั้ง คำพูดของพวกเขา
เขายกระดับวิญญาณของเรา
ตอนนั้นเองที่เราเริ่ม
ตระหนักในอิทธิพลที่เราจะมีได้
โดยไม่ต้องเป็นแชมป์ระดับประเทศ
ดิฉันทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์
ทรงรู้จักเรา แต่ดิฉันไม่เคยคิดว่ามี
คนดูอยู่ การงานรับการตัดสินใจของเรา
ทำให้เรามีจุดประสงค์ใหม่สำหรับการ
อยู่ในฟลอริดา นั่นคือ เราไม่ได้อยู่ที่นั่น
เพื่อชนะ แต่เพื่อยึดมาตรฐาน
ของเรา

เส้นทางที่ดีกว่า

วันเสาร์มาถึง และเราชนะการ
แข่งขัน 46 ต่อ 7 หลังจากนั้นเราเดิน
ไปหาเจ้าหน้าที่และบอกพวกเขาว่าเรา
สละสิทธิ์รอบที่ต้องลงแข่งวันอาทิตย์
—ซึ่งยังเฝ้าต้องแข่งกับทีมที่ชนะ
เราเมื่อปีที่แล้ว ดิฉันผิดหวังที่ฤดูกาล
ของเราจบลงแบบนี้ ดิฉันหวังว่าจะได้
แข่งกับทีมนี้ แต่ดิฉันไม่ได้หวังว่าเรา
จะแข่งกับพวกเขาหรือกับใครในวัน
สะบาโต

บทความหลายสิบเรื่องเขียนเกี่ยวกับ
เรา เราได้รับจดหมายและอีเมล
ให้กำลังใจไม่ขาดสาย โดยการยึด
มาตรฐานของเรา เราเข้าถึงผู้คนได้

การให้เกียรติวัน สะบาโต

“พระเจ้าช่วยให้รอด
ทรงเรียกพระองค์เอง
ว่าเจ้านายเหนือวัน
สะบาโต นี่เป็นวัน

ของพระองค์! พระองค์ทรงบัญชาเรา
ซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้เรา รักษา วันสะบาโต
หรือทำให้วันสะบาโต ศักดิ์สิทธิ์ เรา
อยู่ภายใต้พันธสัญญาที่จะทำดังนี้

... [เรา] ถาม [ตัวเรา] ว่า ‘ข้าพเจ้า
ต้องการส่ง สัญญาอะไรให้พระ-
ผู้เป็นเจ้า’ คำถามนั้นทำให้การเลือก
ของ [เรา] เกี่ยวกับวันสะบาโตชัดเจน
มาก ...

“... เราทราบว่าไม่ว่าเราจะอยู่ที่
ไหนก็ตาม เราต้องเป็นแบบอย่างของ
ผู้เชื่อท่ามกลางครอบครัว เพื่อนบ้าน
และมิตรสหายของเรา ผู้เชื่อที่แท้จริง
รักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์”

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เฮลสัน แห่งโครัมอัครสาวก
สิบสอง, “สะบาโตคือวันปัตติยัคดิ์,” *เลียวนา*,
พ.ศ. 2015, 129–130, 132

มากกว่าที่เราจะเข้าถึงได้หากเราเป็น
แชมป์

ดิฉันเรียนรู้ว่าต้องวางใจให้พระ
บิดาบนสวรรค์ทรงนำดิฉันไปในเส้น
ทางดีกว่าที่ดิฉันคิดให้ตนเอง ทีมของ
ดิฉันต้องการพิสูจน์ตนเองโดยการ
เป็นแชมป์ แต่เวลานี้ดิฉันตระหนัก
ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการ
ให้เราทำแตกต่างจากนั้นโดยสิ้นเชิง
พระองค์ทรงนำเราให้มีโอกาสเป็น
แบบอย่างเมื่อเราคิดว่าไม่มีใครดูอยู่
และพระองค์ทรงสามารถใช้เราเพื่อ
คุณความดีเพราะเราเลือกเชื่อฟัง ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐอูชิงตัน สหรัฐอเมริกา

ภาพถ่ายเพื่อโดยทีมหญิงรักบี้ดูการ์ (ปีวายุ) และพอล เมเยอร์ส

ส่วนที่ยากที่สุด ของการเป็น **ผู้สอนศาสนา**

บางครั้งอุปสรรคใหญ่ที่สุดในงานเผยแผ่ศาสนาไม่ใช่งานเผยแผ่ศาสนา

โดย ดร. เวนดี้ อุลริช

ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งเคยบอกดิฉันว่า “เมื่อคนพูดว่างานเผยแผ่จะยาก ดิฉันคิดว่านั่นหมายความว่าดิฉันคงจะหนาวหรือประสบสภาพความเป็นอยู่ที่ลำบากหรือมีปัญหาเรื่องภาษา แต่สำหรับดิฉันส่วนที่ยากที่สุดคือสิ่งที่เกิดขึ้นในความคิด—เช่น รู้สึกท้อหรือโกรธเคืองหรือไม่ชอบพูดคุยกับคนแปลกหน้า—รับมือกับเรื่องดีเรื่องร้ายสารพัด การถูกปฏิเสธ การเปลี่ยนแปลง”

เพื่อเตรียมทำงานเผยแผ่ ท่านสามารถและควร อ่าน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* ศึกษาพระคัมภีร์ เรียนรู้วิธีทำอาหารและซักชุดเสื้อผ้า แต่ท่านควรมีประสบการณ์จริงในเวลานั้นเช่นกันกับทักษะ *ทางอารมณ์ สังคม และอื่นๆ* ที่ท่านจะต้องมีเมื่อเป็นผู้สอนศาสนา ต่อไปนี้เป็นทักษะบางประการ ท่านสามารถทำเครื่องหมายหนึ่งหรือสองข้อเพื่อเริ่มฝึกตอนนี้

ทักษะของการเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตนโดยไม่รู้สึกละอายใจ

ซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งในประเทศแอสเซมาสหรัฐอเมริกาบอกดิฉันว่า “ดิฉันคิดว่าเมื่อพวกเขาวางมือมอบหน้าที่ดิฉันคงนึกว่าตนเองจะมีพลังมากเป็นพิเศษ ดิฉันตกใจมากเมื่อไปถึงคณะเผยแผ่และทราบว่าดิฉันยังเหมือนเดิม ดิฉันยังมีความอ่อนแอ ความกลัว และไม่เก่งเหมือนเดิม สิ่งเหล่านั้นไม่ได้หายไปไหน ดิฉันต้องเรียนรู้วิธีรับมือกับการที่ดิฉันไม่เก่งพอจะทำงานของพระเจ้า”

ไม่ว่าท่านจะเข้ามาในคณะเผยแผ่พร้อมความสำเร็จมากมายหรือเล็กน้อย หากท่านอ่อนน้อมถ่อมตน สอนได้ เต็มใจพยายามและทำงานต่อ

ไป พระเจ้าย่อมสามารถทำงานกับท่านได้ แต่ทักษะการเป็นผู้สอนศาสนาของท่านจะดีขึ้นก็ต่อเมื่อท่านฝึก ถามคำถาม ขอความช่วยเหลือ และพยายามต่อไป หากท่านเชื่อมั่นว่าทุกคนเก่งมาตั้งแต่เกิด (หรือไม่เก่งมาตั้งแต่เกิด) เรื่องงานเผยแผ่ศาสนา ภาษา ประจักษ์พยาน หรือความสัมพันธ์ ท่านจะลำบากกว่าเดิม

ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งเคยพูดกับดิฉันว่า “ผมต้องเรียนรู้ว่านั่นเป็นงานของพระเจ้า ไม่ใช่ของ ผม และผมรับได้ถ้าผมรู้สึกไม่เก่งพอเพราะผมเป็น คนไม่เก่ง ผมไม่มีวันเก่งพอจะทำงานที่พระเจ้าเป็นเจ้านั่นทรงทำได้ มีมากมายที่ผมสามารถทำได้ดีขึ้นได้ แต่ผมต้องไม่คิดจะทำทั้งหมดด้วยตนเอง ผมพึ่งพาพระองค์ได้”

พยายามทำสิ่งใหม่และยาก จากนั้นท่านจะเรียนรู้ว่าต้องไม่
จริงจังเกินไปกับความรู้สึกไม่เก่งพอ ตัวอย่างเช่น:

- ลองทำสิ่งที่นำท่านออกจากโซนสบายของตนเอง เช่น
งานใหม่ กิจกรรมนอกหลักสูตร หรือชั้นเรียนที่ไม่คุ้นเคย
ถามคำถาม ขอความช่วยเหลือ วิเคราะห์ข้อผิดพลาด และ
พยายามต่อไปยอมรับว่ามีหลายสิ่งที่ท่านต้องฝึกฝนและทำ
ด้วยเหตุนี้จึงได้ฝึกกว้างใจว่าท่าน จะ พยายามทำให้ดีขึ้น
- แหย่เสียงในความคิดที่บอกท่านว่าคนเราเกิดมาพร้อม
พรสวรรค์ สติปัญญา หรือทักษะทางสังคมหรือพวกเขาไม่
ได้เกิดมาพร้อมสิ่งเหล่านั้น นักกีฬา นักดนตรี นักวิชาการ
—และผู้สอนศาสนา—ที่เก่งที่สุดของโลกประสบความสำเร็จ
ล้มเหลวมากมายและฝึกหลายชั่วโมงกว่าจะประสบความสำเร็จ

ทักษะการเผชิญหน้ากับการถูกปฏิเสธที่อาจเกิดขึ้น (และเกิดขึ้นจริง)

การถูกปฏิเสธและความผิดหวังเป็นประสบการณ์ประจำวันของผู้สอนศาสนา จึงฝึกรับความเสี่ยงและเผชิญหน้ากับการถูกปฏิเสธเพื่อท่านจะรับรู้สึกละเล่านั้นได้ดีขึ้น

- สมัครงาน รับการสัมภาษณ์งาน และทำงานนอกเวลาหรืองานเต็มเวลา
- ลงคัดเลือกเข้าทีมกีฬาหรือการแสดง
- ขอคนออกเดทหรือไปร่วมกิจกรรม
- เมื่อสถานการณ์ไม่ราบรื่น ให้สังเกตความคิดและการกระทำที่ช่วยท่านเผชิญและรู้สึกดีขึ้น
- เรียนรู้จากความล้มเหลวและลองอีกครั้ง

ทักษะด้านการใช้แรงจูงใจ

เราทุกคนต้องคิดหาวิธีจูงใจตนเองเมื่อเราเบื่อและสงบสติอารมณ์เมื่อเราเครียดเกินไป

- หากสถานการณ์น่าเบื่อหรือไม่ก้าวหน้า จงสงสัยว่ามีอะไรผิดปกติและจะแก้ อย่างไร คิดหาวิธีแก้ หรือหาให้พบว่าท่านจะเรียนรู้อะไรได้บ้าง
- สังเกตเวลาที่ท่านเครียดเกินไปและเรียนรู้สิ่งที่ท่านจะยังทำต่อไปได้เพื่อสงบสติอารมณ์ (พูดคุยกับบางคน ผ่อนคลาย เขียน ร้องเพลง เดิน) ถอยมาตั้งหลัก วิเคราะห์ปัญหาให้คนอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไป สวดอ้อนวอน และแย่งกับความรู้สึกที่ไม่ดีกับตนเอง

ทักษะการจัดการกับความต่าง

คู่ ผู้นำ สมาชิก และผู้สนใจจะดีเยี่ยมแต่บางครั้งจะทดสอบความอดทนของท่านเช่นกัน ฝึกกับพี่น้องและเพื่อนๆ เพื่อสิ่งต่อไปนี้

- เรียนรู้ที่ต้องเห็นคุณค่าของผู้อื่นโดยถามว่าเหตุใดพวกเขาจึงทำสิ่งที่ทำอยู่
- รับผิดชอบและขอโทษอย่างจริงใจเมื่อพฤติกรรมของท่านทำร้ายผู้อื่น แม้ท่านจะไม่ตั้งใจก็ตาม
- มองหาคำอธิบายที่แสดงว่าเห็นใจพฤติกรรมของอีกฝ่าย อย่าอาฆาตแค้น
- พูดถึงปัญหาและขอให้ช่วยแก้ปัญหาแทนที่จะตำหนิหรือกลัดกลุ้ม
- เมื่อเกิดความขัดแย้ง ให้ใช้น้ำเสียงนุ่มนวลและเคารพความรู้สึกของผู้อื่น
- เป็นเพื่อนร่วมห้องกับคนที่ต่างจากท่าน คิดบวกและอยากรู้อีกสิ่งที่พวกเขาชอบ

เรซูเม่

ทักษะการสนทนา

ไม่ว่าท่านจะเป็นคนเก็บตัว (เจ็นอาย) หรือคนเปิดตัว (เข้าสังคม) ท่านสามารถเรียนรู้ทักษะการสนทนาที่ดีที่ท่านจะต้องใช้ในงาน เผยแพร่และตลอดชีวิต

หากท่านเป็นคนเก็บตัวมากกว่า

- จงตั้งเป้าหมายพูดคุยกับคนใหม่ๆ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่ที่ไม่รู้จัก) เป็นเวลาห้านาทีทุกสัปดาห์
- ยิ้ม ยินยอมรู้จักผู้คน และฝึกใช้คำถามที่ดีที่ทำให้คนอื่นพูด
- หาวิธีเริ่มการสนทนาและจบการสนทนาอย่างมีมารยาท
- สังเกตเมื่อคนอื่นพยายามเริ่มการสนทนาที่ทำให้ท่านเปิดใจและตอบรับ

หากท่านเป็นคนเปิดตัวมากกว่า

- กระตุ้นให้ผู้อื่นพูดคุยโดยถามคำถาม
- ฝึกเป็นผู้ฟังที่ดี
- มองหาสัญญาณบ่งบอกว่าผู้ฟังกำลังเบื่อ ให้ผู้อื่นมีโอกาสพูด

ทักษะด้านความผาสุกทางกาย

ในฐานะประธานคณะเผยแผ่ สามัคคีฉันพูดกับผู้สอนศาสนาคนหนึ่งซึ่งมีเชื้อชาติและกังวลมาก สามัคคีฉันรู้สึกว่าจะต้องถามเขาว่า “เอเลเตอร์ คุณกินอะไรเป็นอาหารเช้า

“ไอศกรีมครับ”

“คุณกินอะไรเป็นอาหารกลางวัน”

“มันฝรั่งทอดครับ”

“คุณกินอะไรเป็นอาหารเย็น”

“มันฝรั่งทอดกับไอศกรีมครับ”

“คุณกินมันฝรั่งทอดกับไอศกรีมมานานเท่าไรแล้ว”

“ประมาณหนึ่งเดือนครับ”

“นี่เป็นงานมอบหมายของคุณนะ กลับบ้านไปกินอะไรก็ได้ที่เยี่ยมๆ—แต่ไม่ใช่ไอศกรีมรสมินท์”

อาหารและการออกกำลังกายมีผลอย่างมากต่อความรู้สึกของเราเกี่ยวกับชีวิต เริ่มเดี๋ยวนี้

- เรียนรู้เรื่องโภชนาการที่ดี รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ถ้าท่านเป็นคนเลือกกิน ให้เริ่มลองกินอาหารใหม่ๆ สักสองสามอย่าง
- ออกกำลังกาย การออกกำลังกายเป็นประจำช่วยให้ทุกคนจัดการกับความวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้าได้ดีขึ้น เริ่มที่ละนิดและค่อยๆ เพิ่ม เช่น เดินตอนกลางวัน (อาจจะเดินกับเพื่อนหรือเปิดเพลงเดิน) เดินย่ำอยู่กับที่ระหว่างดูทีวี หรือวิดพื้นสองสามครั้ง
- ฝึกดูแลข้าวของ เสื้อผ้า เงิน และเวลาของท่านให้ดี
- บริหารการนอน หากท่านนอนหลับยากหรือตื่นยาก ให้ขอความเห็นจากคนอื่น เข้านอนและตื่นตามเวลาที่ท่านจะใช้เมื่อเป็นผู้สอนศาสนา

ทักษะการคิดบวก

- พัฒนาอารมณ์ขัน หัวเราะตนเอง ไม่ใช่หัวเราะคนอื่น อย่างจริงจังกับทุกเรื่องที่ทำให้ท่านเครียด
- ขอให้ดีต่อผู้สอนศาสนาบอกท่านบางอย่างที่ยากสำหรับพวกเขาและวิธีจัดการหาแนวคิดที่ท่านจะใช้ได้
- เขียนรายการพระคัมภีร์และเพลงสวดที่หนุนใจท่านและทำให้ท่านเปี่ยมด้วยศรัทธา
- แยกเสียงลบในความคิดท่านด้วยความคิดบวก หากเสียงนั้นเสียดสี ดูแคลน ทำให้อาย โกรธ โหดร้าย หรือทำให้ท่านรู้สึกสิ้นหวังหรือหมดหนทาง นั้นไม่ได้มาจากพระเจ้า เสียงของพระองค์จะให้ความหวังให้กำลังใจ และเห็นใจเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อท่านพยายาม

ทักษะด้านความผาสุกทางวิญญาณ

- สวดอ้อนวอนอย่างจริงจัง อัญเชิญพระบิดาบนสวรรค์มานั่งใกล้ท่าน และพูดคุยกับพระองค์อย่างเปิดเผยเกี่ยวกับปัญหา ความปรารถนา และความสำนึกคุณของท่าน ลองสวดอ้อนวอนออกเสียง สวดอ้อนวอนโดยมีกระดาดและปากกาไว้บันทึกความประทับใจ หรือสวดอ้อนวอนเพื่อขอบพระทัยท่านนั้น
- ศึกษาพระคัมภีร์ มองหาและคาดหมายคำตอบเพื่อไขข้อกังวลของท่าน
- เป็นผู้สอนศาสนาเดี๋ยวนี้ ออกไปรับใช้กับผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ให้พระกิตติคุณเป็นหัวข้อสนทนาในทุกๆ วันกับเพื่อนท่าน และแสดงประจักษ์พยานอย่างซื่อสัตย์ที่โบสถ์ ท่านจะตื่นเต้นมากขึ้นกับงานเผยแผ่ศาสนาเมื่อท่านทำเช่นนั้น ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

คนสองแบบที่มักจะมีปัญหา

คนที่ที่มีปัญหาทางอารมณ์ระหว่างเป็นผู้สอนศาสนา มักจะได้แก่

- คนที่เรียนผ่านมาได้โดยไม่ต้องขยันมาก คนที่ฉลาดหรือมีพรสวรรค์มากพอจะผ่านไปได้โดยไม่ต้องขยันมากอาจมองของประทานของพวกเขาเหมือนเป็นอำนาจวิเศษอย่างหนึ่ง เมื่ออำนาจวิเศษเสื่อม (และมักจะเป็นเช่นนั้นเมื่อถึงจุดหนึ่ง) พวกเขาไม่รู้ว่าต้องทำอะไร นอกจากพยายามปกปิดความผิดพลาดของพวกเขา สุดท้ายแล้วทุกคนต้องฝึกเป็นคนอ่อนน้อม ถ่อมตน ขยันขันแข็ง ฝึกฝน ขอความช่วยเหลือ เอาชนะอุปสรรคและความล้มเหลวเพื่อให้ตนเติบโตและพัฒนาต่อไป
- คนที่ไม่ประสบความสำเร็จมากนัก บางคนมองความยากเป็นการยืนยันว่าพวกเขาโง่หรือไม่มีพรสวรรค์ แต่สมองของคนเรากล้าคิดขึ้นและสามารถมากขึ้นเมื่อพวกเขาจัดข้อ วิเคราะห์สิ่งผิดพลาด พยายามแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ขอความช่วยเหลือ ขยันขันแข็ง และฝึกฝน

หากท่านอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง จงเตือนตนเองบ่อยๆ ว่าไม่มีใครเกิดมาเป็นผู้สอนศาสนาที่ยอดเยี่ยม ทักษะการเป็นผู้สอนศาสนาพัฒนาด้วยการฝึกฝน ขยันมากๆ รับความเสี่ยง เอาชนะอุปสรรค ลองอีกครั้งหลังจากผิดพลาด เรียนรู้จากผู้อื่น และพึ่งพาพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ พระองค์ทรงรักท่าน และจะทรงช่วยให้ท่านมีสัมฤทธิ์ผลในพันธกิจส่วนตัวและงานเผยแผ่เต็มเวลา

การเตรียมรับชีวิตผู้สอนศาสนา

ดูแนวคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีเตรียมเป็นผู้สอนศาสนาเดี๋ยวนี้ได้จากหนังสือเล่มเล็กชื่อ การปรับตัวให้เข้ากับชีวิตผู้สอนศาสนา at store.lds.org หรือผ่านอธิการของท่าน

ห้องสนทนา

ท่านเคยประสบพลังของพระคัมภีร์มอรมอนในชีวิตท่านหรือไม่ ลองทดสอบตามที่ผู้สอนศาสนาทำ!

ผมพบชิ้นส่วนที่หายไป

สมาัยเรียนมัธยมปลาย ผมไม่สบายใจกับหลักคำสอนบางอย่างของศาสนจักร จนทำให้ผมแข่งขันน้อยในที่สุด ผมเข้าร่วมกิจกรรมบางอย่างของนิกายหนึ่ง แต่ใจผมไม่เบิกบานนัก ประหนึ่งว่ามีบางอย่างหายไป

ผมใช้เวลาหาสิ่งที่หายไป แต่วันหนึ่งหลังจากสวดอ้อนวอน ผมลืมนิดาและเห็นพระคัมภีร์มอรมอนบนโต๊ะของผม ผมกำลังจะเข้านอนเมื่อความคิดหนึ่งเข้ามา “ผมเกิดมาเป็นมอรมอน ผมอ่านพระคัมภีร์มอรมอนไม่จบได้อย่างไร” วันนั้นผมจึงตัดสินใจว่าจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนให้จบ หลังจากค้นหาลายปี ในที่สุดผมก็พบชิ้นส่วนที่หายไปของความสุখনั้น ■

เอ็ดเดอร์เจย์มี พรอมิส, คณะเผยแผ่เกซอนซิตี ฟิลิปปีนส์

เมื่อคนเปิดหนังสือ

สมาัยที่ผมเป็นผู้สอนศาสนาผมเคยเห็นคนที่ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ และใช้ยาเปิดพระคัมภีร์มอรมอน เปลี่ยนนิสัย กลับมาหาครอบครัวและศาสนจักร ผมเคยเห็นบุตรเสเพล กลับบ้าน และรับใช้งานเผยแผ่หลังจากพวกเขาเปิดหนังสือเล่มนี้ ผมเคย

เห็นครอบครัวที่แตกแยกอ่านพระคัมภีร์มอรมอนด้วยกันและรับการผืนในพระวิหารหลังจากนั้น ผมเคยเห็นคนที่สิ้นหวังโดยสิ้นเชิงและไม่ทราบจะทำอย่างไรเปิดหนังสือเล่มนี้ และทุกอย่างก็เริ่มเข้ารูปเข้ารอย

ทันทีที่ผมเปิดพระคัมภีร์มอรมอน และใช้พระคัมภีร์หนึ่งข้อช่วยคนบางคน ปาฏิหาริย์เกิดขึ้น เดชะนาภาพของ

พระผู้เป็นเจ้าอยู่ในหน้าหนังสือนี้ กำลังรอเปลี่ยนชีวิต รอสำแดงปาฏิหาริย์ ผมสัญญากับท่านได้ว่าปาฏิหาริย์เกิดขึ้น ทุกครั้งที่ท่านเปิดพระคัมภีร์มอรมอน ปาฏิหาริย์อาจไม่เป็นอย่างที่เราต้องการให้เป็นหรือให้เกิดขึ้นเสมอไป แต่จะเกิดขึ้นแน่นอน ■

เอ็ดเดอร์เป็นจามิน บาราคี, คณะเผยแผ่มาโกโลโด ฟิลิปปีนส์

จากสนามเผยแผ่

จิตวิญญาณ ร้องทูล

เขาดูไม่เหมือนคนที่น่าจะถูกด้วย ใจหนึ่งก็
กลัวแต่อีกใจหนึ่งก็อยากจะคุยกับเขา

โดย สตีเฟน ดักเคิล

ผมมีโอกาสรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในเมืองกาตาเนีย อิตาลี เรามาถึงจุดหนึ่งที่ทำงานได้ยากมาก ตลอดสัปดาห์นั้นทุกอย่างผิดพลาดไปหมด แต่ละวันเป็นการทดสอบว่าเราจะมีเจตนาธรรมณที่ดีเหมือนเดิม ยึดต่อไป และพยายามอย่างหนักต่อไปหรือไม่

คำวันหนึ่งเราตั้งใจจะเปลี่ยนทิศทางของสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น เราไปพูดคุยกับผู้คนในสวนสาธารณะใกล้บ้าน เราเห็นชายคนนั้นนั่งคอตกลอยบนม้านั่งและปากคาบบุหรี่ เขาแต่งตัวตั้งแต่หัวจรดเท้าและสวมหมวกคลุมศีรษะที่ติดอยู่กับแจ็กเก็ตตัวใหญ่ๆ พองๆ ของเขา เขาดูไม่เหมือนคนที่น่าจะถูกด้วย ผมมองหน้าเขา คู่ของผมมองหน้าเขา เรามองหน้ากัน และกลับไปมองหน้าเขา

เอลเดอร์ฟาร์ลีย์ถามผมว่า “เราเคยคุยกับเขามาก่อนหรือเปล่า”

“คิดว่าเคยนะ เพราะผมคิดว่าผมรู้จักเขา” ผมตอบ

“ใช่ ผมคิดเหมือนกัน” เอลเดอร์ฟาร์ลีย์กล่าว

เราจึงเริ่มเดินไปหาเขา ใจหนึ่งผมกลัวเพราะเขาไม่ใช่คนที่ปกติผมจะคุยด้วย แต่อีกใจหนึ่งก็อยากจะคุยกับเขา

“สวัสดีครับ สบายดีไหมครับ” เราถาม

เขาเงยหน้ามองตาขวางประหนึ่งจะพูดว่า “ใครกวาดอนกำลังเคลิ้มนะเนี่ย!” เขาตอบเสียงเบาบอกว่า “สวัสดี” เราแนะนำตัวว่าเป็นผู้สอนศาสนา และเขารีบบอกเราทันทีว่าเขาเป็นพวกไม่เชื่อพระเจ้าและไม่เชื่อเรื่องแบบนี้ เราถามเขาว่าทำไม ซึ่งผมคิดว่านั้นทำให้เขาประหลาดใจ

“เพราะผมเสียแม่ พ่อ พี่สาว และหลานทุกคนในเดือนเดียวกัน ผมมีชีวิตโดดเดี่ยวแย่ก็เพราะเหตุนี้ ศาสนาไม่ช่วยอะไรเลยแม้แต่จะทำให้ผมแย่ลง”

เราถามว่าเขารู้หรือไม่ว่าคนที่เขารักอยู่ที่ไหน

“ในสุสานกาตาเนีย พวกเขายู่ที่นั่นนานแล้ว”

เขาตอบ

เราอธิบายเรื่องโลภวิญญานและการฟื้นคืนชีวิตให้เขาฟัง เราบอกเขาว่าตอนนี้เราแต่ละคนเป็นวิญญานและร่างกาย ความตายเป็นเพียงการแยกจากกันชั่วคราวระหว่างวิญญานกับร่างกาย เราบอกเขาว่าสมาชิกครอบครัวของเขากำลังรอเขาจนกว่าทุกคนจะได้รวมกับร่างกายอีกครั้งและอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์

เขามองหน้าเรา ทำหน้าง และพูดว่า “ผมไม่เข้าใจเรื่องนั้น คุณจะพูดทุกอย่างซ้ำอีกครั้งได้ไหม”

เราจึงพูดทุกอย่างซ้ำอีกครั้ง จากนั้นเขาก็เลิกคิ้วด้วยความสับสนและพูดว่า “ผมเป็นวิญญานและร่างกายหรือ และครอบครัวผมกำลังรอผมและกำลังเรียนรู้ตอนนี้ใช่ไหม”

เราอ่านพระคัมภีร์หลายข้อจาก แอลมา 40 และบทอื่น

การเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวพระผู้เป็นเจ้า

“ทุกคนเป็นบุตรธิดาพระผู้เป็นเจ้า เป็นพี่น้องกับท่าน พระผู้เป็นเจ้าทรงรักพวกเขาเช่นเดียวกับที่พระองค์ ทรงรักท่าน คนเหล่านั้นหลายคนกำลังค้นหาจุดหมาย ในชีวิต พวกเขาหวังใยครอบครัว พวกเขาต้องการ ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งซึ่งมาจากความรู้ที่ว่าพวกเขา เป็นลูกพระผู้เป็นเจ้า เป็นสมาชิกในครอบครัวนิรันดร์ ของพระองค์”

สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา (2004), 1.

ให้เขาฟัง เขามองหน้าเราและถามว่า “แล้วทำไมผมไม่เคย ได้ยินเรื่องพวกนี้มาก่อน”

ผมคิดว่าผมไม่เคยพบใครที่ถ่อมตนมากเท่านี้มาก่อน ในชีวิต ชายคนนี้เป็นห่วงมานาน สับสนมาก และเหงา มาก เขาได้รับทุกอย่างที่เราพูด โดยบอกเราว่าเขาเข้าใจเรื่องนี้น้อย

มากเพราะเขาไม่เคยได้ยินมาก่อน แต่เขาชอบทุกอย่าง เราสอนว่าเขาจะได้รับคำตอบผ่านการสวดอ้อนวอนอย่างไร เขาไม่ได้สวดอ้อนวอนมา 30 กว่าปี และครั้งสุดท้ายเป็นการ สวดอ้อนวอนแบบท่องจำในโบสถ์เมื่อเขาเป็นเด็ก หลังจาก เราพูดเรื่องคำตอบจากพระวิญญาณ เขาถามเราว่าพระวิญญาณ เป็นอย่างไร เพราะทุกคนสามารถรู้สึกต่างกันได้ เราทั้งคู่ จึงแบ่งปันว่าเรารู้สึกอย่างไร ผมบอกเขาว่าสำหรับผมก็รู้สึก เหมือนคุณแม่ของคุณกอดคุณหลังจากที่คุณไม่เห็นเธอ

มานาน ผมรู้สึกว่าจะต้องสัญญา กับ
เขาว่าเขาสามารถจะรู้สึกแบบ
เดียวกัน ความรู้สึกเหมือน
แม่ที่หายไปจากชีวิตเขา
นานมากกอดเขา

เราถามเขาว่าเขา
จะสวดอ้อนวอนกับ
เขาได้ไหม เขาฟัง
มาก และถามว่า
“ตอนนี้หรือใน
ส่วนนี้นะหรือ”
“เราสวด
อ้อนวอนได้ทุก
เมื่อ ทุกที่ที่เรา
ต้องการ” ผม
บอกเขา “พระ
ผู้เป็นเจ้าทรง
ต้องการได้ยิน
เรา พระองค์ทรง
ประสงค์จะได้ยิน

จากคุณเป็นพิเศษเพราะพระองค์ไม่ได้ยินคุณนานแล้ว”

เขาไม่เคยได้ยินคำสวดอ้อนวอนที่ไม่ใช่คำสวดอ้อนวอน แบบท่องจำมาก่อน เขาจึงอยากเห็นว่าเป็นอย่างไร เราก็ม ีศีรษะ คู่ของผมสวดอ้อนวอนให้อัลฟิโอเพื่อนใหม่ของเร าขอพร ความช่วยเหลือ และปลอดภัยเขา เขาขอให้อัลฟิโอ รู้สึกได้รับคำตอบว่าครอบครัวเขาสบายดีและพระผู้เป็นเจ้า ทรงดำรงอยู่จริง เราจบการสวดอ้อนวอน และอัลฟิโอมอง เราด้วยสายตาดูพิศวง

“ผมต้องบอกบางอย่างกับคุณ” เขาพูด “ผมไม่ใช่คนพูด โทกเก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเรื่องแบบนี้ ผมรู้สึกเหมือนเพิ่ง ได้รับการสวมกอดจากคุณแม่ของผม ไม่มีใครกอดผมมา นานมากแล้ว นั่นรู้สึกดีมาก ผมอยากทราบว่าผมจะรู้สึกแบบ นั้นอีกครั้งได้อย่างไร เพราะผมต้องการการสวมกอดแบบ นั้นมากขึ้น”

“ตั้งแต่สวดอ้อนวอนคราวนั้น ผมเดินไป รอบๆ เหยยหน้า และมองดูทุกอย่าง โลกนี้ สวยงาม”

วันรุ่งขึ้นเราพบกันอีก อัลฟิโอ นั่งใกล้กับเราบนม้านั่งตัว เดิมและพูดว่า “เอ็ลเดอร์ ทั้งชีวิตผมเดินก้มหน้าและสวม สูด พลังจ้องมองพื้น ผมไม่เคยเดินเชิดหน้าเลย ตั้งแต่ สวดอ้อนวอนคราวนั้น ผมเดินไปรอบๆ เหยยหน้า และมอง ดูทุกอย่าง โลกนี้สวยงาม”

ไม่แปลกที่เรายังคงทำงานกับอัลฟิโอเพื่อให้ชีวิตเขาได้ รับการสวมกอดมากขึ้น สว่างมากขึ้น และเหยยหน้ามาก ขึ้น ชายหนุ่มกลับบนม้านั่งที่ดูเหมือนจะเกลียดเราเป็นจิต วิญญาณที่กำลังร้องทูลจริงๆ กำลังร้องขอให้รู้สึกถึงความรัก ของพระบิดาบนสวรรค์อีกครั้ง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกา

คำตอบจากผู้นำศาสนจักร

เอ็ดเดอร์
เดวิด เอ. เบคนาร์
แห่งโครัมมอัครสาวก
สิบสอง

วิธี ช่วยผู้สอนศาสนา

เราสวดอ้อนวอนอย่างเหมาะสม เพื่อขอความปลอดภัยและความสำเร็จของผู้สอนศาสนาเต็มเวลาทั่วโลก และองค์ประกอบทั่วไปในคำสวดอ้อนวอนหลายครั้งของเราคือขอให้ทรงนำผู้สอนศาสนาไปพบบุคคลและครอบครัวที่พร้อมจะรับข่าวสารเรื่องการฟื้นฟู แต่สุดท้ายแล้วนี่เป็นความรับผิดชอบของข้าพเจ้าและของท่านในการหาคนให้ผู้สอนศาสนาสอน ผู้สอนศาสนาเป็นผู้สอนเต็มเวลา ท่านและข้าพเจ้าเป็นผู้หาเต็มเวลา ในฐานะผู้สอนศาสนาชั่วชีวิต ท่านและข้าพเจ้าไม่ควรสวดอ้อนวอนให้ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาทำงานของเรา!

หากท่านและข้าพเจ้าจะสวดอ้อนวอนและทูลขอด้วยศรัทธา เช่นเดียวกับโจเซฟ สมิธ—หากเราจะสวดอ้อนวอนด้วยความคาดหวังว่าจะปฏิบัติและไม่เพียงพูดออกมา—เมื่อนั้นงานประกาศพระกิตติคุณจะก้าวหน้าอย่างคาดไม่ถึง การสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาเช่นนั้นอาจรวมถึงองค์ประกอบบางอย่างต่อไปนี้

- การขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับหลักคำสอนและศาสนพิธีของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ ซึ่งนำความหวังและความสุขเข้ามาในชีวิตเรา
- การทูลขอให้มีความมองอาจกล้าหาญ อ้าปากแบ่งปันพระกิตติคุณกับครอบครัวและเพื่อนๆ ของเรา
- การวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงช่วยเรา พบบุคคลและครอบครัวผู้จะตอบรับคำเชื่อเชิญของเราให้มาเรียนกับผู้สอนศาสนาในบ้านของเรา
- การสัญญาว่าจะทำส่วนของเราวันนี้ สัปดาห์นี้ และทูลขอให้ทรงช่วยเอาชนะความกังวล ความกลัว และความลังเล
- การแสวงหาของประทานแห่งการเล็งเห็น—มีตามองเห็นและมีหูได้ยินโอกาสสอนศาสนาที่เกิดขึ้น
- การสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังขอให้ มีพลัง ปฏิบัติตามที่เรารู้

เราอาจจะแสดงความกตัญญูและขอพรอื่นๆ ในการสวดอ้อนวอนเช่นนั้นได้ ซึ่งจะจบในพระนามของพระผู้ช่วยให้

รอด จากนั้นงานที่อุทิศถวายตามการสวดอ้อนวอนจะดำเนินต่อไปและเพิ่มทวี

รูปแบบเดียวกันนี้ของการสื่อสารอันศักดิ์สิทธิ์และงานที่อุทิศถวายนำไปใช้ได้กับการสวดอ้อนวอนให้คนยากจนและคนขัดสน คนเจ็บป่วย และคนมีทุกข์ สมาชิกครอบครัวและมิตรสหายที่กำลังลำบาก ตลอดจนคนที่ไม่ได้เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการสวดอ้อนวอนจะมีความหมายเมื่อเราทูลขอด้วยศรัทธาและปฏิบัติ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้เราทุกคนสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาเกี่ยวกับบัญชาสวรรค์ให้ประกาศพระกิตติคุณ เมื่อเราทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าสัญญาว่าประตูจะเปิด เราจะได้รับพรเพื่อตระหนักและปฏิบัติตามโอกาสที่จะได้รับ ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่
เดือนเมษายน 2008

“พ่อแม่ของฉันสบถ ฟังเพลง เสียงดัง และดูรายการทีวีที่ ไม่เหมาะสม ฉันจะทำอะไร ได้บ้างเพื่อให้รู้สึกถึงพระ วิญญาณที่บ้าน โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในวันอาทิตย์”

เมื่อท่านรับบัพติศมา ท่านได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ นี่หมายความว่าไม่ว่าสภากาการของท่านเป็นเช่นไร
ท่านสามารถมีพระวิญญาณเป็นเพื่อนได้ถ้าท่านรักษาตัวให้มี
คำควรและทำการตัดสินใจด้วยตนเองให้ดี

เมื่อท่านรับส่วนศีลระลึกแต่ละสัปดาห์ ท่านจะระลึก
ถึงพันธสัญญาของท่านกับพระบิดาบนสวรรค์ว่าจะ “รับ
พระนามของพระบุตรของ [พระองค์], และระลึกถึงพระองค์
ตลอดเวลาและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ . . . เพื่อพวก
[ท่าน] จะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับพวก [ท่าน]
ตลอดเวลา” (คพ. 20:77) โดยรักษาพันธสัญญา ท่านยอม
คู่ควรกับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณ

การเข้าร่วมการประชุมศีลระลึกและการประชุมอื่นๆ ของ
ศาสนจักรไม่ใช่วิธีเดียวที่จะเน้นเรื่องการรักษาพันธสัญญา
ในวันอาทิตย์ไม่ว่าสภากาการที่บ้านท่านจะเป็นอย่างไร ท่าน
สามารถแสดงให้เห็นพระบิดาบนสวรรค์เห็นว่าท่านตั้งใจรักษา
พันธสัญญาโดยทำงานประวัติครอบครัว ศึกษาพระกิตติคุณ
และรับใช้ผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่อยู่ลำพังหรือเจ็บป่วย
การเลือกกิจกรรมแบบนี้ ถึงแม้สมาชิกครอบครัวท่านไม่เลือก
แต่จะนำปีติและความปลาบปลื้มยินดีมาให้ท่าน (ดู รัสเซลล์
เอ็ม. เนลสัน, “สะบาโตคือวันปีติยินดี,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2015,
129–132)

พูดออกมา

ไม่ว่าพ่อแม่ของคุณ
เป็นสมาชิกของ
ศาสนจักรหรือไม่เป็น
จงพูดกับพวกท่านว่า

ทำไมการมีพระวิญญาณตลอดเวลา
ในบ้านของคุณจึงสำคัญ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในวันอาทิตย์ในกรณีของคุณ
คุณสามารถเลือกสถานที่เงียบสงบ
ที่สุดในบ้านและเชิญสมาชิกคนอื่น
ของศาสนจักรมาอยู่กับคุณและช่วย
กันอธิษฐานพระวิญญาณให้สถิตที่
นั้น ผมรู้ว่าถ้าคุณรักษาสะบาโตให้
ศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าจะทรงอวยพรคุณ
อย่างมาก

จอศการส ซี. อายุ 16 ปี, ซานโตโดมิงโก
สาธารณรัฐโดมินิกัน

สวดอ้อนวอนให้ พ่อแม่ของคุณ

คุณสามารถสวด
อ้อนวอนให้พ่อแม่ของ
คุณได้ ตามที่มอรมอน

เขียน “พระเจ้าจะทรงระลึกถึงคำสวด
อ้อนวอนของคนชอบธรรม, ซึ่งวิงวอน
พระองค์เพื่อพวกเขา” (มอรมอน 5:21)
พ่อแม่ของคุณอาจไม่หยุดทันทีทันใด
แต่พระเจ้าจะทรงช่วยคุณ

โคเล เอ็ม., อายุ 17 ปี, รัฐแอริโซนา
สหรัฐอเมริกา

มุ่งทำสิ่งดี

ที่บ้านดิฉัน วันอาทิตย์มักจะเป็นวัน
ยากเสมอ ดิฉันเป็นสมาชิกศาสนจักร
เพียงคนเดียวในบ้าน พ่อแม่กับพี่ชาย
ดูทีวีและฟังเพลงในวันสะบาโต
ดิฉันต้องการแสดงความรักต่อพระ
บิดาบนสวรรค์โดยรักษาสะบาโต
ให้ศักดิ์สิทธิ์ ดิฉันสามารถเข้าไปใน

ห้องนอนและอ่านพระคัมภีร์ ฟังเพลงของศาสนจักร ออกไปเยี่ยมกับเพื่อนๆ หรือกับผู้สอนศาสนา ดินเนอร์กับพระทัยที่มีความช่วยเหลือจากพระเจ้าในการถือปฏิบัติวันสะบาโตอย่างขยันขันแข็งและสำหรับความเข้มแข็งที่พระองค์ประทานให้เสมอ

ลาอิส เคอ จีซัส เอ็ม. อายุ 19 ปี, เซอร์ซีปี บราซิล

หันไปหาพระคัมภีร์

พูดคุยกับพ่อแม่ของคุณเกี่ยวกับสิ่งที่คุณสามารถสวดอ้อนวอนขอการนำทางให้รู้วิธีช่วยให้คุณรู้สึกถึงพระวิญญาณในบ้าน เพื่อให้รู้สึกถึงพระวิญญาณในบ้าน ผมอ่านพระคัมภีร์ และนั่นนำพระวิญญาณเข้ามาในห้องทันที

เบลก อี., อายุ 14 ปี, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ใช้แหล่งช่วยของศาสนจักร

ถ้าคุณมีสมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต คุณสามารถดาวน์โหลด

แอป Mormon Channel และ LDS Youth ได้ในนั้นเต็มไปด้วยเพลง วิดีทัศน์ และคำพูดที่นำพระวิญญาณมาให้ เมื่อคุณเล่นแอปพวกนี้! นี่เรียบง่ายแต่ช่วยให้ผมรู้สึกถึงพระวิญญาณแม้มีเสียงหอนกหูกอยู่รอบตัว นั่นช่วยได้มากและทำให้เกิดความสงบที่บ้าน

ฮันเตอร์อีฟ วี., อายุ 16 ปี, รัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา

ทำตามแบบอย่างของพระคริสต์ การทำให้บ้านเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเป็นเรื่องสำคัญ แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือบุคคลนั้นต้องเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมของการมีพระวิญญาณสถิตกับพระองค์ตลอดเวลา แต่การพยายามดำเนินชีวิตให้เหมือนพระคริสต์มากขึ้น มีน้ำใจต่อผู้อื่น และมองโลกอย่างที่พระองค์จะทรงมอง อาจเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการทำให้พระวิญญาณสถิตกับคุณทุกที่ที่คุณอยู่

อิชเบล คับเบิสยู., อายุ 16 ปี, รัฐออริกอน สหรัฐอเมริกา

นำเสนอกิจกรรมครอบครัว

วันอาทิตย์อาจนำเสนอกิจกรรมที่คุณสามารถทำด้วยกันเป็นครอบครัว เสนอสิ่งที่ครอบครัวทำได้เพื่อสิ่งไม่เหมาะสมเหล่านั้นจะไม่เกิดขึ้น หากท่านทำบางสิ่งด้วยกันเป็นครอบครัว นั่นจะทำให้ท่านสนิทกันมากขึ้น ให้แนวคิดใหม่กับพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาทำได้ในวันอาทิตย์ วันอาทิตย์ถัดไปพวกเขาอาจจะพูดว่า “เฮ้ ที่เราทำครั้งก่อนสนุกนะ—ทำกันอีกเถอะ”

ไรอัน บี., อายุ 19 ปี, รัฐไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา

ทำตามการกระตุ้นเตือน

“ข้าพเจ้าขอให้กำลังใจท่าน เคยมีหลายครั้งที่ท่านรู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์...

“ท่านถือได้ว่าช่วยเหลือเหล่านั้นของการคลายเปรียบเสมือนเมล็ดแห่งศรัทธาที่แอลมาพูดถึง (ดูแอลมา 32:28) จงปลูกที่ละเมล็ด ท่านทำเช่นนั้นได้โดยทำตามการกระตุ้นเตือนที่ท่านรู้สึก การคลายที่มีคุณค่ามากที่สุดคือการที่ท่านจะรู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงต้องการให้ท่านทำอะไร...

“เมื่อท่านเชื่อฟัง การกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณจะมาบ่อยขึ้น เข้าใกล้มากยิ่งขึ้นต่อการมีพระวิญญาณอยู่ด้วยตลอดเวลา พลังความสามารถในการเลือกสิ่งที่คุณต้องจะเพิ่มขึ้น”

ประธานเฮนรี บี. อาซริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนของท่าน,” *เลียวโซนา*, พ.ศ. 2015, 105

คำถามครั้งต่อไป

“เพื่อนสนิทของฉันบอกว่าเธอไม่เชื่อในพระเจ้า ฉันจะแบ่งปันพระกิตติคุณกับเธอได้อย่างไร”

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 1 กรกฎาคม 2016 ที่ liahona@ldschurch.org, ทางอีเมล liahona@ldschurch.org, หรือส่งทางไปรษณีย์ (ดูที่อยู่ในหน้า 3)

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) ศตคหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

การเป็นเพื่อนที่ดี

โดย เดวิด มอราเลส

เราทุกคนอยากรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต่อไปนี้คือสิ่งที่คุณทำได้ถ้าคุณหรือบางคนรู้สึกว่าคุณถูกกลั่นแกล้ง

วิธีคบเพื่อนที่ดี

การถูกลั่นแกล้งทำร้ายจิตใจ แต่ความไม่พอใจหรืออารมณ์แค้นจะไม่ช่วยให้คุณรู้สึกดีขึ้น แต่ลองทำสิ่งเหล่านี้

- เข้าร่วมกิจกรรมของศาสนาจักร นี่เป็นโอกาสดีที่คุณจะได้อยู่กับคนที่เคารพมาตรฐานของคุณ
- เรียนรู้และพัฒนาทักษะต่างๆ การเข้าสมาคมนักเรียน ทีมกีฬา หรือชมรมเป็นวิธีที่ดีที่คุณจะได้รู้จักคนที่มีความสนใจคล้ายๆ กับคุณ
- อย่าร้อให้คนอื่นมาขอให้คุณเป็นเพื่อนกับพวกเขา จงแนะนำตัวให้คนอื่นรู้จัก
- เป็นคนดีที่สุดเท่าที่คุณจะเป็นได้และรักษามาตรฐานของคุณ คุณจะพบเพื่อนที่ชื่นชมอุปนิสัยและแสงสว่างที่คุณฉายออกมา
- ใช้เวลากับครอบครัวของคุณ คุณอาจตระหนักว่าเพื่อนที่ดีที่สุดบางคนของคุณอยู่ในบ้านของคุณเอง

ผมเริ่มสนใจศาสนาจักรสมัยเป็นวัยรุ่น แต่หยุดเข้าร่วมการประชุมวันอาทิตย์เพราะผมรู้สึกว่าเยาวชนหลายคนกีดกันผม ต่อมา เยาวชนหนึ่งในนั้นชวนผมไปร่วมกิจกรรมของศาสนาจักร ผมรับคำชวนและชอบกิจกรรมเพราะเป็นสิ่งที่ผมชอบทำ อย่างเช่น แสดงละคร เล่นบาสเกตบอล และวิ่ง

เมื่อผมเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ผมรู้จักเยาวชนและทราบว่าหลายคนเรียนโรงเรียนเดียวกับผม ในที่สุดผมก็สามารถพัฒนาความสัมพันธ์นั้นเพื่อนกับเยาวชนชายและเยาวชนหญิงที่มีมาตรฐานเดียวกัน ผมดีใจที่มีคนชวนผมไปร่วมกิจกรรมของศาสนจักร และผมดีใจที่ผมยอมรับ

คุณเคยรู้สึกแบบนี้ไหม รู้สึกว่าถูกกลืนหรือเหมือนคุณเข้ากับพวกเขาไม่ได้ หรือคุณรู้จักคนที่รู้สึกว่าคุณไม่เป็นที่ยอมรับและมีเพื่อนไม่มากหรือไม่ไม่ว่าที่โรงเรียน ที่โบสถ์ หรือที่อื่น คนส่วนใหญ่รู้สึกแบบนี้บ้างบางครั้งในชีวิตพวกเขา

ถนอมน้ำใจผู้อื่น
“ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะพยายามถนอมน้ำใจและไวต่อความคิด ความรู้สึก และสภาวะการณ์

ของคนรอบข้างเสมอ ขอเราอย่าถูกเหยียดหยามผู้ใด แต่จงเห็นใจและให้กำลังใจ”

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “ความรัก—แก่นแท้ของพระกิตติคุณ,” *ลัทธิศาสนา*, พ.ศ. 2014, 93.

วิธีรวมผู้อื่นไว้ในกลุ่ม

บางครั้งการออกจากโซนสบายของคุณและการเป็นมิตรกับคนอื่นๆ อาจดูเหมือนทำได้ยาก แต่เมื่อเราจดจำว่าเราทุกคนเป็นบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า เราจะเห็นความสำคัญของการช่วยเหลือผู้อื่น ต่อไปนี้เป็นแนวคิดบางประการ

- พูดกับคนใหม่ที่โรงเรียนและที่โบสถ์ แนะนำพวกเขาให้เพื่อนๆ ของคุณรู้จัก
- ชวนคนที่ต้องการเพื่อนมาร่วมกิจกรรมโรงเรียนหรือกิจกรรมศาสนจักร
- เผชิญหน้า—ด้วยความอ่อนโยนและความอดทน—กับคนที่เจตนาจะทำให้คนอื่น ๆ รู้สึกไม่ได้รับการต้อนรับ
- นั่งใกล้กับคนที่นั่งคนเดียวหรือชวนเขามานั่งกับคุณและเพื่อนๆ ของคุณ
- สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์เมื่อคุณไม่ทราบว่าจะช่วยคนบางคนอย่างไร พระองค์ทรงทราบว่าคุณคิดนั้นต้องการอะไรจึงจะมีความสุขและสามารถช่วยคุณให้ความช่วยเหลือ

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมืองแซนตาครูส ประเทศโบลิเวีย

เด็กที่ย้ายอย่างภาคภูมิใจ

ยึดมั่น ความ ถูกต้อง

โดย อายเชีย แทน, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

สวัสดีครับ
ผมชื่ออีแวน!

ผมอยู่ในไอร์แลนด์ ผมชอบเล่นเกม
ขว้างบอล เป็นกีฬาของชาวไอริชที่เหมือน
ฮ็อกกี้สนาม วิชาที่ผมชอบเป็นพิเศษคือ
คณิตศาสตร์ การเป็นสมาชิกศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้ายเป็นพรสำหรับผม

การย้ายอย่างภาคภูมิใจที่โรงเรียน
เด็กผู้ชายคนใหม่ที่โรงเรียนร้างแกล
น้องสาวผม ผมเข้าแทรกกระหว่างพวก
เขาและคัมครองน้องสาวผม ผมเชื่อฟัง
พระคำแห่งปัญญาด้วย นักเรียนหลาย
คนที่โรงเรียนเดิมชาและกาแฟ เมื่อมี
คนเอาขาให้ผม ผมบอกว่า “ไม่ครับ
ขอบคุณ”

เคล็ดลับการยืนอย่าง ภาคภูมิของอิวาน

ต้องใช้ความกล้าหาญในการดำเนินชีวิตตาม
พระกิตติคุณ

- อย่าขอมแพ้
- ฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์จะทรง
นำทางคุณ
- จำไว้ว่าการช่วยให้คนอื่น ๆ มีพระกิตติคุณ
จะทำให้ชีวิตพวกเขามีความสุขมากขึ้น

สวดอ้อนวอนกับเพื่อนๆ

ผมเรียนโรงเรียนคาทอลิก เฉพาะผม
กับน้องสาวเป็นนักเรียนที่เป็นสมาชิก
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิ
ชนยุคสุดท้าย เมื่อคุณยายของผมป่วย ผม
ถามครูว่าผมจะสวดอ้อนวอนให้คุณยาย
ได้ไหม ทุกคนในชั้นกอดอกและก้มศีรษะ
ผมสวดอ้อนวอนออกเสียงหน้าชั้น

พี่ชายที่ดีที่สุด

ผมตั้งเป้าหมายว่าจะทำสิ่งถูกต้องเสมอ ผมช่วยพ่อแม่ดูแล
น้องสาวของผม เมื่อน้องกลัว ผมเล่นกับพวกเขาจนพวกเขา
ลืมว่ากลัว ครั้งหนึ่งเมื่อพ่อแม่ไม่อยู่บ้าน ผมเล่นิทานให้น้อง
ฟังจนน้องหลับ

เป็นแบบอย่าง

เพื่อนๆ ที่โรงเรียนเห็นว่าผม
มีความสุข ผมเป็นแบบอย่างที่ดี
โดยไม่สวดหรือออกพระนาม
ของพระเจ้าอย่างไม่สมควร
ผมสามารถเป็นแบบอย่างใน
ครอบครัวผมได้เช่นกัน

ส่งรอยเท้าของท่านให้เรา!

ท่านยืนอย่างภาคภูมิอย่างไรในการติดตามพระเยซู ลาก
เส้นตามรอยเท้าของท่าน ส่งเรื่องราวและภาพถ่ายของ
ท่าน พร้อมคำอนุญาตของผู้ปกครองมาให้เรา ทาง
ออนไลน์ที่ liahona.lds.org (คลิก "Submit Your Work") หรือ
อีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org

คู่ศึกษาของจอร์แดน

โดยคริสติน ไอดี
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันรู้สึกพระวิญญูณ เริ่มเบิกบาน
ในใจฉัน เป็นพยานว่านี่คือความ
จริง” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 66)

จอร์แดนไม่เจอเคอร์ซี่พี่สาวของ
เขามาปีกว่าแล้ว—รู้สึกเหมือน
ไม่เจอกันนานมาก! อีกไม่นานเธอจะ
กลับจากคณะเผยแผ่มารับการผ่าตัด
จอร์แดนเสียใจที่เธอป่วย แต่เขามี
ความสุขที่อีกไม่นานจะได้อยู่ด้วยกัน
เมื่อเขากลับจากโรงเรียนวันถัดมา
เคอร์ซี่นั่งอยู่บนโซฟา จอร์แดนวิ่ง

เข้าไปกอดเธอ

“สวัสดี จอร์แดน! พี่คิดถึงเธอ!”

เคอร์ซี่บอก

จอร์แดนยิ้ม “ผมก็คิดถึงพี่ครับ!
ผมเสียใจที่พี่ไม่สบาย”

“ขอบใจจ้า คุณ” เคอร์ซี่พูด เธอ
กำลังถือพระคัมภีร์มอรมอนที่ตก
ของเธอ

“ผมจะอ่านกับพี่ได้ไหมครับ”

เขาถาม

“ไปหยิบพระคัมภีร์มอรมอนของ
เธอมาสิ เราจะได้เริ่มอ่านตั้งแต่ต้น
ด้วยกัน”

จอร์แดนวิ่งเข้าไปในห้องและคว้า
พระคัมภีร์ของเขา “ได้แล้ว!” เขา
ตะโกนขณะวิ่งกลับไป เขาেলাเข้าไป
นั่งใกล้เคอร์ซี่

ทั้งสองเปิดหน้าชื่อเรื่อง “พระ
คัมภีร์มอรมอน: พยานหลักฐาน
อีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์”
จอร์แดนอ่าน พวกเขาผลัดกันอ่าน

“ตอนเป็นผู้สอนศาสนา พี่ศึกษา
พระคัมภีร์กับคู่ทุกวัน” เคอร์ซี่บอก
“เธอจะเป็นคู่ศึกษาของพี่จนกว่าพี่
จะได้กลับไปเป็นผู้สอนใหม่”
เคอร์ซี่ถาม

จอร์แดนคิดถึงการเป็นคู่ศึกษาของเคอร์ซี่ แต่แล้วเขาก็เกิดความคิดที่ดีมากๆ!

จอร์แดนคิดถึง เคอร์ซี่มาก เขาคิดถึง การเป็นคู่ศึกษาของ เธอมากเป็นพิเศษ แต่แล้วเขาก็เกิด ความคิดที่ดีมากๆ!

ที่โรงเรียนวันถัดมา เขาเดินไปที่ โต๊ะของเจคเพื่อนสนิทของเขา

“ฉันจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ให้จบเล่มก่อนรับบัพติศมา” จอร์แดนบอก “เพราะเราทั้งคู่จะรับ บัพติศมาวันเดียวกัน นายอยากอ่าน ด้วยไหม”

“อยากสิ” เจคตอบ “ฉันไม่เคย อ่านพระคัมภีร์มอรมอนทั้งเล่มมาก่อน”

ทุกวันที่โรงเรียน พวกเขาถามกัน คำถามเดิม

“อ่านไปถึงไหนแล้ว”

“จบเจคอบแล้ว นาย อ่านถึงไหนแล้ว”

ไม่นานนักพวกเขาก็ ไม่ต้องถามคำถามนี้อีก พวกเขามองเห็นว่ากันแล้วว่าอีกฝ่ายจะถามอะไร

“ฉันคิดว่าเราจะอ่าน จบทันก่อนรับบัพติศมา” จอร์แดนบอก

ในที่สุดก็ถึงวันรับบัพติศมาของ พวกเขา

“ฉันอ่านจบเมื่อคืน” จอร์แดน กระซิบ

“ฉันก็จบ!” เจคบอก “ฉันสวด อ้อนวอนให้รู้ว่าจริงหรือไม่ ฉันรู้สึก อบอุ่นและมีความสุขมาก”

จอร์แดนยิ้ม “เหมือนกันเลย ฉันรู้สึกมีความสุขมากเมื่อสวด อ้อนวอน” เขาขอบคุณสำหรับคำ ทำของเคอร์ซี่ เวลานี้เขากำลังสร้าง ประจักษ์พยานของเขาเอง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

“ครับ!” เขาตอบ

สองสามวันต่อมา เคอร์ซี่รับการ ผ่าตัด เธอกลับจากโรงพยาบาลมา พักฟื้นที่บ้านสองสามสัปดาห์ เธอ กับจอร์แดนศึกษาพระคัมภีร์ มอรมอนด้วยกันทุกวัน

ก่อนกลับไปคณะเผยแผ่ เคอร์ซี่ พูดยุว่า “จอร์แดน พี่อยากท้าทาย เธอให้อ่านพระคัมภีร์มอรมอนให้จบ ก่อนเธอรับบัพติศมา!”

จอร์แดนคิดเรื่องนี้ อีกไม่กี่เดือน จะถึงวันเกิดปีที่แปดของเขา เขาจะ ต้องอ่านเยอะมาก แต่เขาอยากอ่าน “ครับ” จอร์แดนพูด

“เมื่อเธออ่าน เธอจะสวดอ้อนวอน และทูลถามว่าจริงหรือเปล่า” เคอร์ซี่ ถาม “ไม่ว่าในสัญญาว่าถ้าเราทำอย่าง นั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงบอก เราว่าจริงหรือไม่”

“โอเค” จอร์แดนตอบ

เมื่อถึงเวลาที่เคอร์ซี่กลับไปคณะ เผยแผ่ พวกเขาอ่านด้วยกันถึง 2 นีไฟ

ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของ พระเจ้า

พระคัมภีร์สอนว่าเราควรสวม “ยุทธภัณฑ์ทั้งชุด” ของพระเจ้าเป็นเจ้า (ดู เอเฟซัส 6:11-18 และ คพ. 27:15-18) เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์และสวดอธิษฐาน นั้นเหมือนกับเราสวมยุทธภัณฑ์ที่ช่วยคุ้มครองเราให้ปลอดภัย

หมวกเหล็กแห่งความรอด
หมวกเหล็กป้องกันศีรษะ
เรา ที่มครองความคิดของเรา
เราให้ปลอดภัยเมื่อเราทำ
ตามพระเยซูและทำสิ่ง
ที่พระองค์ทรงต้องการให้
เราทำ

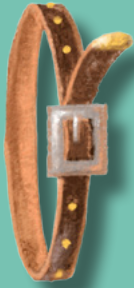

โล่แห่งศรัทธา
ศรัทธาในพระเยซูคริสต์
เปรียบเสมือนโล่คุ้มกัน
เมื่อเราเชื่อในพระเยซูและ
พยายามเป็นเหมือนพระองค์
เราสามารถทำการเลือกที่ดี
ได้แม้จะยากก็ตาม

เกราะอกแห่งความชอบธรรม

เกราะอกป้องกันหัวใจ เมื่อเรารักพระเจ้าเป็นเจ้า สุดหัวใจ เราจะพยายาม รักษาพระบัญญัติของพระองค์ เราได้รับพรเมื่อเราเลือกสิ่งดี

สายคาดเอวแห่งความจริง สายคาดเอวคือเข็มขัดที่ช่วยคุ้มครองร่างกายของทหาร การรู้ว่าอะไรจริงจะคุ้มครองเรา พระกิตติคุณเป็นความจริง และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณทำให้เราเข้มแข็ง

รองเท้าแห่งการเตรียมพระกิตติคุณแห่งสันติ

รองเท้าป้องกันเท้า เราพยายามเดินตามรอยพระบาทพระเยซูคริสต์เพื่อว่าสักวันหนึ่งเราจะได้อยู่กับพระองค์

ดาบแห่งพระวิญญาณ ดาบช่วยต้านสิ่งผิด พระวิญญาณทรงช่วยเราเมื่อเราเผชิญสิ่งไม่ดีหรือเรื่องยากๆ การฟังพระวิญญาณช่วยให้เราอยู่อย่างปลอดภัย

ท่านจะทำอะไรได้ทุกวันเพื่อคุ้มครอง
วิญญาณของท่านให้ปลอดภัยและมีความเชื่อ

โดย เอ็ดเดอร์นีล แอล.
แอนเดอร์เซ็น
แห่งโครัมอัคร
สาวกสิบสอง

เราทำสัญญา อะไรบ้างเมื่อรับ บัพติศมา

เรารับพระนามของ
พระเยซูคริสต์ไว้กับเรา
และกลายเป็นสมาชิก
ศาสนจักรของพระองค์

หลังจากนั้น เมื่อเราได้รับศีลระลึก
แต่ละสัปดาห์ เราสัญญาจะ
ระลึกถึงพระเยซู เราสัญญาจะ
รักษาพระบัญญัติของพระองค์

เราเชื่อในพระองค์
เรานมัสการพระองค์
เราติดตามพระองค์

จาก “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2015, 119–123.

หน้าใหม่ของหนู

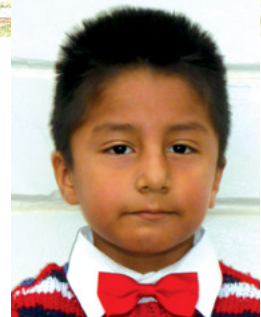
หนูรู้สึกดีมากระหว่างบัพติศมา หนูกังวลนิดหน่อยตอนแรก แต่หลังจากลงไปใต้น้ำ ความกังวลหายไป หนูรู้สึกปลอดภัยมากในอ่างบัพติศมา หนูรู้สึกมีความสุขมากที่ตัดสินใจรับบัพติศมา หนูรู้ว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นความจริงและมีพระเจ้าเป็นเจ้าที่ทรงพระชนม์อยู่ เนย์เลียนา วี., อายุ 8 ขวบ, บราซิล

คุณพ่อคุณแม่คุยกับเราเรื่องพระวิหาร ทำให้เราดูภาพพระวิหารและเป็นพยานถึงพระนิรันดร์ในนั้น เทเรซอร์ ไอ. อายุ 7 ขวบ, คองโก

ผมกับครอบครัวไปพระวิหารและผมรู้ว่าพระวิหารเป็นบ้านจริงๆ ของพระเยซูคริสต์
อีลัม เอ., อายุ 5 ขวบ, เปรู

การสร้าง

ในความชอบธรรมพระบิดาบนสวรรค์ทรงสร้างโลกที่น่าอยู่ใบนี้

พระองค์ทรงนำแสงสว่างเข้ามาในความมืด ทรงสร้าง
อากาศ มหาสมุทร และแผ่นดิน

สิ่งต่างๆ มากมายและฤดูกาลที่เปลี่ยนแปลงล้วนเพิ่มความ
ตื่นเต้น

จากนั้นจึงมีดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว และสัตว์ทั้งหลายอยู่กับเรา

พระองค์จึงทรงสร้างมนุษย์ให้มาครอบครองโลกนี้
ตอนนั้นพระบิดาบนสวรรค์ทรงพักผ่อนได้แล้ว

ในวันศักดิ์สิทธิ์เราเรียนรู้ความจริงมากมายเหล่านี้
ซี. หลิง-เหยา, อายุ 10 ขวบ ไต้หวัน

เอบิชเป็นผู้สอนศาสนา

พ่อของเอบิชสอนให้เธอเชื่อในพระเยซูคริสต์ในเมืองของเธอมีคนเชื่อในพระเยซูไม่มาก หลังจากแอมันมาหาผู้คนของเธอและสอนกษัตริย์ลาโมไน เอบิชรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เธอแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้คน ในที่สุดเธอก็ได้บอกทุกคนเกี่ยวกับพระเยซู

ครั้งหนึ่งครอบครัวเราวางแผนเรื่องงานเผยแผ่ เราตัดสินใจว่าเราแต่ละคนจะทำอะไร ผมตัดสินใจว่าจะให้พระคัมภีร์มอรมอนกับครูประถมสองของผม เมื่อผมให้

เธอ เธอพูดว่า “ขอบใจอะ อัดัม ครูขอบอ่านหนังสือ” ผมดีใจมากที่ครอบครัวเราวางแผนทำงานเผยแผ่ด้วยกัน
อัดัม ดับเบิลยู. อายุ 8 ขวบ รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

“เอบิชกับราชีนี” มาร์ลีย์ ดี. อายุ 6 ขวบ รัฐวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

ตัด พับ และเก็บบัตรคำทำแผ่นนี้ไว้!

เอบิช

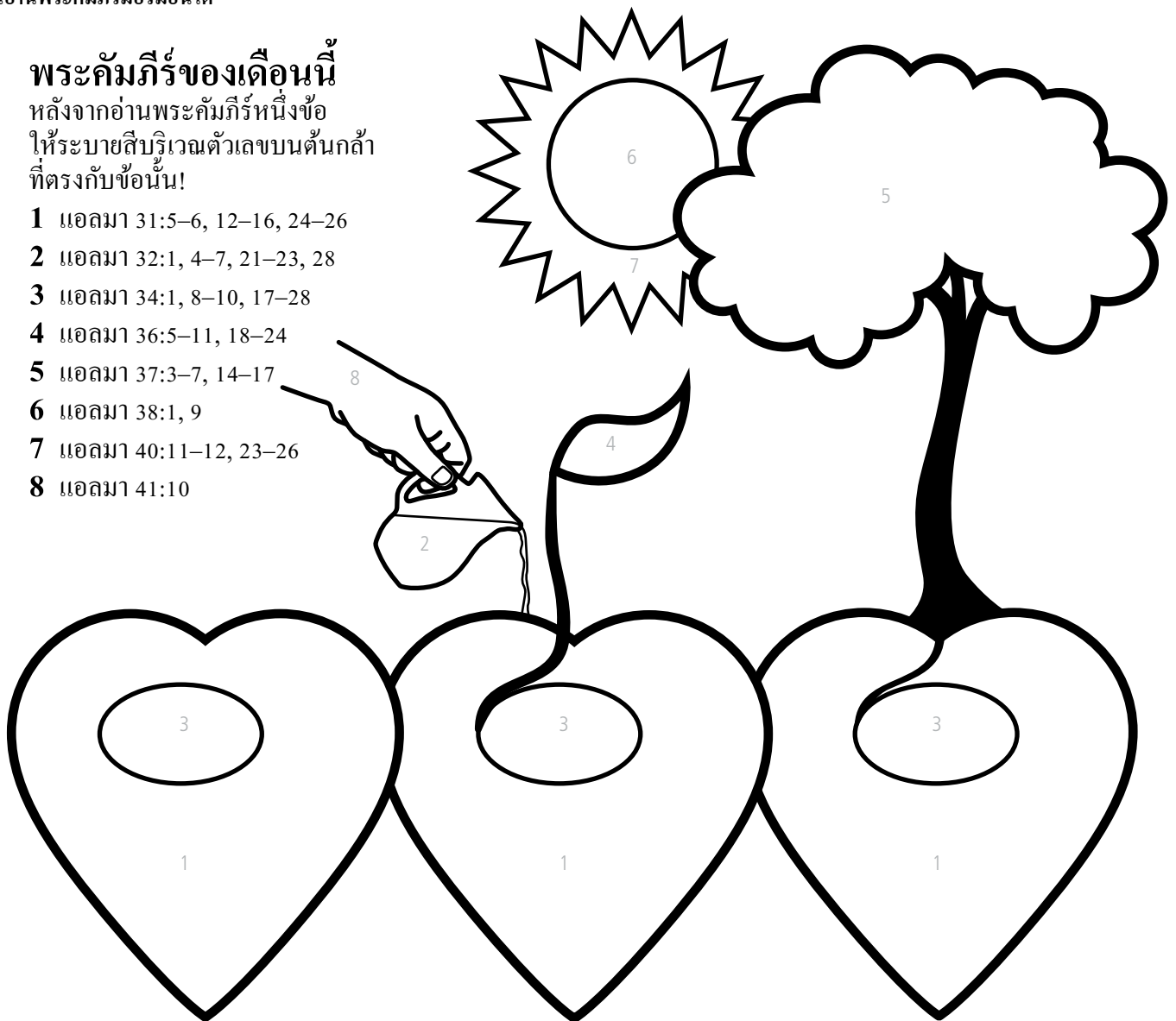
ฉันเป็นผู้สอนศาสนาได้!

- ☐ ท่องจำ แอลมา 19:36
- ☐ ชวนเพื่อนมาเรียนพระกิตติคุณที่ปฐมวัย
- ☐ ช่วยให้ประจักษ์พยานของท่านเติบโตโดยแบ่งปันกับบางคน!
- ☐ ฉันทำทนายตนเองให้ ...

พระคัมภีร์ของเดือนนี้

หลังจากอ่านพระคัมภีร์หนึ่งข้อ
ให้ระบายสีบริเวณตัวเลขบนต้นกล้า
ที่ตรงกับข้อนั้น!

- 1 แอลมา 31:5-6, 12-16, 24-26
- 2 แอลมา 32:1, 4-7, 21-23, 28
- 3 แอลมา 34:1, 8-10, 17-28
- 4 แอลมา 36:5-11, 18-24
- 5 แอลมา 37:3-7, 14-17
- 6 แอลมา 38:1, 9
- 7 แอลมา 40:11-12, 23-26
- 8 แอลมา 41:10

ศรัทธาเติบโต

แอลมากับอิมวเล็คสอนคนมากมายเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ พวกเขาเปลี่ยนชีวิตผู้คนโดยหว่านเมล็ดแห่งศรัทธา แอลมากับคนอื่นๆ เป็นผู้สอนศาสนาและสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า มองหาคำทำให้อ่านฉบับหน้า! ■

แอลมาสอนวิธีสวดอ้อนวอน

แอลมาผู้บุตรกับคนอื่นๆ ไป
สอนชาวโซรัม ชาวโซรัมเคย
เชื่อในพระบิดาบนสวรรค์ แต่
ไม่รักษาพระบัญญัติอีกต่อไป
พวกเขาไม่เชื่อในพระเยซู
และจำวิธีสวดอ้อนวอนอย่าง
ถูกต้องไม่ได้

ชาวโซรัมผลักดันสวดอ้อนวอนสัปดาห์ละครั้ง พวกเขาปีนขึ้นไปบน
ยกพื้นสูง ยกแขนขึ้นสูง จากนั้นก็ขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์
ที่พวกเขาเป็นคนพิเศษกว่าคนอื่นๆ ทุกคนกล่าวคำสวดอ้อนวอน
เหมือนกัน

ชาวโซรัมสวดอ้อนวอนก็ต่อเมื่อขึ้นไปยกพื้น
เท่านั้น พวกเขาไม่คิดถึงพระบิดาบนสวรรค์หรือ
ไม่สวดอ้อนวอนพระองค์ที่บ้านหรือที่อื่น

แอลมาสอนผู้คนที่ว่าพวกเขาสวด
อ้อนวอนได้ทุกเวลา พวกเขาสวด
อ้อนวอนได้ที่บ้าน ในทุ่ง หรือใน
แดนทुरกันดาร ท่านสอนว่าพวก
เขาสวดอ้อนวอนได้ทุกเรื่องและ
พระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วย
พวกเขา

เราสวดอ้อนวอนได้ตามวิธีที่แอลมาสอน เราสวดอ้อนวอนได้
ทุกที่ทุกเวลา เราสวดอ้อนวอนในใจก็ได้ พระบิดาบนสวรรค์
จะทรงฟังเราเสมอ! ■

ฉันจะมีความคารวะ

โดย ประธาน
สเปนเซอร์ ดับเบิลยู.
คิมบัลล์ (1895–1985)
ประธานศาสนจักรคน
ที่สิบสอง

แสดงประจักษ์ พยานเรื่องอะไร ทำไม และอย่างไร

ทุกครั้งที่ท่านแสดงประจักษ์พยาน
ประจักษ์พยานจะเข้มแข็งขึ้น

ทุกคนในโลกนี้อาจมีการเปิดเผยแบบเดียวกับที่เปโตรมี [ดู มัทธิว 16:13–17] การเปิดเผยนั้นจะเป็นประจักษ์พยาน ความรู้ที่ว่าพระคริสต์ทรงพระชนม์ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของโลกนี้ ทุกคนอาจมีความเชื่อมั่นเช่นนั้น และเมื่อเขาได้ประจักษ์พยานดังกล่าว ประจักษ์พยานนั้นย่อมมาจากพระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่จากการศึกษาแต่อย่างใด แน่แน่นอนว่าการศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญ แต่การศึกษาต้องควบคู่กับการสวดอ้อนวอนและการแสวงหามากทีเดียว การเปิดเผยจะมาถึงหลังจากนั้น . . .

การประชุมแสดงประจักษ์พยานเป็นการประชุมที่ดีที่สุดการประชุมหนึ่งในนอร์ดของเดือนนั้น หากท่านมีพระวิญญูญาณ หากท่านเมื่อการประชุมแสดงประจักษ์พยานแสดงว่าตัวท่านมีปัญหาไม่ใช่คนอื่น ท่านสามารถลุกขึ้นแสดงประจักษ์พยานและคิดว่านั่นเป็นการประชุมที่ดีที่สุดของเดือน แต่หากท่านนั่งนับข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์และหัวเราะคนที่พูดได้ไม่ดี ท่านจะเบื่อ และตัวท่านเองจะหลุดออกจากอาณาจักร . . .

ทุกเดือนฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองประชุมกับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ทุกท่านในพระวิหาร พวกท่านแสดงประจักษ์พยานและบอกรักกันเหมือนกับที่ทุกท่านทำ เหตุใดเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่จึงต้องมีการประชุมแสดงประจักษ์พยาน เหตุผลเดียวกับที่ท่านต้องมีการประชุมแสดงประจักษ์พยาน ท่านคิดหรือว่าท่านสามารถไปที่นั่นหกเดือน เก้าเดือน สิบสองเดือนโดยไม่แสดงประจักษ์พยานและยังคงเห็นค่าการประชุมนั้น

คนดีบางคนของเรากลัวคำที่คนพูดกันจนเบื่อหูถึงขนาดพยายามเลี่ยงการแสดงประจักษ์พยานโดยพูดในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับพระกิตติคุณ ท่านอย่ากังวลกับคำที่พูดกันจนเบื่อหูในประจักษ์พยาน เมื่อประธานศาสนจักรแสดงประจักษ์พยาน ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้ว่าโจเซฟ สมิธได้รับเรียก

จากพระผู้เป็นเจ้า ท่านเป็นตัวแทนของพระองค์ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงพระชนม์” เห็นไหมว่าทุกคนพูดเหมือนกัน นั่นคือประจักษ์พยาน . . .

ประจักษ์พยานไม่ใช่การให้คำแนะนำ ประจักษ์พยานไม่ใช่โอวาท (พวกท่านไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อให้คำแนะนำผู้อื่น) ประจักษ์พยานไม่ใช่สาธยายการทอเกี่ยว ท่านอยู่ที่นั่นเพื่อกล่าวคำพยานของท่าน ดีมากตรงที่ท่านสามารถพูดแสดงประจักษ์พยานได้ในเวลา 60 วินาที หรือ 120 หรือ 240 วินาที หรือตามเวลาที่ให้ท่าน หากท่านแบ่งปันประจักษ์พยานไม่ใช่เรื่องอื่น เราต้องการรู้ว่าท่านรู้สึกอย่างไร ท่านชอบการทำงานจริงหรือ ท่านมีความสุขในงานของท่านหรือไม่ ท่านรักพระเจ้าไหม ท่านดีใจไหมที่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร

. . . อย่างนี้ในการประชุมอดอาหาร โดยหลอกตัวเองและพูดว่า “ฉันคิดว่าฉันจะไม่แสดงประจักษ์พยานวันนี้ ฉันคิดว่าคงจะไม่ยุติธรรมกับสมาชิกเหล่านี้เพราะฉันมีโอกาสแสดงประจักษ์พยานหลายครั้งแล้ว” ท่านแสดงประจักษ์พยาน และหนึ่งนาที่นานพอสำหรับแสดงประจักษ์พยาน

ท่านมีประจักษ์พยาน! แน่แน่นอนว่าท่านต้องสร้าง ยกระดับ และขยายประจักษ์พยาน นั่นคือสิ่งที่ท่านทำอยู่ทุกครั้งที่ท่านแสดงประจักษ์พยาน ประจักษ์พยานจะเข้มแข็งขึ้น ■

จาก “President Kimball Speaks Out on Testimony,” New Era, Aug. 1981, 4–7; ปรับการใช้อักษรตัวใหญ่ให้ตรงตามมาตรฐานในปัจจุบัน

ข้อคิด

เราจะรู้สึกถึงความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ได้อย่างไร

“เพื่อรับใช้ผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพเราต้องมองพวกเขาผ่านดวงตาของพ่อแม่ ผ่านพระเนตรของพระบิดาบนสวรรค์ เมื่อนั้นเราจะเริ่มเข้าใจคุณค่าแท้จริงของจิตวิญญาณ เมื่อนั้นเราจะรู้สึกถึงความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ เมื่อนั้นเราจะรู้สึกถึงความอาทรห่วงใยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราไม่สามารถทำตามข้อผูกมัดในพันธสัญญาว่าจะเป็นทุกข์กับคนที่เป็ทุกข์ และปกป้องคนที่ต้องการการปกป้องได้โดยสมบูรณ์ถ้าเราไม่มองพวกเขาผ่านพระเนตรของพระเจ้า”

เอ็ดเดอร์เดล จี. เบนสัน แห่งไคโรมัธยมสาวกสิบสอง, “ผ่านพระเนตรของพระเจ้าเป็นเจ้า,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2015, 94.

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

แชมป์ สนับสนุน วันสะอาด

น.50

เราต้องตัดสินใจระหว่างการรักษาวันสะอาด
ให้ศักดิ์สิทธิ์กับการพยายามเอาชนะคู่ปรับ
เพื่อเป็นแชมป์ระดับโลกประเทศสุดท้าย
แล้วเราชนะมากกว่าที่เราคิดไว้

สำหรับเยาวชน

ส่วนที่ยากที่สุด ของการเป็น ผู้สอนศาสนา

น.52

การเตรียมเป็นผู้สอนศาสนามีความหมายมากกว่า
แค่ศึกษาพระคัมภีร์ แต่หมายถึงการเรียนรู้วิธี
ทำงานกับคู่ เจริญกับการถูกปฏิเสธ และรู้ว่าไม่
ควรกินไอศกรีมเป็นอาหารเช้า อาหารกลางวัน
และอาหารเย็น!

สำหรับเด็ก

คู่ศึกษาของ จอร์แดน

น.68

จอร์แดนชอบเป็นคู่ศึกษาของ
พี่สาวสองสามวัน แต่เขาจะทำ
อย่างไรเมื่อพี่สาวกลับไปคณะเผยแผ่